

jazzmozaïek

2012 2

een brede kijk op jazz in Vlaanderen en de wereld

Jim Hall

Zomerfestivals

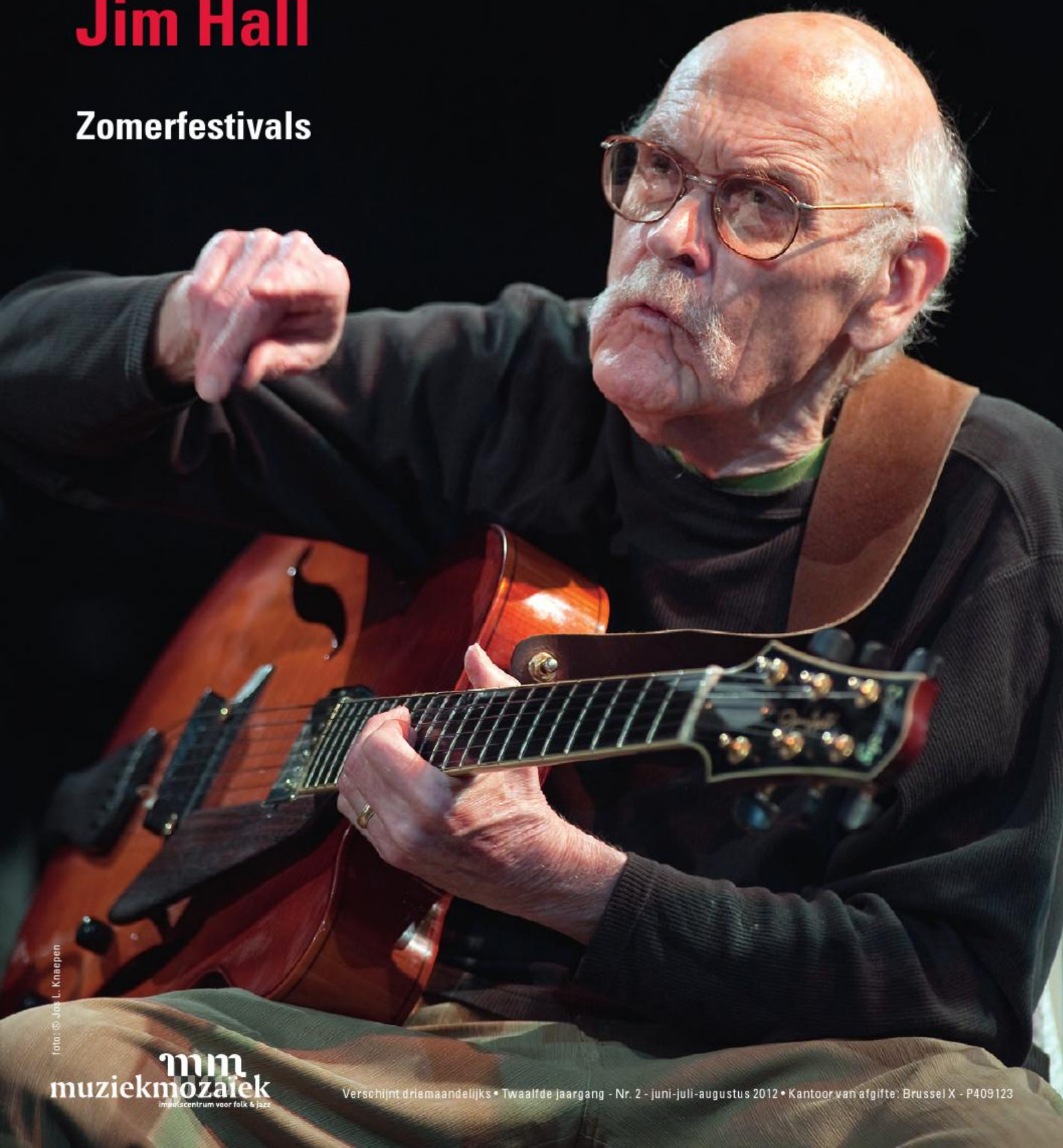

foto: © Jos L. Knaepen

mm
muziekmozaïek
instituten voor folk & jazz

Verschijnt driemaandelijks • Twaalfde jaargang - Nr. 2 - juni-juli-augustus 2012 • Kantoor van afgifte: Brussel X - P409123

Ook tijdens seizoen '12-'13 lopen onze zalen vol met gevestigde namen en nieuw, internationaal podium- en muzikaal talent. Koop nu je tickets zodat je zeker niets moet missen en kan genieten van de beste plaatsen! Profiteer van onze voordelige abonnementen of de Vooruitkaart, dan koop je je tickets aan de scherpste prijzen.

2012-2013: EEN NIEUW SEIZOEN VOL JAZZ & BEYOND ...

- VR 28.09 **FLAT EARTH SOCIETY / LOD & CHAMP D'ACTION - ICEBERG**
- ZA 13.10 **MARC RIBOT - FILM NOIR**
- DO 25.10 **MANUEL HERMIA TRIO / KEN VANDERMARK'S PLATFORM 1**
- DO 08.11 **IFA Y XANGO**
- DO 22.11 **BILLY HART QUARTET / ATOMIC / JOACHIM BADENHORST SOLO**
- VR 23.11 **COLIN STETSON / CHRISTIAN WALLUMRØD ENSEMBLE / JAZZ PLAYS EUROPA**
- VR 30.11 **JEF NEVE - SONS OF THE NEW WORLD (CD-RELEASE)**
- WO 05.12 **JEAN-MARIE MACHADO, DAVE LIEBMAN, CLAUS STÖTTER & PROPHOS QUARTER - PAINTING NOTES IN THE AIR (IN DE BIJLOKE)**
- WO 12.12 **DE BEREN GIEREN & LOUIS SCLAVIS ATLAS TRIO**
- DI 22.01 **TOO NOISY FISH / ACTUUM**
- DI 19.02 **SCOTT COLLEY (IN DE BIJLOKE)**
- ZA 02.03 **Q&A: SCHUBERT FORELLENKWINTET / DE BEREN GIEREN FORELLEN**
- DO 07.03 **YVES PEETERS GROUP - HALLUCINATIONS**
- WO 17.04 **CHARLES LLOYD & MARIA FARANTOURI (IN DE BIJLOKE)**
- DO 30.05 **THE BAD PLUS - ON SACRED GROUND: STRAVINSKY'S RITE OF SPRING**

INFO & TICKETS: WWW.VOORUIT.BE - T. 09 267 28 28

metDMorgen

GO
BRA

Klara

P&V

Attention via de
Vlaamse overheid

gantt

De Vlaamse
Overheid

Jazzmozaïek is het driemaandelijks jazzmagazine uitgegeven door de vzw Muziekmozaïek.

Secretariaat (abonnementen en administratie):
Muziekmozaïek vzw, Wijngaardstraat 5, B-1755 Gooik
tel. 02 532 38 90
info@muzmoz.be
www.muziekmozaïek.be – www.jazzmozaïek.be

Redactie:
Jazzmozaïek, Laarstraat 105
B-2610 Wilrijk-Antwerpen (België)
e-mail: redactie.jazzmozaïek@skynet.be

- **Stichter:** Luc De Baets († 13/09/2009)
- **Hoofredacteur:** Bernard Lefèvre
- **Redactie:** Mischa Andriessen, Patrick Bivort, Peter De Backer, Chris Joris, Leon Lhoëst, Georges Tonla Briquet, Marc Van den Hoof, Marc Van de Walle, Jack van Poll, Bert Vuijsje
- **Fotografie:** Jos L. Knaepen
- **Tekeningen:** Pieter Fannes
- **Redactiesecretariaat:** Vincent De Laat
- **Grafisch ontwerp:** Brigid Sullivan

Dit magazine is gedrukt op milieuvriendelijk papier met het FSC-label

Jaarabonnement 2012:

- België: € 15
- Buitenland: € 25

Betaling:

- Op rekening 734-0064446-47 van Muziekmozaïek, Wijngaardstraat 5, B-1755 Gooik
BIC KREDBEBB / IBAN BE22 7340 0644 4647
- Vermelding: "Abo JM 2012"

Meer info:

info@muzmoz.be - 02 532 28 38 - www.jazzmozaïek.be

© Copyright (teksten en foto's): Zonder voorafgaande en schriftelijke toestemming van vzw Muziekmozaïek mag niets uit deze uitgave worden vervoelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of welke andere wijze dan ook. Iedere redacteur is verantwoordelijk voor de inhoud van zijn tekst. Publiciteitsteksten en bijhorende illustraties vallen onder de verantwoordelijkheid van de betrokken adverteerder. Teksten en fotomateriaal kunnen door de redactie van Jazzmozaïek geweigerd worden zonder dat deze beslissing dient te worden gerechtvaardigd.

Subsidies

Het is te mooi (nou ja, mooi?) om er niet op in te gaan, de stunt van Vlaams minister van Cultuur Joke Schauvliege om de adviezen voor de meerjarige cultuursubsidies zonder meer online te publiceren. Zo kreeg wie het al niet wist netjes op een rij wat de commissies aan de minister hadden voorgeschoteld. Wat onze muzieksector aangaat en dan vooral folk en jazz, dan stellen we vast dat de adviezen soms erg negatief uitvallen. Enkele worden zwaar getroffen: nul euro subsidie voor Buster, Rataplan, Freemusic, Octurn, Jazz en Muziek (Gent Jazz) en Motives/C-Mine Jazz Genk. De Werf krijgt minder subsidies. Weer andere worden positief geadviseerd voor meer toelage: Aubergine Artist Management, JazzLab Series, BJO, Bonk/FES, BELGIE en ook de grotere cultuurhuizen. Bij folk vallen subsidies weg voor bv. 't Ey, 't Smiske en ook op het vlak van wereldmuziek vallen er slachtoffers als Sfinks, Dranouter/'t Folk en Zuiderpershuis. Het is natuurlijk een doodsteek voor organisaties die konden rekenen op belangrijke subsidies en nu helemaal niets meer ontvangen. Een bijzonder harde stelling, want bij vorige adviezen werden zelfs initiatieven in die richting aangemoedigd. Dan is dit wel een koude douche.

Natuurlijk moeten we de eindbeslissing nog afwachten en die zal pas eind juni bekend zijn, veel later dan deze editie verschijnt.

Hopelijk wordt nog wat bijgestuurd tot een positieve herziening van de toch wel nefaste be(ver)oordeling van initiatieven die 'andere' muziekgenres kansen bieden. Die organisatoren ademuimte schenken is zelfs een peulschil in het aanzienlijke budget dat grotere spelers royaal mogen behouden.

Waar in een eerder rapport *Meer armslag voor de jazz* duidelijk aangetoond werd dat deze sector aan een inhaalbeweging toe was, komt daar weinig of niets van terecht. Bovendien is de sector op zich al erg versnipperd en ontbreekt het nog altijd aan een gezamenlijk platform dat zich sterk maakt om de jazz in Vlaanderen, zelfs België (subsidiering tussen beide landsgedeeltes is overigens totaal verschillend), te verenigen en druk uit te oefenen op een consistent en visionair beleid. Daar tracht het JazzForum vorm aan te geven, maar er is nog een (moeizame) weg te gaan. Muziekmozaïek, impulscentrum voor folk en jazz, uitgever van de tijdschriften *Goe Vollek!* en *Jazzmozaïek*, springt alvast op de bres om de minister te overtuigen de zwaar negatieve adviezen toch enigszins positief om te buigen.

Misschien heeft minister Schauvliege het schokeffect gezocht om straks een en ander vlak te strijken... dan zal de druk op de eindbeslissing toch nog worden opgevoerd. Wordt vervolgd!

Bernard Lefèvre, Hoofredacteur

Wil je reageren: redactie.jazzmozaïek@skynet.be

Inhoud

Interview

- 4 **Jim Hall:**
"Ik ben niet iemand die in het verleden leeft"

Focus

- 8 **Igor Gehenot:**
"We staan met dit trio aan het begin van het avontuur"

Zomerfestivals

- 9 **Gent Jazz Festival 2012**
12 **Brosella Jazz**
14 **Leffe Jazz Nights**
18 **Comblain-la-Tour – Gouvy Jazz – Gaume Jazz**
23 **Jazzenede**
25 **Jazz Middelheim**
29 **Jazz in 't Park Gent**
33 **North Sea Jazz Festival**
62 **Jazz Hoeilaart**

- 20 **Onder muzikanten**
Chris Joris interviewt Tuur Florizoone

Columns

- 17 **Jack's Groove: Comblain-la-Tour**
Jack van Poll
22 **Album Souvenir: Eerste jazz**
Marc Van den Hoof
39 **Holland Muziekland: Grenzenloos**
Mischa Andriessen
55 **De Jazzlezer: Eric Ineke's vakverhalen**
Bert Vuijsje

31 Jazzmozaïekjes

- 34 **Blindfold Test: Robin Verheyen**

- 36 **Jeggpap Jazzband 50**
Peter Verhas:
"Je moet de mensen kunnen amuseren..."

- 38 **Fotopagina Jos Knaepen:**
Roberta Gambarini & Kirk Lightsey

53 JazzLab Series

- 56 **Jazzkriebels: Kurt Van Eeghem**

- 58 **Muziektheorie: Contrafact**
Leon Lhoëst

- 61 **De kracht van vinyl: Vinylla Record Shop**

- 41 **Nieuw op cd-dvd**

Jim Hall:

“Ik ben niet iemand die in het verleden leeft”

Met de eenentachtigjarige gitarist Jim Hall halen ze in Gent opnieuw een levende legende in huis. De man maakte opnamen en/of toerde met de meest prominente figuren uit de jazzgeschiedenis, gaande van Bob Brookmeyer, Bill Evans en Paul Desmond tot Sonny Rollins, Charlie Haden, Dave Holland en vele anderen. Naar Gent Jazz komt hij in duo samen met bassist Scott Colley met wie hij reeds jaren het podium en de studio deelt.

Pianist Kenny Barron, contrabassisten Dave Holland en Scott Colley, drummer Lewis Nash staan in stille bewondering voor meestergitarist Jim Hall op Jazz Marciac Festival.

De carrière van **Jim Hall** vat je niet samen in een paar bladzijden. Bovendien hadden we enkel de kans om hem telefonisch te contacteren en dat betekent automatisch selecteren. Hij nam echter met veel plezier op een zondagmiddag voor ons de tijd. Na een zware operatie enkele jaren geleden gaat het allemaal net wat trager, vertrouwde hij ons toe maar *"I am happy because I am still a privileged person to be able making a living through music."*

Muziek was steeds aan de orde van de dag ten huize Hall. Het was dus heel normaal dat Jim op zijn neigende al gitaar speelde en zich uitleefde in diverse groepjes. Het was allemaal plezierig maar een echte richting had hij nog niet. Tot hij in een platenwinkel een solo van **Charlie Christian** hoorde in een nummer van **Benny Goodman**. *"Christian werd meteen mijn held. Zijn muzikaliteit was imponerend. Helaas stierf hij heel jong en had ik nooit de kans hem te ontmoeten maar tot de dag van vandaag heb ik nog steeds respect voor wat hij deed."*

Het Cleveland Institute of Music was voor Jim Hall zowat de belangrijkste halte tijdens zijn studentenjaren. *"Aanvankelijk wilde ik Engels studeren en prof worden tot ik vernam dat er in Cleveland ook een fantastische muziekschool was. Helaas stond er geen jazz of gitaar op het lessenrooster. Aangezien ik mij per se wilde inschrijven, ging ik zes maanden piano studeren om toegelaten te worden. Daar les volgen was waarschijnlijk de beste beslissing die ik ooit nam. Tot een vriend van mij naar Los Angeles vertrok. Ik was de school ondertussen beu (lacht) en ging mee. Ik ontmoette er **Chico Hamilton** en de puzzelstukjes pasten bij elkaar. Ik mocht meteen composities schrijven voor de groep waarin ook **Buddy Collette**, **Carson Smith** en **Fred Katz** zaten en we toerden overal, tot in New York."*

Hall had ondertussen ook de muziek van **Django Reinhardt** leren kennen. *"Dat was dankzij **Fred Sharp**, mijn eerste leraar in Cleveland. Tijdens WO II dacht ik dat Reinhardt gestorven was, je hoorde niets meer van hem. Ik heb hem nooit ontmoet, wel zijn*

*zoon **Babik** tijdens het festival in Samois-sur-Seine. Ik speelde daar, maar zijn stijl is toch nog wel wat anders dan wat ik doe."*

Bossa nova

Tussen de muzikanten waar Hall mee werkte, bevindt zich ook **Bill Evans**. *"Ik speelde met Sonny in een club en op een bepaald moment kwam Bill daar binnen. Hij vroeg of ik met hem een duoplaat wilde maken. Natuurlijk zei ik meteen ja. We hadden slechts een korte repetitie voor we de studio in gingen. Hij leerde mij vooral ritmegitaar te spelen op de juiste momenten."*

Eind jaren vijftig was er dan het Braziliaanse avontuur met **Ella Fitzgerald** en **Roy Eldridge**. Hall geraakte er in contact met de bossa nova. *"Voor we vertrokken stond Brazilië voor mij synoniem met een grote jungle (lacht). Ik wist totaal niets van Zuid-Amerika. Dan kom je daar en bijna iedereen speelt gitaar. Bossa nova was de nieuwe hype. Roy en ik gingen na de concerten veel uit om te luisteren. In Buenos Aires ontdekten we de muziek van **Astor Piazzolla**. Die reis was een enorme ervaring, als muzikant maar ook als mens." Zijn herinneringen aan platen als **Big Band Bossa Nova** (met **Quincy Jones**), **Recado Bossa Nova** (met **Zoot Sims**) and **Bossa Antigua** (met **Paul Desmond**) zijn vaag. *"Het waren zeker aangename opnamemomenten maar ik bleef mij een gringo voelen die bossa speelde, het was een andere taal. Ik ben trouwens niet iemand die in het verleden leeft. Wel ben ik blij dat die platen nog beluisterd worden door anderen."**

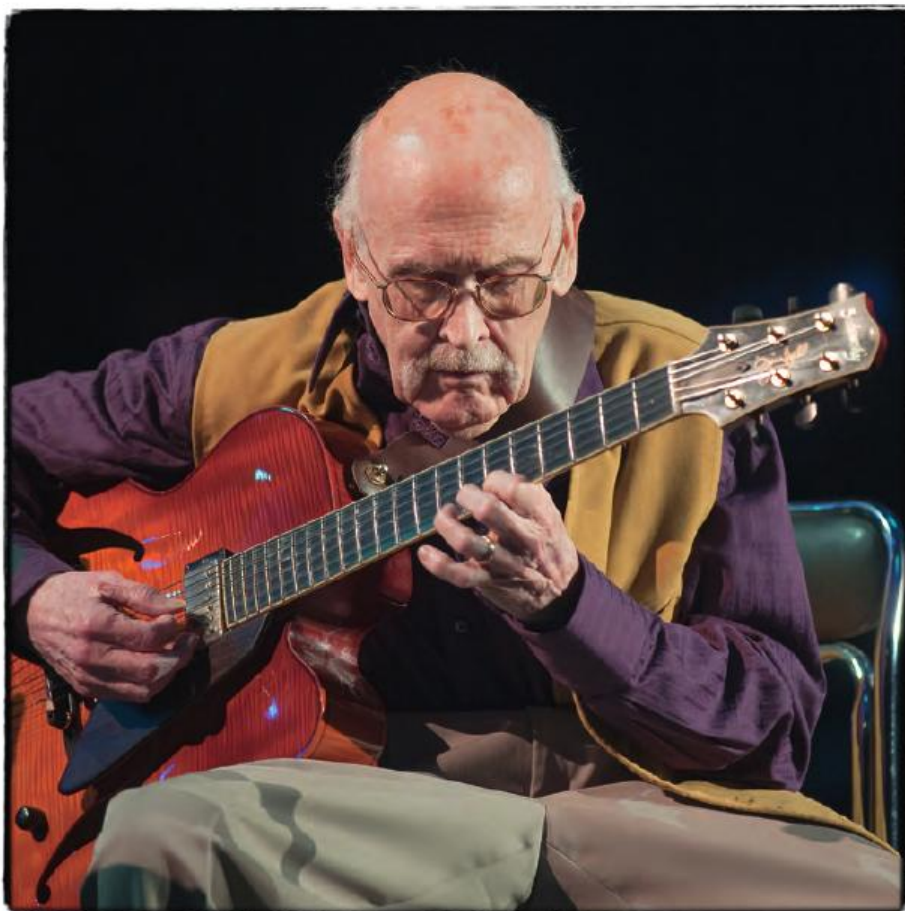
Duoformule

Hall kwam in contact met **Sonny Rollins** toen beiden in New York woonden. In die tijd bestonden internet en gsm nog niet. *"Op een bepaald moment kreeg ik een aantal briefjes in mijn bus met daarop de boodschap 'Dear Jim, I'd like to talk with you about music, Sonny'. Dat was nadat hij een aantal jaar afstand van alles genomen had. Uiteindelijk ontmoetten we elkaar en lichtte hij zijn plannen toe om een kwartet op te richten met mij als gitarist. Het veranderde mijn hele wereld. Toen hij vorig jaar in december onderscheiden werd in het Kennedy Center stonden we nog eens samen op het podium, een groot moment voor mij."*

Doorheen zijn carrière koos Hall dikwijls voor de duoformule. *"In die context vorm je de helft van een hecht team waarbij al wat je doet effect heeft op het geheel. Ik vind het een prachtige combinatie omdat je nog meer dan elders de kunst moet kennen om naar elkaar te luisteren. Daarbij had ik steeds het geluk de juiste muzikanten te treffen, van **Bill Evans** tot **Ron Carter** en **Scott Colley**. Bij een bas speelt dan nog het feit mee dat dit instrument nauw aanleunt bij de gitaar."*

Over zijn komend concert met **Scott Colley** is Hall in elk geval enthousiast. *"We hebben onlangs nog in de Blue Note gespeeld in kwartet samen met de fantastische jonge gitarist **Julian Lage** en **Joey Baron**. Scott is iemand die goed luistert naar zijn medemuzikanten*

Jim Hall

► ► en steeds op de juiste manier reageert. Op de setlist zullen zowel composities van hem als van mij staan."

Verhaallijnen

In 2006 werd Jim Hall in Frankrijk geëerd met de titel van Chevalier dans l'ordre des Arts et des Lettres. "Ik vond dat vooral belangrijk omdat jazz erkend wordt als kunstvorm en dat mensen van verschillende landen elkaars cultuur appreciëren. Op dat moment hadden we een vreselijke regering in Amerika. Acht jaar heeft dat geduurd. Ik wil er niet meer aan denken." Nog belang-

rijker was het toekennen van de titel NEA Jazz Master een paar jaar voordien. "Natuurlijk was het een grote eer. Mooi meegenomen was de geldprijs die eraan verbonden was, want ik kwam toen net financiële middelen te kort om mijn compositie voor orkest verder uit te werken waar ik mee bezig was (lacht)."

Dat hij soms omschreven wordt als *the poet of jazz* en *the quiet American* vindt hij "very flattering." "Waarschijnlijk gebruiken ze die omschrijving omdat ik niet zoveel noten speel. Ik improviseer, maar op een melodische manier. Ingewikkelde arpeggio's zijn niet aan mij besteed, wel verhaallijnen met een begin, een middenstuk en een einde."

Zijn favoriete gitaar is deze gemaakt door de New Yorkse instrumentenbouwer Roger Sadowsky. "Die klinkt niet alleen goed maar er is ook een praktische reden. Als je tegenwoordig met het vliegtuig reist, moet je gitaar in de bagageruimte en dan gebeurt het wel eens dat er schade berokkend wordt. Aangezien Roger in New York woont, kan ik ze daar vlug laten herstellen."

Jim Hall:

"Ingewikkelde arpeggio's zijn niet aan mij besteed, wel verhaallijnen met een begin, een middenstuk en een einde"

Tegenwoordig luistert Hall bijna niet meer naar muziek als hij thuis is. "Op die manier kan ik niet beïnvloed worden. Wel oefen ik nog altijd. Maar daarnaast lees ik liever een boek of ga ik met mijn hond wandelen." Zijn geheim om nog steeds verder te doen: "Mijn blijvende interesse in muziek en overal mensen ontmoeten. Bovendien heb ik geen andere keuze, dat is het enige wat ik kan (lacht)."

Om af te sluiten vragen we nog wat een beginnend gitarist moet doen. "Blijven spelen, nooit stoppen."

Georges Tonla Briquet

Jim Hall in duo met Scott Colley
op vrijdag 6 juli op Gent Jazz
(www.gentjazz.com)

Twee gitaristen over Jim Hall

Roni Ben-Hur

In maart was de Israëliische gitarist Roni Ben-Hur in ons land voor een tournee van acht concerten. Hij woont al jaren in New York en is een grote fan van Jim Hall. "Mijn kennismaking met jazz als gitarist begon bij Wes Montgomery en Joe Pass. Tot ik Jim Hall zijn duoplaat met Ron Carter hoorde en nadien ook zijn werk met Paul Desmond en Art Farmer. Wat mij vooral intrigeert, is zijn feeling, zijn

esthetische aanpak en zijn manier om ruimte te gebruiken. Hij speelt niet omdat hij het kan maar omdat hij het wil. Elke noot die hij plaatst, komt er precies omdat hij die daar en dan wil. Jim is ook iemand die heel toegankelijk is, hij leeft niet in een ivoren toren. Iemand als Peter Bernstein die bij hem les volgde, zal je dat bevestigen. Op een podium creëert hij pure magie. Toen ik hem twee jaar geleden nog eens zag in The Village Vanguard draaide hij de volumeknop bijna vol-

ledig toe. Hij speelde zo stil dat het bijna akoestisch was. Toch bleef het muisstil. Dat kunnen enkel de grootsten. Je weet ook nooit wat zijn volgende stap is als hij speelt. Hij volgt haast nooit de gekende structuur van een song maar geraakt er toch steeds mee weg. Hij speelt geen muziek, hij creëert kunst."

Filip Verneert

"Ik leerde hem al heel vroeg in mijn muzikale carrière kennen. Dat was in de Hnita Jazzclub.

Het was zijn eerste concert in België, ik denk in 1991. Juul Anthonissen, bij wie ik jazzgeschiedenis volgde, had me uitgenodigd om met Jim Hall kennis te maken. Ik was onder de indruk van deze ontmoeting, al kwam deze voor mij veel te vroeg. Nu zou ik hem graag allerhande dingen vragen over jazz, gitaren, muzikanten. Dat concert toen bij Juul liet een indruk na die nooit meer is weggegaan. Misschien ontvilde van de vanzelfsprekendheid, het gemak waarmee hij speelde. Melodisch, zonder

bravoure, pure muziek, pure melodie. Mijn top drie van zijn platen: Intermodulation uit 1966 met Bill Evans omwille van de prachtige solo op I've got you under my skin, All Across The City uit 1989 met Gil Goldstein, Steve La Spina, Terry Clarke en de versie van Beija-Flor en ten slotte Jim Hall & Bob Brookmeyer hun Live at the North Sea Jazz Festival 1979 voor de manier waarop Jim Hall begeleidt en akkoord-solo's speelt en je nergens een bas of drums mist." (gtb)

PRESENTS

GENT JAZZ FESTIVAL

gentjazz.com

5-14 JULI 2012 BIJLOKE TICKETS

WWW.GENTJAZZ.COM

T: 0900/00600 (€ 0,45/min)

#GJF12

**5
JULI**

Donderdag - Special Night

- 22.30 **Paco de Lucia**
- 20.30 Miguel Zenón Quartet
- 18.30 Igor Gehenot Trio

**6
JULI**

Vrijdag

- 22.30 **Jim Hall - Scott Colley Duo**
- 20.30 Brad Mehldau Trio
- 18.30 Gretchen Parlato
- 16.30 Ifa y Xango

**7
JULI**

Zaterdag

- 22.30 **Wayne Shorter Quartet**
- Uitreiking Sabam Jazz Awards
- 20.30 Dave Douglas & Joe Lovano Quintet
- 18.30 Fabrice Alleman
- New QuarTeT - "Obviously"
- 16.30 Combo 42 feat. Joe Lovano i.s.m. School of Arts

**8
JULI**

Zondag

- 22.30 **Melody Gardot**
- 20.30 The Bad Plus feat. Joshua Redman
- 18.30 Robin Verheyen
- New York Quartet
- 16.30 Ninety Miles

**11
JULI**

Woensdag - Special Night

- 21.30 **Antony and the Johnsons and Metropole Orchestra**
- 19.30 Liesa Van der Aa

**12
JULI**

Donderdag

- 22.30 **Damien Rice**
- 20.30 tindersticks
- 18.30 Amatorski

**13
JULI**

Vrijdag

- 22.30 **Rodrigo y Gabriela and C.U.B.A.**
- 20.30 Jamaican Legends with Ernest Ranglin, Monty Alexander and Sly & Robbie
- 18.30 Gabriel Rios Solo

**14
JULI**

Zaterdag

- 22.30 **D'Angelo**
- 20.30 Bobby Womack
- 18.30 STUFF.

3D sound visualisation "Juju" by Wayne Shorter

JAZZ EN FOTOGRAFIE

Flinxo Fotogalerie toont "Jazz en Fotografie" met werk van 9 fotografen.

Deze tentoonstelling toont een selectie van beelden gemaakt op **Gent Jazz Festival** van de hand van Jos 'The Jazzman' Knaepen, Bruno Bollaert, Tom Van Nuffel, Wouter Rawoens, Maarten Marchau, Cees van de Ven, Christian Overdeput, Dominique Dierick en Thomas Verfaillie.

Hun prachtige foto's geven zowel de sfeer op als naast het podium weer en roepen zo ook de ambiance van Gent Jazz Festival op.

Flinxo

Ottogracht 38, 9000 Gent
22 juni tot 24 juli 2012

Van 5 t.e.m. 8 juli opent Gent Jazz Festival met een gratis concert in het kader van Jong Jazztalent Gent.

Deze wedstrijd voor getalenteerde jonge muzikanten is een initiatief van de Brouwerij Duvel Moortgat en Gent Jazz Festival. Op 8 juli wordt de winnaar bekend gemaakt en treedt Ifa Y Xango, de winnaar van editie 2011 op.

Donderdag 5 juli - 16.30u

Pure Elastic Quintet

Vrijdag 6 juli - 14.30u

Hoax

Zaterdag 7 juli - 14.30u

The Unrevealed Society

Zondag 8 juli - 14.30u

Ifa y Xango

Aan de ingang van Gent Jazz Festival. Gratis toegankelijk. Deze groepen zijn ook te zien tijdens de Gentse Feesten.

Igor Gehenot:

“We staan met dit trio aan het begin van het avontuur”

Met het Metropolitan Quartet mocht hij al een eerste maal proeven van het succes toen hij de eerste prijs in Comblain won. Daarna volgde de Sabam Jeunesses Musicales Jazz Award voor jong talent (2011) en recent verscheen de debuut-cd *Road Story* van zijn trio met Teun Verbruggen en Sam Gerstmans. Het lijkt allemaal te lukken voor de drieëntwintigjarige pianist Igor Gehenot. Hij heeft wel twee sterke troeven in huis: een grote dosis vastberadenheid en de onontbeerlijke portie talent.

Giebels, introduceerde mij tot de wereld van *Bill Evans* en de aanpak van het trio. Dat mijn voorkeur tegenwoordig uitgaat naar die formule, dateert uit die periode. Bij *Bill Evans* intrigeerde mij vooral het algemene geluid, zijn spel en zijn lyrisme. Alles wat hij deed met *Scott LaFaro* en *Paul Motian* blijft voor mij absolute top”.

Jamsessies

Met die kennis en een dosis vastberadenheid trok de jonge pianist naar Brussel waar hij zich na een jaar Maastricht inschreef aan het conservatorium. “Ik wilde absoluut les krijgen van *Eric Legnini*. Helaas ben ik niet het echte schooltype en na twee jaar hield ik het voor bekeken. Het leek voor mij persoonlijk interessanter om als autodidact verder te studeren en vooral om de jamsessies af te schuimen. Volgens mij zijn er twee soorten opleidingen: deze aan de conser-

vatoria en deze van de jamsessies. Ik opteerde bewust voor de tweede. De *Sounds* (Tulpstraat in Elsene, nvdr) is de laatste vier jaar zowat mijn vaste stek op maandagavond. Zo kreeg ik de gelegenheid om met de meest uiteenlopende muzikanten te spelen en ontdekte ik vooral het repertoire van de standards. Het was ook een ideale manier om een uitgebreide kennissenkring op te bouwen.”

Igor Gehenot:

“Ik vond het interessanter om als autodidact verder te studeren en vooral om de jamsessies af te schuimen”

Onder de internationale jazzmuzici waarbij hij een stage volgde, noteren we *Dado Moroni*. “Ik wilde op vakantie naar Italië en combineerde dat met een workshop. Van *Moroni* leerde ik veel over de jazztraditie, een aspect waar hij heel sterk in is.” Iemand anders van wie Gehenot het nodige opstak, was *Jozef Dumoulin*. “Die ontmoeting had plaats tijdens de stages in Libramont. Hij opende voor mij zeer veel deuren, zeker op ritmisch vlak.” Voor Gehenot zijn draai vond met de trioformule was er nog een voorgeschiedenis met het Metropolitan Quartet waarmee hij in 2009 de eerste prijs wegkaapte tijdens het concours van Comblain. “Dat kwartet was een vriendenclubje met o.a. *Antoine Pierre* achter het drumstel en gitarist *Sylvain Haenen*. Ons grote voorbeeld was het hele *M-base* concept met uiterst complexe

structuren. We hadden energie zat, alles kon. Het was zeker niet perfect maar aan ideeën ontbrak het ons niet.”

In 2011 volgde dan de Sabam Jazz Award. “Een totale verrassing voor mij, zeker omdat zich onder de geselecteerden ook *Lorenzo Di Maio* en *Antoine Pierre* bevonden. Het is een mooie aanmoediging en een teken dat we in de goede richting zitten. Toch blijf ik nederig en wil ik mijn ding gewoon verder zetten.” De geldprijs die hij won, is ondertussen goed besteed. “Ik kocht een piano bij om nog harder te kunnen werken.” Ondertussen verscheen *Road Story*, de debuut-cd van zijn trio samen met *Teun Verbruggen* en *Sam Gerstmans*. Op het repertoire staat enkel eigen werk van Gehenot. “Componeren doe ik al een aantal jaren. Ik

schrijf continu maar voer wel een strenge selectie door. Voor mijn trio heb ik het geluk te kunnen rekenen op twee straffe muzikanten. Sam kende ik al een tijdje. Met *Teun* kwam ik in contact tijdens een jamsessie in Dinant. Dat was pure magie. Hij ging meteen in op mijn voorstel om een trio te vormen.”

Op 5 juli staat Igor Gehenot met zijn trio op het podium van Gent Jazz. Dat is natuurlijk wat anders dan een cluboptreden. “Daar ben ik mij bewust van. In april en mei kreeg ik gelukkig een residentie aangeboden in de *Sounds*. Daardoor konden we zowel het materiaal van de cd als nieuwe composities rustig verder uitwerken en bijschaven.”

Hij mag dan al een aantal mooie dingen verwezenlijkt hebben, toch blijft Gehenot realistisch. De titel en de hoes van de cd zijn daar een symbool van. “We staan aan het begin van het avontuur en hebben nog een ganse weg af te leggen. We zien wel hoeveel zijwegen er zijn en waar we uiteindelijk zullen aankomen.”

Georges Tonla Briquet

Met een moeder die pianolerares was aan het conservatorium kon de jonge Igor het lot moeilijk ontlopen en werd hij ingeschreven voor lessen klassieke piano. Echt interesseren deed het hem niet. Toen hij de biopic *Ray* zag over het leven van *Ray Charles* kwam zijn rebels kantje helemaal naar boven. Boogie zou zijn ding worden en zijn eerste hoofddoel *Hit The Road Jack* kunnen spelen. Vanaf dan begon hij eveneens de kleine lettertjes op de hoezen te lezen en

dwaalde de jonge Gehenot meer en meer richting jazz af.

De plaat die op hem het meest indruk maakte, was *The Real McCoy* van *McCoy Tyner* met daarop *Search For Peace*. “Dat was echt een openbaring voor mij”. De volgende stap was de jazzacademie van Amay (Huy). “Ik was zowat vijftien. Daar leerde ik de basiscodes van de jazz. Vervolgens schreef ik mij in aan het conservatorium van Maastricht, dat was het dichtst bij vanuit Luik. Mijn leraar, *Frank*

Igor Gehenot

Festivalagenda 5 juli Gent Jazz Festival
10 augustus Gaume Jazz Festival

De vele kronkels van de jazz

Het Gent Jazz Festival (5 tot 14 juli, Bijlokesite) bevestigt met de 11^e editie zijn topositie onder de beste Europese jazzfestivals. Zowel in klank, catering, VIP, inrichting van het terrein als in het muzikaal aanbod staat kwaliteit voorop. Hierin wil het festival een voortrekkersrol spelen en dit kaderen binnen maatschappelijk verantwoord ondernemen. Naast grote namen is er aandacht voor Belgisch toptalent en met het New Talent Support Program krijgt de nieuwe generatie een podium.

Deze editie worden de Nederlandstalige Sabam Jazz Awards uitgereikt (7 juli). De winnaar Jong Talent langs Franstalige zijde (i.s.m. Jeunesses Musicales) vorig jaar, Igor Gehenot, opent het festival op 5 juli (zie Focus in dit nummer), terwijl de winnaar Gevestigde Waarde, Fabrice Alleman, zaterdag 7 juli zijn New Quartet 'Obviously' voorstelt. De 45-jarige rietblazer Alleman uit Mons omringt zich in dit kwartet, dat hij startte in 2009, met Reggie Washington (b), Nathalie Lories (keyb) en Lionel Beuvsens (d).

Gent Jazz Festival werkt ook aan begeleidingstrajecten van Belgische toptalenten zoals Robin Ver-

heyen, die in New York woont en daar zijn New York Quartet vormde. Een eerste album *Trinity* is nu verschenen op 52Creations, het label van Dré Pallemmaerts en Anne Recour.

Met Ralph Alessi heeft Robin Verheyen (ts, ss) een schitterende trompettist als sparringpartner; daarnaast zijn bassist Drew Gress (op het album is Thomas Morgan bassist) en drummer Jeff Davis (Ron Miles, Tony Malaby) in Gent present.

Robin Verheyen (Turnhout 1983) verbleef na studies in België en Nederland als erestudent een jaar aan de Manhattan School of Music om daarna zijn muzikale studies af te ronden in Amsterdam. In 2005 trok hij eerst naar Parijs, waar hij de Finse pianist Aki Rissanen ontmoette waarmee hij sindsdien samenspeelt. In 2007 verhuisde hij naar New York waar hij opnam met o.a. het Pascal Niggenkemper Trio en zijn New York Quartet samenstelde. Maar hij blijft een band houden met de lage landen als co-leader van Narcissus en leidt een eigen internationaal kwartet met Bill Carrothers, Nicholas Thys en Dré Pallemmaerts.

Robin Verheyen

Met de IJFO zorgt Gent Jazz voor een internationale ondersteuning (New Talent Support Program) wat hier ingevuld wordt met de introductie van de rijzende ster **Gretchen Parlato**. Deze Amerikaanse zangeres won in 2004 de vocale wedstrijd van het Thelonious Monk Institute en verwijst naar Wayne Shorter als een van haar mentors. Ze schreef lyrics bij zijn compositie *Juju*.

De nu 78-jarige jazzlegende **Wayne Shorter** is overigens eregast op Gent Jazz 2012 en staat er met zijn eigen kwartet op 7 juli, dag die verder in het teken staat van zijn muziek. Studenten van het Koninklijk Conservatorium Gent (KASK-School of Arts) brengen een project rond Shorters muziek onder de naam **Combo 42**.

Het **Dave Douglas & Joe Lovano Quintet** vertolkt Shorter naast eigen werk met het Sound Prints project. Douglas (1963) en Lovano (1956) waren al samen te horen op Lovano's *Trio Fascination: Edition Two* en John Zorn's *Stolas*. In 2008 vonden ze elkaar terug bij het San Francisco Jazz Collective om daarna een kwintet te vormen met Lawrence Fields (p), James Genus (b) en Joey Baron (d). Deze supergroep zal Shorters muziek alle eer aandoen.

Gitaarhelden en vrijbuiters

Gent Jazz pakt verder groots uit met de legendarische flamencogitarist **Paco de Lucia**, het **Brad Mehldau Trio**, **The Bad Plus feat. Joshua Redman**, gitaarlegende **Jim Hall** in duo met bassist **Scott Colley**, de Porto Ricaanse altsaxofonist **Miguel Zenón**, en de frele zangeres **Melody Gardot**, die hier in 2009 stond en door het brede publiek op handen wordt gedragen.

Over de 81-jarige grootmeester van de gitaar, Jim Hall (zie *interview in dit nummer*), laten collega-

Melody Gardot

gitaristen zoals Bill Frisell, John Scofield en Pat Metheny zich alleen in superlatieven uit. In duo met de prachtige bassist Scott Colley mogen we ons aan een bijzonder verfijnd en intens concert verwachten.

Voor wie uit is op Latijnse invloeden in de jazz kan zich opwarmen aan het Miguel Zenón Quartet en **Ninety Miles**, een project van drie Amerikaanse topmusici. Stefon Harris (vib), David Sanchez (sax) en Christian Scott (t), die naar Cuba trokken voor een opname met plaatselijke talenten en waarbij beide invloeden versmelten. In Gent wordt Christian Scott – die trompet speelt op het album *Ninety Miles* – vervangen door Nicholas Payton. *Ninety Miles* (138 km) staat voor de afstand tussen de VS en Cuba.

De 43-jarige Amerikaanse saxofonist **Joshua Redman** mag zich uitleven aan de zijde van het powertrio **The Bad Plus**. Weinig jazzbands kregen zulke verwelcoming en riepen zulke controversie op als The Bad Plus die in 2000 het levenslicht zag. Pianist Ethan Iverson, bassist Reid Anderson en drummer Dave King specialiseerden zich in het uit elkaar halen van songs uit pop, rock en zelfs country. Zo maakten ze een opmerkelijke versie van Nirvana's *Smells Like Teen Spirit*, maar waagden zich ook aan songs van Radiohead, David Bowie en Black Sabbath. Benieuwd hoe deze vrijbuiters de confrontatie aangaan met topsaxofonist Joshua Redman. Die vormde in 2009 een nieuwe band James Farm, waarmee hij ook in België toerde. Hij werd ook artistiek leider van de San Francisco Jazz Organisation en lag mee aan de basis van het SF Jazz Collective. Hij nam zijn debuut op met Charlie Haden en Pat Metheny (*Wish*) en latere projecten met Brad Mehldau, Brian Blade, Christian McBride. Hij

Joshua Redman

is met als grote voorbeeld Sonny Rollins een van de opwindendste saxofonisten van zijn generatie.

Aanstekelijke ritmes

In het tweede deel van Gent Jazz worden de stoeltjes opgeborgen en zorgen de aanstekelijke ritmes voor dansplezier. Zo zijn er de **Jamaican Legends** met Ernest Ranglin, Monty Alexander en Sly & Robbie of een allstar-band die Jamaicaanse muziek aan jazz koppelt. Het Mexicaanse gitaarduo **Rodrigo y Gabriela** keert terug (werd fel gesmaakt in 2009) met het nieuwste project C.U.B.A. en **Gabriel Rios** zorgt voor de opwarming.

Naast **D'Angelo** en **STUFF** zal **Bobby Womack** optreden op de slotdag van het festival. Deze soulveteraan brengt begin juni zijn eerste album in 10 jaar uit, met dank aan Damon Albarn. Hij overtuigde de legendarische soulster om na een periode van stilte mee te werken aan zijn project Gorillaz. Bobby Womack kreeg de smaak meteen weer te pakken en de samenwerking leidde tot Womacks nieuwe album *The Bravest Man in The Universe*, geproduceerd door Albarn.

Een Special Night wordt gegarandeerd 11 juli (vuurwerk!) met **Antony and the Johnsons** in concert met het **Metropole Orchestra**. Antony Hegarty's falsetstem werd als ik het goed heb voor het eerst in ons land opgemerkt aan de zijde van Lou Reed toen die hem introduceerde bij zijn concert in Antwerpen. Reed liet hem *Perfect Day* vertolken en dat ging door merg en been. Intussen is hij een cultfiguur die doorbrak met *I am A Bird Now* (2005). In 2010 kwam het vierde studio-album *Swan Lights* uit. De koppeling aan het Metropole Orkest is een productie, in samenwerking met Holland Festival. Volgens die bron putten ze uit repertoire van de vier bestaande albums, en spelen ze ook enkele nieuwe 'verrassingen', waaronder het titelnummer van het concert: *Cut the World*. Antony

Brad Mehldau

schreef het voor Robert Wilson's voorstelling *The Life and Death of Marina Abramović*.

En dan nog een tip: je mag niet vergeten langs galerij Flinxo (Ottogracht 38, Gent) te gaan voor een unieke fototentoonstelling over (Gent) Jazz en Fotografie. Er zijn beelden te bewonderen van Jos 'The Jazzman' Knaepen, Tom Van Nuffel, Wouter Ra-

voens, Maarten Marchau, Cees Van de Ven, Christian Overdeput, Dominiek Dierick, Thomas Verfaille en Bruno Bollaert. De expo loopt van 22 juni tot 24 juli 2012 (zie ook www.flinxo.com).

Bernard Lefèvre

Info: www.gentjazz.com

Gent Jazz Jong Jazztalent 2012

Als voornaamste nevenpodium organiseert het Gent Jazz Festival, in opdracht van Duvel-Moortgat en in samenwerking met JazzLab Series, Jong Jazztalent Gent. Op 5, 6 en 7 juli spelen de geselecteerde deelnemers aan de ingang van het festivalterrein, telkens om

14u30, behalve 5 juli om 16u30. Deze concerten zijn gratis. Op 8 juli wordt de winnaar bekend gemaakt en treedt **IfaY Xango**, de winnaar van editie 2011 op. De drie groepen in competitie voor editie 2012 zijn **Hoax**, **Pure Elastic Quintet** en **The Unrevealed Society**.

Jazz met ballen

Mocht Brosella betalend zijn, dan zouden ze dit jaar meer dan ooit het bordje *Uitverkocht* moeten bovenhalen, want de affiche is een van de sterkste uit de geschiedenis. Met internationale beeldenstormers als Jon Irabagon en Ambrose Akinmusire voorop, een carte blanche voor Hendrik Vanattenhoven en aparte projecten als European Jazz Trumpets, BJO met David Linx & Maria João en Nicolas Kummert zijn 'Voices' plus nog Lighthouse Trio wordt dit een verplichte zomerstop voor ware jazzliefhebbers.

Jon Irabagon

Brosella is zichzelf nog steeds trouw, ook na de voorbije vijfendertig edities. Alle elementen van de succesrijke formule blijven gehandhaafd. Een uniek decor, een ploeg vrijwilligers, nog steeds gratis (!) toegang, een perfect geluid en een topaffiche. Ongelooflijk maar waar dat dit nog steeds gebeurt met beperkte middelen. Maar dit is Brosella natuurlijk. Eigenwijs ook want zoals steeds opent het festival met een topact. Dit jaar krijgt het **Brussels Jazz Orchestra** de eer. Met *A Different Porgy & Another Bess* waagt de bigband zich aan een wel zeer gedurfd programma. De klassieker van George Gershwin wordt namelijk in een uiterst apart kleedje gestoken aan de hand van arrangementen geschreven door o.a. Frank Vaganée, Pierre Bertrand en Bart Van Caenegem. Maria João en David Linx zingen de hoofdrollen. Te laat komen is geen optie tenzij u enkel zweert bij een overbekende klassieke uitvoering. 'Voices' is **Nicolas Kummert** zijn rechtstreekse ode aan de poëzie van Jacques Prévert, ingekleurd met Afrikaanse tinten. Met Hervé Samb, Bram De Looze, Nic Thys en Lionel Beuvs erbij heeft hij een heuse supergroep. De dertigjarige trompettist **Ambrose Akinmusire** oogstte overal lof met zijn Blue Note-debuut *When The Heart Emerges Glistening*. Hij komt naar Brosella met Justin Brown, Walter Smith III, Harish Raghavan en Sam Harris (die Gerald Clayton vervangt). Het wordt eveneens uitkijken naar het **Lighthouse Trio** met in de rangen Gwilym Simcock, Tim Garland en Asaf Sirkis.

Onze absolute tip is het duo **Jon Irabagon & Barry Altschul**. Irabagon is zowat de meest opmerkelijke saxofonist uit de huidige scene. Met *Foxy* leverde hij de gedroomde tribute aan Sonny Rollins. Zijn optredens vorig jaar in Moers (met Altschul en Peter Brendler) waren *the talk of the town*. Eén lange trip van vijftig minuten zonder de minste adempauze. Afsluiter dit jaar is de **European Jazz Trumpets** o.l.v. Pierre Drevet. Met in de rangen zes trompettisten (waaronder Drevet, Bert Joris en Carlo Nardoza), een gitarist, een toetsenist, een bassist en twee drummers-percussionisten is jazzspektakel gegarandeerd, want het hele idee stamt af van George Gruntz zijn *Trumpet Machine* uit de jaren tachtig.

Carte blanche voor Hendrik Vanattenhoven

Elk jaar geeft Brosella een muzikant vrijgeleide om een eigen droomproject uit te werken. Bassist **Hendrik Vanattenhoven** krijgt zo eindelijk de aandacht die hij al jaren verdient. In alle stilte bouwde hij een klein maar fijn oeuvre uit. Aan de zijde van Pierre Anckaert bijvoorbeeld maar ook in een aantal andere zijprojecten. Voor deze carte blanche wist hij meteen wie hij erbij wilde. "Met *Nicola Andreoli*, *Bert Cools* en *Stijn Cools* koos ik in eerste instantie voor muzikanten met wie ik een hecht groepsgeluid kan opzetten en die niet enkel fungeren als begeleiders van een special guest. De kers op de taart werd *Alex Sipiagin*, gewoon omdat ik hou van zijn warme trompetsound. Qua arrangementen was het makkelijker geweest om er een tenorsaxofonist bij te betrekken zoals *Joe Lovano* bijvoorbeeld. Met zo een grote naam bestaat dan weer het gevaar dat het de internationale vedette is aan de ene zijde en wij aan de andere kant. Bovendien zou er van repeteren waarschijnlijk haast niets in huis komen. Met *Alex* vallen die problemen weg terwijl hij toch wel een groot muzikant is." De keuze van deze artiesten gebeurde nog voor een andere reden heel bewust. "Op die manier verenig ik twee verschillende stijlen. *Nicola* en ik vertrekken meer uit de traditie en de standards. Bij *Bert* en *Stijn* vormen *electronica*, *grooves* en verschillende maatsoorten eerder de ankerpunten. Door zijn links met zowel *Woody Shaw* via zijn tribute-cd als zijn werk aan de zijde

Hendrik Vanattenhoven

van *Dave Holland* bevindt *Alex* zich een beetje daartussen. Zo wil ik beide werelden korter bij elkaar brengen." Het repertoire lag bij het interview nog niet volledig vast. "We brengen composities van *Nicola* en mezelf maar alles is nog in progress. Wel staat vast dat er genoeg ruimte zal zijn voor pure improvisatie."

Het loont eveneens de moeite om op de folkdag (zaterdag) langs te gaan want dan staat **Dhafer Youssef** op de affiche!

Georges Tonla Briquet

Info: www.brosella.be

Workshop sax met Jon Irabagon

Tijdens het **Brosella Festival** kunnen leergierige muzikanten anderhalf uur lang workshop volgen bij de getalenteerde saxofonist **Jon Irabagon**.

Zondag 15 juli van 15u tot 16u30

Prijs: € 15
Afspraak: ingang Brosella Festival om 14u45

Inschrijven bij Muziekmozaïek
info@muzmoz.be of 02 532 28 38

Georganiseerd door
Muziekmozaïek
i.s.m. Brosella

www.brosella.be

Jazz met Lef(fe)

De 15de editie van het festival in Dinant vaart onder nieuwe naam, maar onder de vertrouwde koers. Voor deze feestelijke uitgave heeft festivaldirecteur Jean-Claude Laloux de vorige peters van het festival opnieuw uitgenodigd en anderzijds met meter Rhoda Scott een opvallend vrouwelijk accent toegevoegd aan het bijzonder origineel programma.

Toen Jean-Claude Laloux in 1997 een plaat hoorde van het Trio Midnight was hij zo overtuigd dat hij ze meteen uitnodigde en er een festival aan ophing. Omdat hij in zijn thuisstad Dinant weinig interesse vond week hij uit naar Ciney om in het Parc Saint-Roch het eerste jazzfestival in 1998 te lanceren. De muzikanten van het eerste uur waren vrienden zoals Steve Houben en Michel Herr. "Daar kwamen juist geteld 98 bezoekers op af. Er waren meer vrijwilligers dan betalende bezoekers," vertelt Jean-Claude lachend, "maar het is een mooie herinnering". Later verhuisde het festival

naar het cultureel centrum in Dinant, maar toen de capaciteit van 400 ontoereikend werd, besloot Jean-Claude om dan een openluchtfestival in te richten en koos hij hiervoor de tuinen van de abdij van Leffe. Vorig jaar trok het festival liefst 7.000 bezoekers. "Daar mogen nog 3 à 4.000 bezoekers bijkomen", stelt Jean-Claude, "maar dat is dan het maximum. We wensen het familiaal, laagdrempelig en gezellig toegankelijk te houden; we zijn echt een team van amateurs en hebben de ambitie niet om alsmat groter te worden."

Als we hem naar enkele grote momenten in de geschie-

denis van het festival vragen, antwoordt hij prompt: "De hommage aan Chet Baker, in 2002. Chet was een van mijn helden. De European Trumpet Summit heeft toen een eerbetoon gebracht. En altijd als Toots komt, vind ik het een onvergetelijk moment.

Toen we met het peterschap begonnen, koos ik altijd mensen die me raakten en die ik graag had, die ik echt als vrienden zag. Zo kwam het idee er met mijn vriend Steve Houben, die al vanaf het begin betrokken was en de eerste peter werd. Daarna volgden Stephane Belmondo, Paolo Fresu, Eric Legnini, David Linx,

Manu Katché... Dat er een nauwe band is met Frankrijk heeft te maken met vele muzikanten van bij ons die in de Franse scene werken en dan van daaruit vriendenmuzikanten aantrekken. Overigens moet je toch toegeven dat Frankrijk uitstekende jazzmuzikanten kent."

In deze feesteditie keren de peters opnieuw terug, wat niet zo vanzelfsprekend is. "Dat is inderdaad niet gemakkelijk, maar ik durf te stellen dat ze allemaal sympathie overhouden voor ons festival. We creëren linken met de muzikanten wat maakt dat er een nauwe band onderling ontstaat. Dat is zeker een van

de waarden waarin Dinant zich onderscheidt, het is een grote familie en ik wil dat het zo blijft."

Waar kijkt Jean-Claude nu zelf naar uit in deze feesteditie?

"Mijn hart gaat natuurlijk uit naar het Trio Midnight dat in première met Joe Lovano en Philip Catherine speelt. Natuurlijk ben ik heel enthousiast over onze meter Rhoda Scott. Het is de eerste keer dat een vrouw mee het programma bepaalt en dat geeft een vrouwelijk accent aan het programma met o.a. Lady Quartet en Olivia Ruiz."

Jazz Ladies

Meter Rhoda Scott brengt vrouwelijke jazzmusici in de kijker. Ze opent het festival op een uitzonderlijke locatie, de kerk Saint-Lambert van Bouvignes, met pianiste/gospelzangeres La Velle en ondersteuning van Stephane Belmondo en David Linx.

Alle andere concerten zijn in de tuinen van de abdij van Leffe. Daar stelt Rhoda Scott haar Special Ladies Band voor of damesmusici van het hoogste niveau: Scott zelf op orgel, Sophie Alour (ts), Lisa Cat-Berro (as), Géraldine Laurent (as), Airelle Besson (t, bugel), Alexandra Grimal (ss, ts) en Julie Saury (d). Een andere 'grande dame' is Nathalie Loriers, die met haar nieuw trio haar recente album *Les 3 Petits Singes* zal voorstellen. En dan is er nog de flamboyante Olivia Ruiz die met de bigband Red Star Orchestra in schoonheid het festival mag afsluiten.

De andere invulling van deze feestelijke editie berust op de vroegere peters. Stephane Belmondo introduceert een nieuw kwartet en een nieuw album (*The Same as it never was before*, Verve/Universal). David Linx en Rhoda Scott hebben naast André Ceccarelli voor het *Rock My Boat*-project Steve Houben en Manu Codja uitgenodigd. Manu Katché en Eric Legnini nodigen bassist Kyle Eastwood, zoon van filmregisseur Clint, uit en dat is ook een première. Paolo Fresu komt met zijn Devil Quartet, terwijl Joe Lovano en Philip Catherine speciale gasten zijn bij het Trio Midnight. Dit trio

Stephane Belmondo

waarmee Jean-Claude Laloux zijn festival ooit begon draait rond de Hongaarse alom gelauwerde pianist **Kálmán Olah**.

Omdat Jimmy Smith een van de helden van Rhoda Scott is, krijgt die een hommage door een andere duivelse Hammond B3-speler, **Joey DeFrancesco**, die overigens met David Sanborn in Dinant in 2009 een schitterend concert gaf. Nu komt hij met **Larry Coryell** en **Jimmy Cobb** en ze zullen ook Wes Montgomery gedenken.

Toots Thielemans is niet bevestigd dat hij aanwezig zal zijn, al zou het ons niet verwonderen, al was het maar omdat **Grégoire**

Maret zijn concert aan hem opdraagt. Maret heeft net zijn debuutalbum uit waarop hij ook in duo met Toots speelt.

En naast al dat fraais kun je na de concerten naar de gratis jamsessies en mag je niet vergeten ook de jong talent wedstrijd te volgen. Dit keer krijgen de finalisten een perfect podium in de naburige Club l'F. De winnaar van vorig jaar, L-Town Connection, staat nu op het hoofdpodium.

Bernard Lefèvre

Volledig programma en tickets: www.dinantjazznights.org

Rhoda Scott omringd door de organisatoren Patrick Bivort (links) en Jean-Claude Laloux

Festivometer Rhoda Scott

Rhoda Scott (Dorothy, New Jersey 3 juli 1938) koos het Hammond B3 orgel als instrument om er zowel klassiek als jazz op te vertolken. Ze liet zich opmerken zowel naar stijl als houding door het bewust blootvoets spelen. Eind jaren 60 verhuisde ze naar Frankrijk, want ze voelde meer erkenning in Europa dan in de VS voor het Hammondorgel. In Parijs studeerde ze bij Nadia Boulanger die ook o.a. Quincy Jones en Michel Legrand les gaf. In 1968 gaf ze gevolg aan de uitnodiging van Raoul Saint-Yves om in zijn club Bilboquet in Parijs op te treden. Daar vonden de legendarische concerten plaats zoals verfilmd in *Paris Blues* met Paul Newman en Sidney Poitiers. In 1969 huwde ze met Saint-Yves. Die zorgde als rechterhand van Eddie Barclay voor vele albums op zijn label o.a. Rhoda Scott met Thad Jones Mel Lewis Big Band in 1976. Na het overlijden van Saint-Yves besloot Rhoda Scott terug te keren naar de VS waar ze in 2011 opnieuw ging studeren, nl. jazzgeschiedenis bij Lewis Porter aan de campus van Rutgers-Newark. Na die studies wil ze vanaf 2013 een boek schrijven vertrekend van Lou Bennett en haar eigen ervaring als orgeliste, de jazz in Frankrijk, aanvullend met interviews van o.a. festivaldirecteuren en hun visie over Europese jazz.

Rhoda Scott: "In de VS gaat men ervan uit dat het orgel thuis hoort in de kerk. Europa had dat vooroordeel niet. En ik heb voldoende bewijs om dat te onderbouwen. Dat is onderdeel van mijn toekomstig boek."

Je hebt een ruime ervaring met het spelen op Hammond orgel, zowel klassiek als jazz, wat spreekt je zelf het meest aan?

Ik hou van alle muziek waarbij ik mag improviseren. Dat is meestal jazz. Met klassiek, gospel is het meer afgebakend, duidelijk omlind, in tegenstelling tot jazz.

Zie je een nieuwe richting in het bespelen van Hammond in jazz?

Niet zozeer een nieuwe richting, het gaat alle

richtingen uit. Het sleutelwoord is *openness*, jazz is open voor alle invloeden en waar het eindigt, *I don't know*.

Zijn er jonge Hammond orgelisten die in je voetstapen treden?

Die ook met hun blote voeten spelen, nee, dat niet (*lacht*). Maar dat hoeft natuurlijk niet. In de VS valt me Gerard Gibbs op, dat is echt een Hammondtalent, natuurlijk ook Larry Goldings en in Frankrijk Emmanuel Bex, maar dat zijn slechts enkele die me te binnen schieten.

Je nam recent met David Linx *Rock My Boat* op, hoe heb je dat ervaren?

Toen David me vroeg, wist ik nog niet wat het repertoire zou zijn, maar hij kwam met geweldige songs die hij had gekozen of zelf gecomponeerd. David heb ik eerder ontdekt langs zijn platen. Toen we samen speelden, waren het vooral standards. Bij de opname voor dit album zag ik hoe vastberaden hij was om zijn stijl te vinden. Ik was echt getroffen door zijn *musicianship*. Hij weet wat hij wil. We hebben heel wat geoefend en ik was trots daar te geraken waar hij het wou. Het was een plezier om daarna op te nemen.

Kende David jouw repertoire?

Hij kende mijn stijl. Maar hij wou iets bereiken dat zijn stijl met de mijne zou combineren. En ik vind wat hij deed echt geweldig. Ik luister er nog geregeld naar en hou echt van die plaat.

Wanneer speelde je voor het eerst met David?

Dat was op Dinant Jazz Nights met Toots

Thielemans, Stéphane Belmondo en Dré Pallemmaerts (*DJN 2007 nvdv*). David zong *I Got The World On A String*, een prachtige standard, ook *Moon River*, en ik herinner me dat toen de vonk oversloeg en het vertrouwen in het samen musiceren. Ik geloof dat hij toen de idee kreeg om samen een album te maken.

Zing je zelf?

Ik geloof dat het mijn orgel is dat zingt (*lacht*).

Wat betekent België voor jou?

België neemt een speciale plek in mijn hart in. Want mijn eerste optreden in Europa was in Brussel bij Pol's Jazzclub. Pol had Roger Vanhaverbeke op bas en Félix Sintaine op drums ingehuurd. Maar na de eerste set zei Roger dat ik geen basspeler nodig had. Pol regelde dat met Roger en daarna speelde ik in duo verder. Dat was in 1968.

Ga je nu terug naar de VS?

Momenteel verblijf ik in de VS, maar deze zomer ga ik op tournee in Europa, naar Hongarije, Rusland en natuurlijk ook België.

Zijn er nog opnameplannen in de toekomst?

Jawel, ik werk aan een project rond de 50ste verjaardag van de speech *I Have A Dream* van Martin Luther King. Ik wil een tribute-cd opnemen met songs die in die periode populair waren en er zelf een aantal composities aan opdragen.

Bernard Lefèvre

Concert:

Vrijdag 20/7 20u: David Linx/Rhoda Scott/Manu Codja/André Ceccarelli/Steve Houben

Recente discografie:

David Linx/Rhoda Scott: *Rock My Boat* (Naïve/Pias 2011)

Rhoda Scott: cd/dvd *Anthology* (Universal Classics & Jazz France 2011)

Rhoda Scott: *Paris-New York - Jazz in Paris* (Universal 2012)

DINANT 15/19/20/21/22 juli 2012

Sint-Norbert park van de abdij van Leffe

RHODA SCOTT

Meter van het festival

Leffe

JAZZNIGHTS

www.dinantjazznights.org

LA PREMIÈRE
Soyez curieux

MU^{SI}Q³

le trois

Met de steun van

RHODA SCOTT

OLIVIA RUIZ & RED STAR ORCHESTRA

JIMMY COBB **JOEY DEFRANCESCO**

LARRY CORYELL **MANU KATCHE**

ERIC LEGNINI **KYLE EASTWOOD**

PAOLO FRESU **JOE LOVANO**

ANDRE CECCARELLI **LA VELLE**

PHILIP CATHERINE **DAVID LINX**

STEPHANE BELMONDO **TRIO MIDNIGHT**

STEVE HOUBEN **NATHALIE LORIER**

GREGOIRE MARET **L TOWN COLLECTION**

BOP & SOUL SEXTET FEAT. MAXIME BLESIN

NATIONAAL ORKEST VAN BELGIË

Openingsconcert op 15 juli in de Collegiale kerk

Samenwerking voor de 35de editie van het Eté Mosan festival

Jack's Groove

Comblain-la-Tour

Jack van Poll

Het verhaal begint in 1944 toen aan het einde van de oorlog een Amerikaanse G.I. officier tijdens de bevrijding van de Belgische Ardennen gewond raakte en achterbleef in een piepklein dorp, Comblain-la-Tour. Omdat hij liefdevol in dat dorp werd opgenomen, beloofde hij dat hij na de oorlog weer zou keren om iets terug te doen voor de bevolking die hem zo gastvrij had onthaald.

En zo ontstond in 1959 het Festival Jazz At Comblain La-Tour. Joe Napoli was zijn naam en vervolgens groeide dit festival uit tot het grootste jaarlijkse jazzevenement in België.

Ik heb het voorrecht gehad om daar voor het eerst in 1960 te mogen optreden met mijn toenmalige trio: Cel van Overberge (bas) en Butch Peleman (drums). RCA Italia heeft ons optreden destijds nog op een verzamel-*lp* uitgebracht.

Doordat er nergens in de verre omgeving een hotel te bekennen was, werden wij ondergebracht in een nonnenklooster. Ik moet er wel bij vertellen dat die eerwaarde zusters op zomerverlof waren en wij dus in hun bedjes sliepen in eenpersoons kamertjes met grote vensters zonder gordijnen en 'n deur met een groot glazen raam.

Volgens mij liep daar normaliter Moeder Overste 's nachts door de gang van de slaapzaal om te kijken of alle dames in de armen van Morpheus lagen.

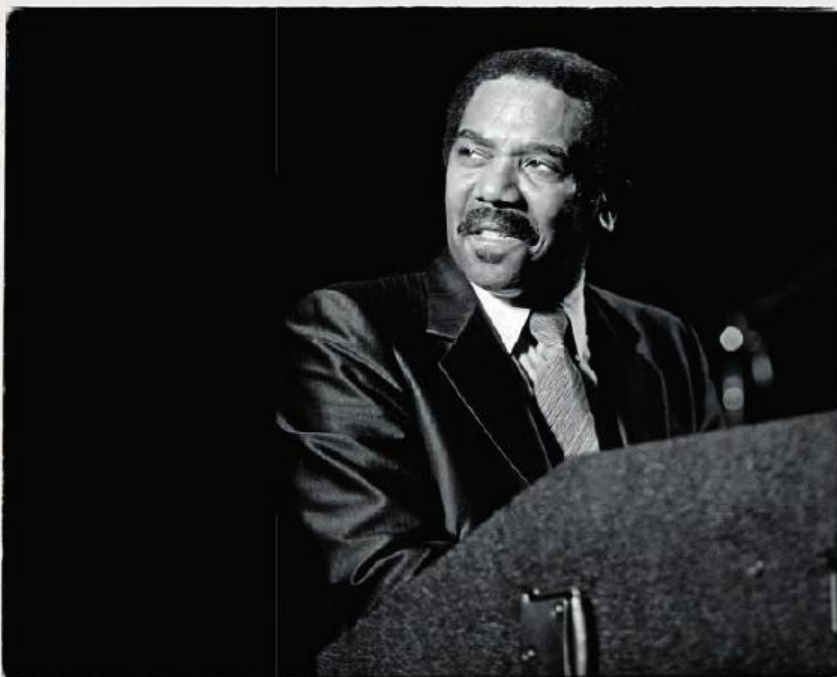
Diana Dors, een Engels sexsymbool uit die tijd, lag daar tijdens het festival ook in zo'n chambretje en wij liepen daar 's morgens allemaal langs om een glimp op te vangen van het rondborstige model.

Wie daar ook ondergebracht werden, waren o.a. Romano Mussolini, George Gruntz, Eric Peters, Pierre Favre, BeBe Hong Suong, Nic Fisette, Leo Souris, Jacques Pelzer, Herman Sandy, Benoit Quersin, Vivi Mardens, Albert Mangelsdorff, Ben Jeadig, Peter Trunk, Dusko Goykovic en Helen Merrill.

Kortom, het was een spannend festival en het was een zicht voor de Goden om rond lunchtijd het illustere gezelschap rond het middaguur te zien afzakken naar de kloosterkelder voor een spaarzaam ontbijt.

Het was haast niet te geloven maar er kwamen dat jaar meer dan 25.000 bezoekers afgezakt naar dit tweedaagse festival. Het legendarische jazzebeuren wist zich nog een aantal jaren in stand te houden, totdat Bilzen het initiatief overnam.

Diegenen die Comblain hebben meegeemaakt, zullen het nooit meer vergeten; het was 'magic' bij volle maan op het festivalterrein met als *closing act* Jimmy Smith op Hammond B3 orgel, waar zelfs de hertjes en vossen nieuwsgierig op afstand van stonden te genieten...

Jimmy Smith

CONCERTSERVICE

SOUND - LIGHT
POWER

Immerseelstraat 33B - 2160 Wommelgem

03 354 28 00 info@aar.be

Mooie affiches in het Zuiders Belgenland

Randy Brecker

Comblain-la-Tour

Van vrijdag 6 tot en met zondag 9 juli doet Comblain-la-Tour zijn legendarisch verleden eer aan met jazzhelden als McCoy Tyner en Chico Freeman, maar geeft evengoed ruimte aan de hedendaagse scene.

McCoy Tyner, die nog in Comblain in 1965 met John Coltrane concerteerde, brengt Ravi Coltrane (zoon van...inderdaad) mee en linkt zo naar het legendarische verleden van het festival. Nog een headliner is multi-rietblazer Chico Freeman, zoon

van Von Freeman, die uitpakt met zijn Squeezeband wat staat voor een uitbundige mix van jazz, rock en wereldmuziek (surf naar www2.squeezeband.ch). Een andere link naar het verleden vormen Steve Swallow en Adam Nussbaum die nog met Stan Getz op Comblain stonden en nu samen met de Britse rijzende sterpianist Gwilym Simcock als het trio The Impossible Gentlemen op deze editie voor vonken zullen zorgen. Mistico Mediterraneo is een boeiend project dat Paolo Fresu (trompet, bugel) en Daniele di Bonaventura (bandoneon) verbindt met de Corsicaanse

stemmen van A Filetta (ECM Records 2010). Uit Finland komt het jonge Herd Trio dat in juli 2011 de eerste prijs behaalde in de European Jazz Competition van het North Sea Jazz Festival.

Maar ook de Belgische jazz is goed vertegenwoordigd: Réve d'Eléphant Orchestra, Mixtuur, Greg Houben Quintet met Perrick Pedron en nog de finalisten van de Jeunes Formations wedstrijd.

Info:

www.comblainjazzfestival.be

Gouvy Jazz & Blues

Gouvy Festival brengt zoals gewoonlijk twee dagen jazz (3 en 4/8) en sluit af met blues (5/8). Met deze 33ste editie zorgt Claude Lentz opnieuw voor een programma van formaat met exclusieve gasten.

De eerste jazzavond belooft hardbop/soul jazzpianist Harold Mabern een denderend slotconcert. Hij is vergezeld van de Italiaanse tenorsaxofonist Piero Odorci en verder John Webber (cb) en Joe Farnsworth (d). Harold Mabern (*20 maart 1936 Memphis, Tennessee) werd vooral in de jaren 60 opgemerkt bij Lionel Hampton (1961-62), Donald Byrd, Miles Davis (1963), Jackie McLean (1965), Sonny Rollins, enz. Meer recent nam hij op met Eric Alexander (*Night-life in Tokyo* – 2003 en *It's All In The Game* – 2006). Piero Odorci (*Bologna 1962) verdiepte zich in de jazz met

voorbeelden Sal Nistico en Steve Grossman, beide al te zien op vorige Gouvy-festivals. Odorci speelde met groten als Cedar Walton, Vincent Herring, Steve Lacy, Lee Konitz, Joe Lovano, enz. Dit Harold Mabern Quartet past dus geheel in de geest van Gouvy jazz.

In het voorprogramma staat het Toine Thys Frans Quartet met Toine Thys (sax), Pierre Perchaud (g), Yoni Zelnik (cb) en Fred Pasqua (d).

De Franse gitarist Pierre Perchaud maakt furore in zijn land en werkte met Charlier-Sourisse, Aldo Romano, of nog het Franse Orchestre National de Jazz (ONJ). Yoni Zelnik is een jonge veelgevraagde Franse bassist, terwijl de van Marseille afkomstige drummer Fred Pasqua met Bireli Lagrène speelde. Met hen brengt Toine Thys (Rackham, Toine Thys Hammond Trio) een unieke concertbelevens.

De tweede jazzavond brengt als topact een enig concert in Europa deze zomer van Randy Brecker + Franco Ambrosetti Reunion Band, ook een Italiaans-Amerikaanse combinatie van formaat. In de band verder de opmerkelijke pianist Antonio Farao, bassist Stefano Bagnoli en drummer Riccardo Fioavanti. Maar vanaf 17 uur op zaterdag staat er de Belgium Jazz Big Band met op trompet Gino Lattuca, François Dawans, J. P. Steffens, D. Remacle, op trombone C. Remacle, D. Devrieze, L. Hendrick, op sax Tom Van Dyck, A. Carpentier, L. Meunier, T. Callens, M. Vandenbrande, op

piano Pierre Anckaert, op contrabas Hendrik Vanattenhoven en op drums, tevens leider, Mimi Verderame. Bovendien treden nog aan als speciale gast: trompettist Carlo Nardoza en saxofonist Robert Jeanne.

Info:

www.gouvy.eu/madelonne

Gaume Jazz

De 28ste editie van Gaume Jazz Festival – 10, 11 en 12/8 – heeft aandacht voor Belgisch talent en zet in het bijzonder de schijnwerpers op jazz uit Vlaanderen naast exotische topacts.

Als winnaar jong talent van de Sabam/Jeunesses Musicales Jazz Award 2011 mag pianist Igor Gehenot met zijn trio het festival openen. En de winnaar gevestigde waarde, Fabrice Alleman, krijgt een carte blanche. Hij nodigt internationale gasten uit. Ook een carte blanche kreeg de Luxemburgse percussionist Stephan Pougin die Braziliaanse en Balkan-vrienden op het voorplan plaatst. De muzikale wereld opent zich nog verder met MixTuur, het geweldige project van Tuur Florizoone. De aandacht voor jazz uit Vlaanderen valt nog op in deze editie met Hamster Axis of the one-click Panther en het Brussels Youth Jazz Orchestra o.l.v. Lode Mertens.

Info: www.gaume-jazz.be

Bernard Lefèvre

McCoy Tyner

33EME FESTIVAL DE JAZZ & DE BLUES

GOUVY

3,4,5
AOUT
2012

► VENDREDI 3 AOUT DES 19H

SOUS CHAPITEAU

- ROMANE ROOTS & GROOVE (FR)
- HAROLD MABERN JAZZ QUARTET (USA/I)
- VERONIQUE HERMANN SAMBIN BAND (GUADELOUPE/FR)

DANS LE CLUB

- LAURENCE KABATU QUARTET BRASILIAN JAZZ (B)
- LOUIS PETRUCCIANI TRIO (FR)
- TOINE THIJS QUARTETTE FRANCAIS (B/F)

► SAMEDI 4 AOUT DES 17H

SOUS CHAPITEAU

- BELGIUM JAZZ BIG BAND (B)
- JOSE LUIS GUTIERREZ QUARTET - IBERIAN JAZZ (ES)
- TRIO WINTERSTEIN (F)
- RANDY BRECKER & FRANCO AMBROSETTI REUNION BAND (USA/I)

DANS LE CLUB

- ERIC FUSILLIER JAZZ QUARTET (B)
- SACK O' WOE (B)
- ROBYN BENNETT & THE BANG BANG QUINTET (F)

► DIMANCHE 5 AOUT DES 16H

SOUS CHAPITEAU

- CLARE FREE BLUES QUARTET (UK/B)
- GERRY MC AVOY'S BAND OF FRIENDS (UK)
- JOHN LEE HOOKER JR BLUES BAND (USA)
- BIG PETE PEARSON & THE GAMBLERS (USA/I) ARIZONA'S KING OF THE BLUES

DANS LE CLUB

- LIGHTNIN' BUG (B)
- TEX BAND (B)

VENDREDI : 35 € / PREVENTE : 32 €
SAMEDI : 40 € / PREVENTE : 37 €

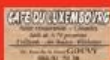
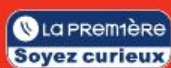
DIMANCHE : 25 € / PREVENTE : 23 €
VEND & SAM : 70 € / PREVENTE : 65 €
3 JOURS : 90 € / PREVENTE : 85 €

WWW.GOUVY.EU/MADELONNE

DESIGN WWW.FREEFORM.BE

FORMULE CHAPITEAU/CLUB - PETITE RESTAURATION - CAMPING ET PARKING GRATUITS - LOGEMENT A L'HOTEL OU CHEZ LE PARTICULIER - INFOS 0032 (0) 80 51 77 69

Chris Joris interviewt **Tuur Florizoone**

“Ik wil leven voor de muziek en uitdagingen aangaan”

CHRIS JORIS

Tuur Florizoone wil zich niet tot een bepaald idioom beperken, noch in een hokje laten duwen. Zijn muzikale weg is heel heterogeen. Op 24 april stelde hij in AB zijn eigen label Aventura Musica voor gekoppeld aan een avondvullend concertprogramma waarin al zijn uiteenlopende projecten van de jongste tien jaren aan bod kwamen. Ook de film *Aanrijding in Moscow* werd vertoond met live muzikale begeleiding, zijn filmmuziek die alom gelauwerd werd. En deze zomer staat hij met zijn jongste project MixTuur op vele festivalpodia. Chris Joris peilt naar wat hem drijft.

Je hebt een eigen label opgericht: Aventura Musica, vanuit je gelijknamige vzw. Hoe is dat idee gegroeid?

Er zijn drie cd's verschenen met **Tricycle**, één met het trio **Massot-Florizoone-Horbaczewski** op Home Records, de soundtrack *Aanrijding in Moskou* op AZ-Productions en de eerste **Mixtuur** voor het W.E.R.F.-label. Tricycle ligt eigenlijk een beetje aan de basis van alles wat ik doe. Het was mijn eerste trio en bestaat nog steeds. Het is in die 12 jaar gegroeid en weer gekrompen. We hebben op een bepaald moment jou gevraagd en bijvoorbeeld **Laurent Blondiau** en er zijn cartes blanches geweest op festivals als Festival d'Art in Huy waar o.a. laatstgenoemden en leden van het trio en Tricycle in voorkwamen tot zelfs **Philip Catherine**. Daarom was die vzw heel nuttig, omdat ik via die comfortabele structuur iedereen kon uitnodigen, betalen, enz. Het idee voor het label is dan weer gegroeid vanuit het besef dat ik al die cd's had opgenomen bij verschillende labels en ik uiteindelijk zelf de grootste klant was geworden van mijn eigen muziek op cd. Om ze te verkopen op concerten moest ik bij al die labels aankloppen om de plaatjes bij elkaar te krijgen. Ik wou het centraliseren. Stel dat ik een compilatie zou willen maken van al mijn werken, dan kan dat alleen door eigen beheer. Zo is het nu eenmaal.

Dat is wel iets dat alle (jazz)muzikanten herkennen: je maakt een cd, een label brengt dat uit, en wie koopt de meeste cd's? Dat is de muzikant zelf, want die gaat ze achteraf op zijn concerten aan de man brengen.

Hou jij nog aan het begrip cd als object, in tegenstelling tot de nieuwe generatie, die sterk gericht is op MP-3 en downloading? Je filosofie blijft nog bij die romantiek van het tastbare, zoals een boek, lp of cd?

Inderdaad, we moeten daar niet te treurig om doen. Mensen kopen nog steeds platen in de winkels, weliswaar minder dan vroeger, maar ik blijf er in geloven. Ik vind dat een cd er mooi moet uitzien en de verpakking symboliseert de inhoud. Ik hou van fotografie, bezoek geregeld fototentoonstellingen en heb thuis een uitstekend fotoestel. Mijn vader, die architect is met een groot talent voor beeldvorming, heeft me die liefde meegegeven. Het beeld en de muziek vormen één verhaal.

En het ontstaan van MixTuur...?

Aanrijding in Moskou heeft mij in Gent op de kaart gezet. Trefpunt vzw, de organisatoren van de Gentse Feesten, vroegen me in 2010 muziek te schrijven

rond het thema van de kinderen van gemengde afkomst uit de Congolese en Rwandese kolonies van weleer, die meestal ongewenst achterbleven of een traumatische overbrengst naar België ondergingen en terechtwamen bij pleegouders of in tehuizen. Ik moest daar een casting voor samenstellen en wou musici engageren, die ik bewonderde, wat ook gebeurd is, maar aanvankelijk hoopte de organisatie op bekende, relevante figuren als **Ronny Mosuse** of **Marie Daulne**. De managing bleek te veeleisend. Zo heb ik dan een terechte keuze gemaakt uit musici, die allen vermenging in zich dragen of er mee bezig zijn. De première en tevens try-out werd uitgevoerd op het Gentse Sint-Jacobsplein. Een week later stonden we op de Gentse Feesten voor een laaiend enthousiaste massa. MixTuur was geboren en de sneeuwbal is buiten mijn verwachting gaan rollen.

Tuur Florizoone:

“Mijn muziek balanceert voortdurend tussen compositie-improvisatie-arrangement”

Nu die bal gaan rollen is en MixTuur regelmatig het podium beklimt, er tournees zijn uit voortgekomen en binnenkort op maar liefst vijf Belgische festivals staat; hoe schat jij de levenskans in van zo'n 12-koppige band?

MixTuur is een aanvankelijk kortstondig project, dat uit de hand gelopen is (*illustreert de ironie met een schalkse lach*). Ik kijk enorm op naar de artiesten, die ik gekozen heb en zij koesteren onderling grote waardering voor elkaar. Het is een grote investering voor mij, zowel organisatorisch als financieel, maar dat beseffen zij. Daarom werd het een hecht team, dat opbokst tegen het relatief beperkte budget. We hebben hard gewerkt aan het repertoire, maar het is niet stuk gerepeteerd. Elk optreden gaan we nog wel iets veranderen. Het blijft fris op die manier, zoniet zou het een machine worden. Ik wil leven voor de muziek en uitdagingen aangaan en met een 12-koppige band

kan dat alleen op een democratische manier. Ik heb ten andere geen officiële manager of boekingskantoor, daarom zijn we heel dankbaar dat mijn vriendin Veronica Campos die rol nu op zich neemt.

Na twee jaar met deze band: wat zijn de vooruitzichten?

Natuurlijk zijn er nog mijn projecten met kleinere bezettingen en de filmmuziek, maar na ons laatste concert van het seizoen op Jazz Middelheim op 18 augustus, ga ik sleutelen aan nieuwe composities, want, en dat weet je dan bij deze: ik wil in 2014 een nieuwe cd maken met deze groep, gekoppeld aan een tournee. In mei waren we in Roemenië voor twee concerten en deze zomer staan we op vijf festivals: Festival au Carré te Mons, Comblain La Tour, Gaume Jazz Festival, Festival d'Art te Huy en Jazz Middelheim (zie concertagenda onderaan-nvdr).

In hoeverre sta jij als Belg onder invloed van de Afro-Amerikaanse cultuur als input tot de jazz en beschouw jij jezelf als een jazzmuzikant?

Ik wil gewoon mijn muziek maken en wil mezelf niet tot een bepaald idioom beperken, noch me in een hokje laten duwen. MixTuur is voor mij een typisch Belgisch project, ondanks de aanwezigheid van musici uit verschillende culturen. Dat is een realiteit, die vele mensen niet willen zien, omdat er op het podium mensen staan uit Afrika, een celliste van Italiaans-Oekraïense afkomst, Afrikaanse Belgen, die hier wonen of geboren zijn, Vlamingen en Walen en een tubaïst met één achtste Congolees bloed in de aderen. Dat is Michel

Massot uiteraard en dat weten weinig mensen. België is al een mix op zich. De essentie is dat ik me niet vastpin op Afro-Amerikaanse invloeden, wat vaak onvermijdelijk is bij Europeanen, die de jazz omhelzen. Mijn inspiratiebronnen strekken zich veel breder uit en daar zit veel Europa in. De groep is dan ook geen jazzband in de strikte zin van het gegeven. Noem het wereldmuziek of wat dan ook, de naam van het ensemble zegt het zelf en dat dekt de lading.

Wat is belangrijk voor jou binnen het overbrengen van muziek, componeren...?

Mijn muziek balanceert voortdurend tussen compositie-improvisatie-arrangement. Het zijn pijlers waar ik enorm veel waarde aan hecht. Een fris arrangement kan een song echt dragen, kan een publiek meenemen, inpakken, bedriegen of bedienen. Ik tracht steeds op scherp te blijven in de keuzes, d.w.z. een verwachting creëren en die vervolgens al dan niet inlossen. Meestal struikelen de muzikanten waar ik mee speel wel eens over een maatje meer of minder dan wordt verwacht, maar dat houdt iedereen wakker: zowel het publiek als de muzikant wordt verrast.

Wat overheerst er... of niet?

Een stuk schrijven gaat eigenlijk vrij vlot wanneer je een handig arrangeur bent. Componeren wordt dan herleid tot het geloof in iets banaals: een eenvoudig idee dat door de muziekverwerker moet rollen. De basisgedachte bij een song of thema wordt in het compositiestadium gemaakt: wordt het vrolijk of triest? In-

nemend of huppelend? Die ideeën ontstaan meestal al fluitend op de fiets of in de rij bij de bakker... dat soort locaties. Of achter de piano tijdens een soundcheck... En improviseren: tja, dat moet nu eenmaal gebeuren (weer dat schalkse lachje-nvdr). Dat laat de wonderlijke muzikanten waarmee ik speel toe om hun eigen ei te leggen binnen die compositie. Soms is er veel plaats voor improvisatie, soms ook helemaal niet.

Wat ontdek je bij jezelf?

Dankzij mijn samenwerkingen met Laurent Blondiau, Michel Massot, Garrett List, Eric Vloeimans... vind ik steeds meer en meer mijn plaats in de wereld van de vrije improvisatie en dat voelt héél fijn aan.

Oh, welkom bij de verlichting tot deze wondere wereld, want dat is het toch, niet? Straks heb je helemaal geen MixTuur meer nodig om te musiceren...?

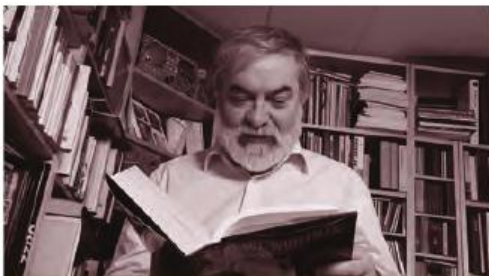
(Met een florizone glimlach) We zien wel waar het eindigt...

MixTuur op de zomerfestivals:

- 6 juli: Festival au Carré, Mons
- 7 juli: Comblain-la-Tour
- 12 augustus: Gaume Jazz Festival
- 17 augustus: Festival d'Art, Huy
- 18 augustus: Jazz Middelheim

Tuur Florizoone (midden) met MixTuur

Album Souvenir

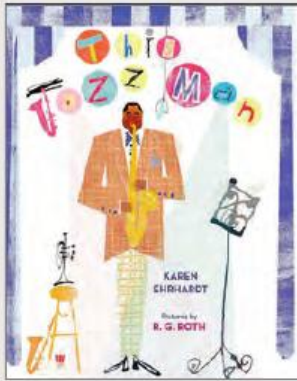
Eerste jazz

Marc Van den Hoof

Weet jij nog hoe je de jazz hebt ontdekt? Wanneer je voor de eerste keer diep ontroerd bent geweest door die muziek die in je omgeving toch maar een beetje raar en ongenietbaar werd gevonden? In de adolescentie? Toen je de tijd gekomen leek om je toch maar wat apart op te stellen, op je eigen territorium, waar niet zomaar gelijk wie naar binnen kon en z'n gang kon gaan. Toen. En hoe is het dan voortgegaan? Boeken en tijdschriften

gelezen, naar de radio geluisterd, platen aangeschaft, en je verdedigd tegen spot van leeftijdgenoten en de achterdocht van volwassenen. Een geleerde vriend van mij is nog altijd de mening toegedaan dat de jazzliefhebbers in z'n vriendenkring eigenlijk nooit echt volwassen zijn geworden – ze zijn die adolescenten gebleven. Maar wij, de betrokkenen, de onnozelen, zijn zo dikwijls zo gelukkig dat we van die muziek houden. Maar wie begrijpt dat die niet zoals wij wordt aangeraakt door die dertig seconden Louis Armstrong hier en die minuut Charlie Parker daar en door de tijd die stilvalt in Coltranes *After The Rain*. Misschien heb je je – want je bent al lang geen adolescent meer – ook wel al eens afgevraagd hoe je die weelde, van jazz te houden, zou kunnen doorgeven aan kinderen, kindskinderen en een nageslacht, ergens in een land van melk en honig, en zo talrijk als de sterren aan de hemel of de zandkorrels op het strand. Dat is natuurlijk allemaal een beetje overdreven om te zeggen dat je 't wel op prijs zou

stellen als hier of daar een kind of intussen al kleinkind onverhoeds van jazzmuziek zou gaan houden.

En kijk, ik heb hier alvast twee boekwerkjes die misschien en misschien of misschien ... *This Jazz Man*, tekst van Karen Ehrhardt en illustraties van R.G. Roth, in 2006 verschenen bij Harcourt Inc., in Orlando, Austin, New York, San Diego, Toronto en London. Al bijna jazz, zo'n lijstje. Het begint met de jazzman die "plays

rhythm with his thumb" en "scats with the band", en het eindigt met Mingus die "always had a story to tell". Of misschien moeten we't maar eens proberen – achteloos, let wel, achteloos, zonder ons op te dringen – met het prentenboek *Jazz* van vader Walter Dean, dichter en schrijver, en zoon Christopher Myers, illustrator, ook uit 2006, verschenen bij Holiday House en opgedragen aan de kinderen van New Orleans. Een geschiedenis van de jazz van Louie in Bourbon Street tot Wynton Marsalis in het Lincoln Center. En als ze dan, die kinderen en die kindskinderen enzovoort, naar die tekeningen hebben geluisterd, dan is het misschien tijd voor Randy Sandkes *Jazz For Juniors* (Arbors, ARCD 19385), een soort *Peter en de Wolf*

of *Young Person's Guide To The Orchestra* à la Benjamin Britten, een rondleiding in de jazz met trompettist Sandke zelf, en voorts een Wycliffe Gordon die op z'n trombone het nijlpaard, *The Hip Hippo* portretteert, of gitarist Howard Alden die *Jenny The Giraffe* doet, of ook nog pianist Ted Rosenthal (weet u nog: met Mulligan, en in het Herbie Nichols Project ...) en die *Penguin Who Plays It Cool ...* Of de *Kikker*-cd's van het Tony Overwater kwintet, met wijlen kikkerschrijver Max Velthuis, of Phil Woods z'n prachtige *Children's Suite*, verrukkelijke great American songbook-versies van A.A. Milnes *Winnie The Pooh*-gedichten (*Jazzed Media 040*). En als nu toch eens, want ooit was er het idee om Joke van Leeuwen –

ze schrijft, tekent, zingt, houdt van jazz, en herinner je je haar Billie Holiday-hommage met Bert Joris en het BJO? – met het Brussels Jazz Orchestra zo'n *Young Person's Guide To The Jazz Orchestra* te laten maken, maar maar maar: de centen ontbraken natuurlijk. Nooit te laat evenwel. Het was voorwaar een goed idee.

Karen Ehrhardt, R.G. Roth (illustrator): *This Jazz Man* – Harcourt 2006 – ISBN10: 0152053077 – ISBN13: 978-0152053079

Walter Dean, Christopher Myers (illustrator): *Jazz* – Holiday House 2006 – ISBN10: 0823415457 – ISBN13: 9780823415458

ia77
JazzFlits

JAZZFLITS
verschijnt twintig keer per jaar
met nieuws | platenrecensies
concertverslagen | boekbesprekingen

WWW.JAZZFLITS.NL

Jazz onder de polderlucht

Het jazz-, blues- en rootsfestival Jazzenede kreeg voor zijn zesde editie een waaier aan toptartisten uit binnen- en buitenland bij elkaar. In Assenede zijn op het gratis muziekfeest van 8 tot en met 12 augustus onder meer Philip Catherine, Neil Cowley Trio en de Piotto's te gast. Maar ook de vertrouwde klanken van Rony Verbiest zullen de polderluchten vullen.

Het festival opent op woensdag 8 augustus met Gentse Feestenvader **Walter De Buck**, naast heel wat comedy in het verdere verloop van de eerste dag, zoals de gortdroge humor van Ygor. Daarnaast vindt ook nog het Mosselgelach plaats. Daags nadien, donderdag 9 augustus,

maken **Les Violons de Bruxelles** hun opwachting met jazz, bebop en zigeunerstandards, maar ook Braziliaanse choro. De groep omvat de top van de Brusselse jazzviolisten – **Renaud Crols**, **Tcha Limberger** en **Alexandre Tripodi** –, aangevuld met gitarist **Renaud Dardenne** en con-

trabassist **Samuel Gerstmans**.

Op vrijdag dompelt kind-aan-huis **Rony Verbiest** met zijn kwartet het publiek onder in een melancholische sfeer met onder meer accordeon en bandoneon. Of zoals hij het zelf zegt: "Jazzenede is voor mij een beetje als thuis spelen." Daarna betreedt de Britse pianist **Neil Cowley** het podium met zijn opwindende jazzband. Cowley begon als klassiek pianist, maar evolueerde via punk en funk naar jazzrock. Hij begeleidde onder meer Adele op haar cd *21* en maakte zijn opwachting bij Jools Holland. Met zijn Neil Cowley Trio nam hij al vier cd's op, waaronder het recente *The Face Of Mount Molehill*.

Limburger en trompettist **Carlo Nardoza** komt met zijn Quartet op zaterdag in de vooravond, met een stijl en genre die alle grenzen overschrijden. Even later volgt het **Brussels Youth Jazz Orchestra**, dat het jonge jazztalent van België verzamelt. Het jongerenensemble brengt hedendaagse composities, aangebracht door internationale gastdirigenten.

Op de slotdag krijgt het publiek nog een paar ware hoogtepunten met als top of the bill: **Philip Catherine**. Later brengen de Piotto's nog hun Gipsymuziek.

Tussendoor loopt ook nog de wedstrijd voor jonge jazzmuzikanten in samenwerking met Muziekmozaïek, voor amateurmuzikanten en studenten van alle leeftijden. De winnaar krijgt een betaald clubconcert van Jazzenede en coaching op maat door een expert, ter waarde van 250 €, aangeboden door Muziekmozaïek vzw (www.muziekmozaiek.be).

Rony Verbiest

Praktisch – Jazzenede 2012: van 8 tot en met 12 augustus
Locatie: festivalweide Kasteelstraat, Assenede
Prijs: gratis

Voor het volledige programma kan men terecht op www.jazzenede.be

14 september
Jelle Van Giel Group (B)

12 oktober
Marc Ribot Solo (VS)

9 november
Rein de Graaff Trio +
Houston Person (NL/VS)

12 december
Schlippenbach Trio (D/VK)

Alexander von Schlippenbach (piano)
Evan Parker (sax)
Paul Lovens (drums)

21 december
Paul Van Kemenade
Quartet (NL/VS)

Paul Van Kemenade (sax)
Ray Anderson (trombone)
Ernst Glerum (contrabas)
Han Bennink (drums)

JAZZ MIDDELHEIM

16-19 AUG 2012 PARK DEN BRANDT / ANTWERPEN

DONDERDAG 16 AUG

- 21.30 ORNETTE COLEMAN
- 19.30 NIGHT OF THE JAZZ GUITARS
FEAT. LARRY CORYELL WITH
SPECIAL GUEST PHILIP CATHERINE
- 17.30 KRIS DEFOORT TRIO

PAOLO
CONTE

TOOTS
THIELEMANS
QUARTET

ORNETTE
COLEMAN

VRIJDAG 17 AUG

- 21.30 TOOTS THIELEMANS
QUARTET 'TOOTS90'
- 19.30 STEFANO BOLLANI &
HAMILTON DE HOLANDA
- 17.30 ERIC VLOEIMANS & HOLLAND
BAROQUE SOCIETY:
HIGH SPEED OLDTIMER
- 15.30 ARTESIS CONSERVATORIUM

HET MIDDELHEIMMUSEUM VERWACHT JE!

Jazz Middelheim en Middelheimmuseum slaan de handen in elkaar. Het Middelheimmuseum ligt op een boogscheut van de festivalsite. Het museumpark is in 2012 volledig vernieuwd en nu meer dan ooit de moeite waard om te bezoeken. Heb je een ticket van Jazz Middelheim dan verwenst het museum je met een verrassingspakket. Verwacht je alvast aan gratis tickets voor de andere musea van de stad Antwerpen.

www.jazzmiddelheim.be/praktisch/musea/
Middelheimlaan 61, 2020 Antwerpen
Het Middelheimmuseum is gratis toegankelijk

ZATERDAG 18 AUG

- 21.30 PAOLO CONTE
- 19.30 ZARA MCFARLANE
- 17.30 MIXTUUR

ABDULLAH
IBRAHIM

JEF
NEVE

ZONDAG 19 AUG

- 21.30 ABDULLAH IBRAHIM'S EKAYA
- 19.30 AVISHAI COHEN
- 17.30 JEF NEVE "SONS OF THE NEW WORLD"
- 15.30 FLAT EARTH SOCIETY
FEAT. ERNST REIJSEGER

INFO & TICKETS: & JAZZMIDDELHEIM.BE

Iconen tussen de bomen

Bij deze 31ste editie van 16 tot 19 augustus bevestigt Jazz Middelheim zijn verankering in de jazztraditie, maar met een brede kijk op de immer levendige scene van vandaag. Van grootheden Ornette Coleman en Toots Thielemans, gitaarhelden Larry Coryell en Philip Catherine tot vocalisten Poalo Conte en Zara McFarlane en steevast verrassingsacts met Stefano Bollani of FES met Ernst Reijseger wordt de bezoeker ruimschoots verwend.

Lovenswaardig zijn overigens de inspanningen van organisator Bertrand Flamang om de bezoekers het hoogste comfort aan te bieden en ze daardoor optimaal te laten genieten van de muziek in de prachtige locatie.

Zoals ook op Gent Jazz streeft de organisatie naar een engagement voor maatschappelijk verantwoord ondernemen, wat zich op Jazz Middelheim vertaalt in een nieuwe catering (lekker en gezond), en een bewuste aanpak van het milieu. Een nieuw initiatief is de samenwerking met het vernieuwde Middelheimmuseum, dat vlakbij de festivalsite ligt. Dit jaar vinden de gratis toegankelijke jamsessies opnieuw plaats in deSingel op de eerste drie festivaldagen telkens na het laatste concert.

De muzikale gasten vanuit eigen land zijn van het hoogste niveau: **Kris Defoort Trio**, **Jef Neve 'Sons Of The New World'**, **MixTuur**, **FES** die **Ernst Reijseger** uitnodigt. Kris Defoort is weer helemaal terug in zijn jazzwereld met kompanen Nicolas Thys en Lander Gyse-linck, een trio dat gensters slaat, luister maar naar de recente release *Live In Bruges* (W.e.r.f.). Jef Neve heeft in zijn nieuw project al wat hem de jongste tijd aan schokkende gebeurtenissen heeft geraakt – Puk-

kelpopdrama, de kernramp in Japan, de revolutie in het Midden-Oosten – in nieuwe composities gegoeten. Die voert hij uit met een uitgebreide formatie waarin Sean Fasciani (b), Teun Verbruggen (d), Myrdin Decauter (kl, g), Michael Campagne (sax), Jo Hermans (t), Pieter Kindt (tb) en Bart Indevuyt (hoorn). Tuur Florizoone staat er met zijn project **MixTuur** (*lees het verhaal in deze editie*) waarmee hij zowel in binnen- als buitenland succes oogst.

Het gezelschap Flat Earth Society van Peter Vermeersch is altijd in voor verrassing. Dit keer nodigen ze de Nederlandse cellist Ernst Reijseger uit. Reijseger won al verschillende prestigieuze prijzen (Boy Edgar in 1985, Bird Award in 1995 en Gouden Kalf voor beste filmmuziek in 2010) en is evenzeer actief in de klassieke muziek als jazz. Ruim 10 jaar was hij lid van Misha Mengelbergs ICP, waarna hij zijn eigen weg ging met zijn Clusone Trio, samen met Michael Moore en Han Bennink. Verder gaat hij geregeld projecten aan met avant-garde muzikanten en legt zich verder toe op filmmuziek.

Natuurlijk ontbreekt de nu 90-jarige **Toots Thielemans** niet. Al sinds 1981 treedt hij als peter van Jazz Middelheim op en was er vanaf dan elke editie bij. Na een geweldige Toots90-tournee met zijn Europees Quartet doorheen het land zet hij de kroon op dit feestjaar tijdens dit festival. Zijn hartverwarmend publiek staat zeker klaar voor een gegarandeerde staande ovatie! Voor deze gelegenheid neemt in het ▶▶

Ernst Reijseger

Abdullah Ibrahim

► ► kwartet met Karel Boehlee en Hans van Oosterhout Bart Denolf de contrabas waar in plaats van Hein Van de Geyn.

Philip Catherine (wordt 70 dit najaar!) en Larry Coryell (69) zijn opnieuw verenigd (ze namen al eind

jaren 70 samen albums op) op de Night of The Jazz Guitars, waarbij nog drie collega-gitaristen het podium delen: Helmut Kagerer, Paulo Morello en Andreas Dombert. Coryell is vooral bekend als fusingitarist en van het fameuze gitaartrio dat hij vormde met John McLaughlin en Paco de Lucia. Samen met

eerder genoemde collega-gitaristen nam Coryell in 2010 het album *Night of Jazz Guitars* op waarmee ze hier uitpakken en als speciale gast Philip Catherine uitnodigen.

Een vocaal intermezzo wacht op zaterdag, wanneer na MixTuur achtereenvolgens Zara McFarlane en Paolo Conte de tent inpalmen. De 75-jarige Italiaanse zanger/pianist Conte scoorde vooral met het nummer *Max* (1987) en samen met die andere hit *Wonderful* zien we iedereen meezingen. Het wordt een en al nostalgie als zijn rokerige stem zal weerklinken.

De Britse zangeres Zara McFarlane bracht vorig jaar haar debuut *Until Tomorrow* uit op het label van Gilles Peterson. Ze heeft een warm *soulful* stemgeluid. Ze wordt zoals op het album begeleid door de uitstekende pianist Peter Edwards, saxofonist Binker Golding en drummer Andy Chapman, terwijl Max Luthert hier op bas overneemt (op het album Nick Walsh).

Smaakmakers

Dat het in jazz alle richtingen uitkan is een zegen. Het leidt tot de meest unieke confrontaties die je alleen maar kan toejuichen. Neem nu de Italiaanse sterpianist Stefano Bollani die met de Braziliaanse bandolimpeler Hamilton de Holanda speelse muziek kruit met humor en virtuositeit. De bandolim is een soort mandoline die in de handen van de Holanda

Stefano Bollani

een metamorfose ondergaat. Een duo waar het spelplezier moeilijk zal in te nemen zijn.

De Nederlandse trompettist **Eric Vloeimans** zoekt het in heel andere sferen, want zijn project **High Speed Oldtimer** met **Holland Baroque Society** maakt een tijdreis naar de barokmuziek van de zeventiende eeuw. Hoe dat moet klinken, jazztrompet met barokmuziek, aan de liefhebbers om het te gaan ontdekken.

De bassist/componist **Avishai Cohen** (niet te verwarren met de naamgenoot-trompettist) mengt in zijn muziek al zijn invloeden: van zijn moeder leerde hij over de sefardisch-mediterrane cultuur, van zijn vader kreeg hij het Oost-Europese joodse erfgoed mee. Bovendien koppelt hij zijn Israëliëse achtergrond aan de ervaringen van zijn verblijf in de Big Apple. Op Jazz Middelheim brengt hij Omri Mor (p) en Amir Brelser (d) mee. Recent verscheen *Duende* (Blue Note Records) waarin hij in duo speelt met de jonge pianist Nitai Herschkovits, een ontmoeting die geheel in de lijn ligt van Cohens geliefde pianisten Chick Corea en Danilo Perez.

Giganten

Naast onze eigen Toots verwelkomt het festival twee andere legendarische jazzgiganten: de nu 82-jarige **Ornette Coleman** en de 77-jarige **Abdullah Ibrahim**. De vaste Middelheim jazzliefhebbers herinneren zich beslist het concert van Ornette Coleman in 2007 toen de regen iedereen dicht op elkaar in de propvolle tent duwde. Benieuwd of hij naast zijn witte saxofoon de trompet of zelfs de viool bovenhaalt. De twee bassisten, Tony Falanga en Al MacDowall, vormen naast drummer Denardo Coleman de line-up. Er zal wel al eens een strijkstok gehanteerd worden en als zijn klassieker *Lonely Woman* weerklinkt zullen weer alom blije gezichten huiswaarts keren.

Met zijn zevenkoppige band **Ekaya** roept de Zuid-Afrikaanse pianist Abdullah Ibrahim zijn befaamde rootsmuziek op. Geboren op 9 oktober 1934 in Kaapstad als Adolphe Johannes Brand ging hij zich eind jaren 50 richten op jazz. In 1959 speelde hij samen met Hugh Masekele in de Jazz Epistles, waarmee het eerste jazzalbum in Zuid-Afrika werd opgenomen. In 1962 verliet hij zijn geboorteland en trok

naar New York waar hij o.a. met John Coltrane, Don Cherry en Ornette Coleman speelde. Zijn interesse in politiek en religie deed hem in 1968 bekeken tot de Islam en daarbij nam hij zijn huidige naam aan. Hoewel hij door apartheid van zijn thuisland gescheiden bleef, hield hij aan de muziek van zijn thuisland en zocht een synergie met de Amerikaanse jazz, waarbij vooral de muziek van Duke Ellington een leidraad vormde. Ellington had hem overigens al in 1963 in een opname betrokken.

In de jaren 80 verruimde hij zijn muzikale horizon nog en componeerde een opera *Kalahari Liberation*, die in geheel Europa succesvol werd vertolkt. Ook schreef hij de filmmuziek bij de Franse prent *Chocolat*.

Midden de jaren 80 vormde hij zijn band Ekaya waarmee hij zijn rootsmuziek in combinatie met jazz ex-

ploreert. Hoewel vooral pianist en componist, speelt Ibrahim ook fluit, sopraansaxofoon en cello. De ritmes en kleuren van Zuid-Afrika gekoppeld aan improvisatie en toetsen van Ellington en Monk beloven een nazinderd spektakel.

Wie het allemaal op de radio wil volgen, kan terecht op Klara waar elke festivaldag live vanaf 16u tot middernacht de concerten worden uitgezonden. Impressies en reportages kun je ook bekijken op de VRT-cultuursite Cobra.be.

Bernard Lefèvre

www.jazzmiddelheim.be
www.klara.be

Larry Coryell

gent: feest

met medewerking van
Piano's Maene

06-09 sept. 2012

Jazz in't Park

Zuidpark Gent

Donderdag 06/09/2012

17u00 Jozef Dumoulin Trio
19u00 BackBack
21u00 Rackham

Zaterdag 08/09/2012

17u00 Rêve d'Elephant Orchestra
19u00 Brussels Youth Jazz Orchestra
21u00 Belgian Jazz Big Band
met Lady Linn

Zondag 09/09/2012

12u00 Pure Elastic Quintet
14u00 Christian Mendoza Group
16u00 Dré Pallemaerts Quintet

Vrijdag 07/09/2012

12u00 Kris Defoort Trio
17u00 Bram Weijters Quartet
19u00 Ifa y Xango
21u00 De Beren Gieren

Presentatie: Mark Lefever

Ook gratis
filmprojecties
'Jazz on Film'
rond middernacht
behalve op zondag

Info: +32 (0)9 210 10 10 - gentinfo@gent.be

www.gent.be/jazzintpark

Gratis toegang

Vierdaagse nazomerjazz

De 19de editie van Jazz in 't Park vindt dit jaar plaats van donderdag 6 tot en met zondag 9 september in het Gentse Zuidpark. De Dienst Evenementen en Feesten van de stad Gent verkiest om terug te keren naar een festival van vier aaneensluitende dagen met een sterk kwalitatief programma van 13 concerten op rij.

Jazz in 't Park wil alvast een zo breed mogelijk publiek laten kennis maken met de hedendaagse Belgische jazz, door gratis maar hoogstaande concerten te programmeren. Tegelijk biedt het festival jaarlijks een gevarieerd overzicht van wat leeft in de brede Belgische jazzscene. Aan de succesformule wordt dan ook niet geraakt. Zowel gevestigde waarden als jong talent kunnen er ontdekt worden. Rond middernacht worden authentieke jazzdocumentaires en unieke concertopnames geprojecteerd onder de noemer *Jazz on Film* (maar niet op zondag 9 september).

Wie in is voor uitstekende avontuurlijke jazz mag de openingsavond niet missen met om 17u het **Jozef Dumoulin Trio**, 19u **BackBack** en 21u **Rackham**. De jongste release van Jozef

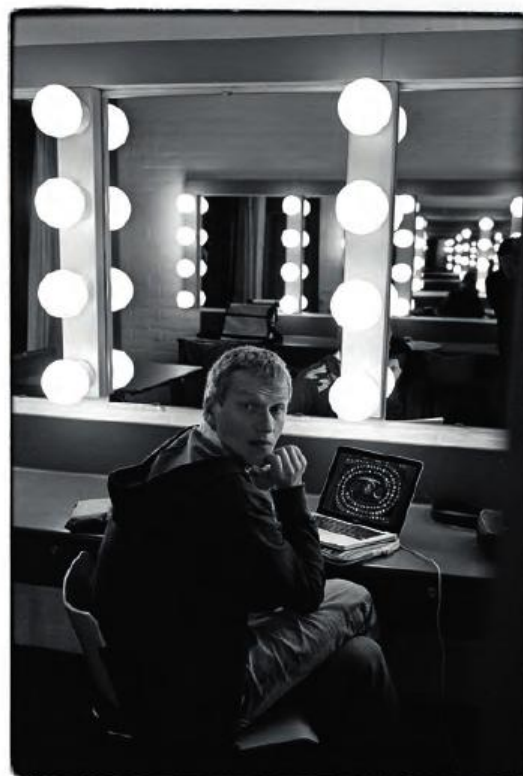
Dumoulin, *Rainbow Body*, met Trevor Dunn (elb) en Eric Thielemans (d) beweegt zich op de grenzen van electronics, experimentele muziek, pop en jazz. Peter De Backer stelde bij zijn recensie over *Rainbow Body* (Top-cd in JM 4/2011): "Jozef Dumoulin koestert vooral een diepe fascinatie voor de Fender Rhodes, maar dan alleen omdat je daar middels allerlei effecten heel bijzondere klanken mee kan in elkaar knutselen. En daarin is hij intussen zo bekwaam dat hij zijn hoogst persoonlijke klankwereld heeft gecreëerd."

Het Gentse trio **BackBack** mengt jazz met rock, free jazz en funk of zal zeker zorgen voor een explosieve set. Spilfiguur is de non-conformistische gitarist Filip Wauters omringd door de geweldige baritonsaxofonist Marc De Maeseneer en de opmerkelijke Italiaans-Gentse drummer

Giovanni Barcella. Ze lieten zich al opmerken in't Park in 2010 en ook op Gent Jazz 2011.

Rackham rond saxofonist Toine Thys vormt een passende apotheose waarbij de jongste release *Shoot Them All* wel in de lijn ligt van rockjazz maar sterk aanleunt bij filmmuziek. Mischien al een goede introductie naar de middernachtfilm(s) die volgt.

Op vrijdag 7 september is er een uniek concert op de middag van het fel geprezen en voor onze lezers nu wel bekende **Kris Defoort Trio**. Vanaf 17u volgt de jonge generatie met achtereenvolgens het **Bram Weijters Quartet**, **Ifa Y Xango**, de winnaar van Gent Jazz Jong Talent 2011 en **De Beren Gieren**, die nog in februari 2012 op het 12 Points Festival in Porto lovend ontvangen werden.

Jozef Dumoulin

De bredere formaties- en/of bigbandliefhebbers houden beslist zaterdag 8 september vrij want dan is er een uitgelezen fijnproeversmenu vanaf 17u met **Rêve d'Eléphant Orchestra**, het **Brussels Youth Jazz Orchestra** en de **Belgian Jazz Big Band** met **Lady Linn**.

Het bonte gezelschap van **Rêve d'Eléphant** onder leiding van drummer Michel Dubrulle kun je moeilijk onder één noemer vatten, allerlei invloeden vermengen zich en maken het live een altijd verrassend spektakel. Als je alleen al op de titel van hun vorig jaar uitgebrachte cd afgaat: *Pourquoi pas un scamp?* (W.e.r.f.) begrijp je dat humor mee bepalend is.

In november 2011 is een volledig nieuw samengesteld Brussels Youth Jazz Orchestra gevormd, een initiatief van Jeugd & Muziek. Ze zullen goed ingespeeld zijn, want het orkest staat op het podium deze zomer tijdens North Sea Jazz, Jazznede en Gaume Jazz. Er zijn in het najaar opnames gepland. De Belgian Jazz Big Band met Lady Linn stal nog in mei op Jazz à Liège de show. Onder leiding van drummer Mimi Verderame telt de band toptalent in zijn rangen. De bezetting kan soms iets wijzigen naargelang van de beschikbaarheid van de leden. Ze brengen voornamelijk standards.

Pure Elastic Quintet, **Christian Mendoza Group** en **Dré Pallemaerts Quintet**.

De vibrafonist Pieter Claus vormt samen met saxofonist Steven Delannoye, gitarist Jan Ghesquière, contrabassist Lieven Van Pee en drummer Lander Gyselincx het Pure Elastic Quintet. De composities zijn vooral van de hand van Claus die inspiratie zoekt bij de klassiekers van de 20e eeuw, fusion, underground en zelfs hiphop en jungle. De uit Peru afkomstige en in Gent gelande pianist/componist Christian Mendoza (Lady Linn, Bender Banjax) bewees met zijn W.e.r.f.-debuutrelease *Arbr'-en-Ciel* zijn brede horizont die van vrije improvisatie over soundscapes en evengoed klassiek loopt. Met kompanen als Ben Sluijs (sax), Joachim Badenhorst (kl, sax), Brice Soniano (b) en Teun Verbruggen (d) wordt het een beklijvende belevenis. En als kers op de taart zorgt Dré Pallemaerts in kwintet voor het daverend slotconcert. Wie hij zoal meebrengt, is op het moment van het afsluiten van deze editie nog open, maar kenners weten dat daar opnieuw straffe gasten zijn te verwachten. Allen daarheen! Want al dit fraais wordt door de stad Gent gratis aangeboden.

Bernard Lefèvre

De vierdaagse Jazz in't Park rondt zondag af met een alweer aantrekkelijk namiddagprogramma:

Info:
www.gent.be/jazzintpark

Christian Mendoza

JAZZ in RATA PLAN

in ROMA

• WOLFERT BREDERODE QUARTET

WO 12 SEPTEMBER • 20U30

• NORTH SIDE BIG BAND: THE BEST OF SWING

ZO 16 SEPTEMBER • 15U

• JOHN SCOFIELD TRIO

VR 26 OKTOBER • 20U30 • SKODA JAZZ

• BILL FRISELL: THE GREAT FLOOD

DO 8 NOVEMBER • 20U30 • SKODA JAZZ

• OCTURN & GYUTO MONKS: SONIC MANDALAS

WO 21 NOVEMBER • 20U30 • SKODA JAZZ

• PHILIP CATHERINE 70TH BIRTHDAY

DO 13 DECEMBER • 20U30 • SKODA JAZZ

• ENRICO RAVA QUINTET

DO 17 JANUARI • 20U30

• DJANGOFOLLIES: LES DOIGTS DE L'HOMME

ZO 27 JANUARI • 20U30

• BOBO STENSON TRIO

WO 30 JANUARI • 20U30

• MARGIN WASILEWSKI TRIO

ZO 3 MAART • 20U30

• DEFILHARMONIE

met **BERT JORIS QUARTET & TUTU PUOANE**

ZO 24 MAART • 20U30

• JOHN HÉBERT, 'THE SOUND OF LOVE', THE MUSIC OF CHARLES MINGUS

feat. Tim Berne, Taylor Ho Bynum, Fred Hersch, Ches Smith

VR 29 MAART • 20U30

• CRAIG TABORN TRIO

ZO 14 APRIL • 20U30

• IBRAHIM MAALOUF QUINTET: THE WIND

DO 25 APRIL • 20U30

• RAVI COLTRANE QUINTET

DO 2 MEI • 20U30

• SCORE MAN

DO 6 JUNI • 20U30

■ BADENHORST X6: OS MEUS SHORTS + HIGH DEFINITION

DO 27 SEPTEMBER • 20U

■ NATHALIE LORIER'S NEW TRIO

ZA 13 OKTOBER • 20U • JAZZLAB SERIES

■ CONSERVATORIUM ANTWERPEN: BREATHING

DI 23 OKTOBER • 20U

■ BADENHORST X6: HAN BENNINK TRIO

ZA 3 NOVEMBER • 20U

■ IFA Y XANGO

VR 9 NOVEMBER • 20U • JAZZLAB SERIES

■ PIET VERBIST: ZYGOMATIK

VR 23 NOVEMBER • 20U

■ COLE PORTER SESSIONS

ZO 25 NOVEMBER • 20U

■ CONSERVATORIUM ANTWERPEN: BREATHING

DI 27 NOVEMBER • 20U

■ BERT JORIS QUARTET

WO 28 NOVEMBER • 20U

■ BANJAX

DO 6 DECEMBER • 20U

■ JEF NEVE SOLO

VR 14 DECEMBER • 20U

■ COLE PORTER SESSIONS

ZO 23 DECEMBER • 20U

GRATIS BOLLEKE

bij elk jazzconcert in De Roma!

Per gekocht ticket ontvangt u een bon die u op de avond van het jazzconcert kan inruilen voor een gratis Bolleke Koninck.

Jazz Centrum Vlaanderen

bestaat 10 jaar en verandert van huisstijl en de **Jeggpapp** (NO) Jazzband (zie artikel in deze editie) viert zijn gouden jubileum. Het JCV promoot vooral de traditionele jazz- en bluesmuziek en daaraan gelieerde jazz- en bluesclubs. Het JCV archief bevat een enorme collectie lp's, foto's, video's, boeken en tijdschriften, instrumenten en allerhande collector's items. Alles wordt bewaard en digitaal geïnventariseerd. In 2012 brengt JCV een leerrijke expo *Behind the scenes* rond jazz in al haar aspecten. Voor alle info zie www.jazzcentrumvlaanderen.be

Het 15de **Festival d'Art de Huy**, dat vooral wereldmuziek presenteert, vindt plaats van vrijdag 17 tot 22 augustus. Op het podium onder meer Tuur Florizoone, Aurélie Dorzé, Laïla Amezian, Sophie Cavez, Didier Laloy, l'Orchestre International du Vetex en Eric Legnini. Info: www.huyartfestival.be

10-daagse van Muziekmozaïek

Tijdens de komende Gentse Feesten organiseert Muziekmozaïek i.s.m. Uitbureau op het Laurentplein in Gent allerlei activiteiten. Gedurende 6 dagen kun je telkens 3 muziekgroepen bewonderen, verdeeld over verschillende categorieën: folk, een mix categorie voor cross-over, kleinkunst, singer-songwriters en chanson en jazz. Per categorie is er een winnaar. Muziekmozaïek zorgde voor een professionele jury. Deze jury zal voor elke inzending een beoordeling formuleren en die aan de kandidaten meedelen zodat zij met dit professioneel advies hun muzikale carrière verder kunnen uitbouwen. De winnaar van elke categorie krijgt een contract voor optreden op het betaalde podium van de avondprogrammatie van het Laurentplein tijdens de Gentse Feesten 2013. Voor de jazzcategorie zijn geselecteerd:

16 juli 2012	17 juli 2012
16u – 16u45 Jazz Perinezz	16u – 16u45 Madchango
17u – 17u45 Nightline Quartet	17u – 17u45 Jazzlight
18u – 18u45 Harrison Steigeuldoir Quartet	18u – 18u45 Nordmann

Live Jazz Jukebox

Muziekmozaïek zal ook instaan voor de organisatie van twee zondagvoormiddagconcerten. Eén ervan zal verzorgd worden door een bigband. Op maandagavond 23 juli, de laatste avond van de Gentse Feesten, organiseert Muziekmozaïek een Live Jazz Jukebox waarbij toeschouwers jazzklassiekers kunnen kiezen die dan in real time zullen gespeeld worden door de aanwezige groepen. Tijdens die avond zullen de winnaars van de wedstrijd voor amateurgroepen bekend gemaakt worden.

De **Edison Jazz Oeuvreprijs** is dit jaar voor de Amerikaanse jazzzangeres Dee Dee Bridgewater. Op 28 november wordt de prestigieuze prijs uitgereikt in Muziekgebouw Eindhoven. De 61-jarige zangeres komt de prijs hoogstpersoonlijk in ontvangst nemen. Jazz vormt een rode draad in het leven van de in Memphis geboren Denise Eileen Garrett. Al op jonge leeftijd liet ze haar liefde voor muziek zien en maakte ze onderdeel uit van verschillende bands en op 19-jarige leeftijd toerde ze zelfs al door de toenmalige Sovjet-Unie. Een jaar later trouwde ze trompettist Cecil Bridgewater. Met

het Thad Jones-Mel Lewis Jazzorkest wist Dee Dee echt door te breken en speelde ze samen met grootheden als Dizzy Gillespie, Sonny Rollins en Dexter Gordon. Met haar album *Dear Ella*, een hommage aan Ella Fitzgerald, wist ze in 1998 twee Grammy's in de wacht te slepen. Met negentien albums en verscheidene nominaties beschikt Bridgewater over een indrukwekkend oeuvre en daarom verdient zij de Edison prijs. Tijdens de uitreiking in het Muziekgebouw Eindhoven treedt Dee Dee Bridgewater op samen met het Metropole Orkest. Info: <http://www.edisons.nl/jazz>

In samenwerking met het North Sea Jazz festival is in Rotterdam een nieuwe club geopend, toepasselijk **North Sea Jazz Club** gedoopt en gevestigd in de Westergasfabriek. De maximale capaciteit is 450 bezoekers en er is een aparte bar-restaurant. In de jazzclub kan op vrijdag- en zaterdagavond tijdens en voorafgaand aan de live-optredens in intieme setting worden gedineerd, waarna de avond overgaat in een clubnacht met DJ-acts. Op donderdag programmeert de jazzclub optredens van progressieve en vooral dansbare live acts. In de nabije toekomst staat de zondag in het teken van familie met speciale

brunch-programma's voor ouders en kinderen, georganiseerd in samenwerking met het Conservatorium van Amsterdam. Hiermee biedt de North Sea Jazz Club ook een podium aan jong talent. Net als op het festival biedt de North Sea Jazz Club ruimte aan alle jazzstijlen. De eerste concerten zijn bevestigd, waaronder die van Rudresh Mahanthappa's Gemak, Fourplay ft. Chuck Loeb, Bob James, Nathan East & Harvey Mason Yuri Honing Acoustic Quartet, Vieux Farka Toure en Eliane Elias & Marc Johnson. Voor info: www.northseajazzclub.com

Nieuwe coproductie voor ambitieuze jazzprojecten

Kunstencentra Vooruit, De Werf, nOna, Vrijstaat O en Flagey slaan de handen in elkaar met JazzLab Series om een innovatief en spannend jazzproject te helpen realiseren.

Ben je een professionele jazzmuzikant die actief en gevestigd is in België en loop je rond met ambitieuze plannen die moeilijk of niet realiseerbaar zijn binnen de bestaande circuits? Je wenst samen te werken met een buitenlandse muzikant, je wil een alliantie aangaan met andere kunst disciplines of heb je een muzikale wereldreis gemaakt waarvan je de neerslag wil presenteren in een magnifiek concert?

Deel je plannen met ons en misschien word je ondersteund door dit gloednieuwe samenwerkingsverband dat een gedurfd jazzproject honoreert. Aan het verkozen project wordt ondersteuning geboden die kan bestaan uit een productiebudget en/of logistieke ondersteuning. Er volgt een concerttournee met JazzLab Series (met een gegarandeerd concert bij elk van de coproductanten).

Voor alle details en info contacteer JazzLab Series, Mik Torfs, Parklaan 80 – 9000 Gent T. 09/225 44 56
Deadline kandidaturen 1 november 2012 Realisatie eerste gehonoreerde project najaar 2013.

Badenhorst x6 is een unieke reeks concerten in Rataplan waarbij Joachim Badenhorst verschillende van zijn projecten voorstelt. Op 1 juni stond hij er met zijn trio Baloni en later dit jaar volgt een dubbelconcert van zijn kwartet Os Meus Shorts (27/9) met High Definition (winnaars van Jazz Hoeilaert) en een optreden met het Han Bennink Trio (3/11). Nadat Badenhorst 4 jaar in New York woonde, is hij terug in Antwerpen. Rataplan nodigt hem uit voor deze unieke concertreeks in 2012 en 2013. Met zijn herkenbare klank, een fluwelen toon met toch telkens een weerhaak, speelt hij in verschillende bezettingen en groepen, en combineert hij allerlei genres. Joachim speelde overigens voor het eerst in Rataplan in december 2001 met Cirque Perdu, klezmer-geïnspireerde muziek.
Info: www.rataplanvzw.be

Joachim Badenhorst

Zomertijd is tijd voor New Orleans in **Jazzclub Houtum Street** met The Cotton City Jazzband op 2 juli om 21u. Deze band werd in 1962 opgericht door zeven Gentse muzikanten die zich van bij de start hebben toegelegd op het spelen van de zwarte muziek uit de jaren twintig en uit de Revivalperiode. In de voorbije decennia heeft het orkest er alles aan gedaan om de oorspronkelijke geest van die muzikale traditie op respectvolle manier tot bij liefhebbers in heel Europa, de Caraïben, Afrika en New Orleans te brengen. Op maandag 6 augustus komt het Nico Schepers Quintet, op maandag 1 oktober de jazz-zangeres Shaunette Hildabrand met Quartet feat. Thomas L'Etienne. Voor alle info: www.houtumstreet.be of jazzkasterlee@hotmail.com

De Roma (nieuw logo) viert 10 jaar en belooft een prachtig jazzprogramma in het nieuwe seizoen. In september is het Wolfert Brederode kwartet 12/09) en North Side Big Band (16/09) aangekondigd. Philip Catherine zal zijn 70ste verjaardag komen vieren en de Filharmonie krijgt tijdelijk onderdak bij De Roma in een project met Tutu Puoane en Bert Joris (14/03/13). In een volgend nummer gaan we hier dieper op in. Info: www.deroma.be

Naar tweejaarlijkse gewoonte wordt Brugge met **JazzBrugge** (2012 van 4 tot en met 7 oktober) omgedoopt tot het mekka van de Europese jazz. Al sinds de eerste editie, tijdens Brugge 2002 Culturele Hoofdstad van Europa in het toen gloednieuwe Concertgebouw, kiest Jazz Brugge resoluut voor jazz uit Europa. Hierbij trekt het festival steeds de avontuurlijke en hedendaagse kaart en streeft het naar hoge kwaliteit.

Enkele namen: Manuel Hermia Trio, de Zwitserse pianiste Irène Schweizer & saxofonist Jürg Wickihalder, Enrico Pieranunzi trio, Octurn & La Fenice, Aka Balka Moon, Kris Defoort solo, Aldo Romano 4TET en nog vele anderen. In de volgende editie gaan we uitvoerig in op het festival. Info: www.jazzbrugge.be

Flagey zet in op jazz met het seizoen 2012-2013 en heeft het Brussels Jazz Orchestra in residentie, dat in 2013 zijn 20ste verjaardag viert. Op 27 oktober bengt het BJO Graphicology of de Graphic Novels van Philip Paquet met live soundtracks, op 1 december BJO's Finest en op 21 maart 2013 Twenty – Flagey 75 – met Bert Joris, Philip Catherine, David Linx en Tutu Puoane. Nog aangekondigd zijn het Wolfert Brederode Quartet, het Manuel Hermia Trio en de gedurfde combinatie van Octurn met religieuze gezangen van Tibetaanse monniken. Verder nog het unieke concert van Tomasz Stanko die een ode brengt aan Krzysztof Komeda, Poolse jazzlegende. Bovendien is er voor de zesde keer Winterjazz (15 tot 16 januari 2013 met Matthew Herbert Big Band). Info: www.flagey.be

Volg de actualiteit op de voet op www.jazzmozaiek.be of www.jazzinbelgium.com

Derde ruimte in het aanbod

Op 6, 7 en 8 juli vindt het North Sea Jazz Festival in Ahoy Rotterdam plaats met enkele speciale projecten en aandacht voor nieuwe ontwikkelingen, o.a. Jazz in the Third Place, New Urban Jazz en Clean Feed Records (10-jarig bestaan). Joshua Redman is aangesteld als Artist in Residence.

Op deze 37ste editie opnieuw een resem topartiesten met onder meer Archie Shepp Quartet, Ahmad Jamal, Pat Metheny Unity Band, Wayne Shorter Quartet, Esperanza Spalding Radio Music Society, Maceo Parker, Trijntje Oosterhuis, John Scofield Hollowbody Band, Christian Scott, Michel Camilo Trio en Mike Stern Richard Bona Band.

Op het programma staat een groot aantal speciale projecten waaronder Nights on Earth van het Metropole Orkest o.l.v. Vince Mendoza met muzikanten uit de hele wereld: de Amerikanen John Scofield en Joe Lovano,

de Vietnamees-Franse gitarist Lê Nguyễn en de Braziliaans-Nederlandse vocaliste Lilian Vieira. Dit jaar brengt North Sea Jazz weer een mooi eerbetoon aan Miles Davis, deze keer onder de titel Miles Smiles. Daarin spelen Kenny Garrett, Robben Ford, Joey DeFrancesco, Darryl Jones en Omar Hakim, die allemaal op verschillende momenten als bandlid van de grote Miles speelden.

Dit jaar heeft het festival weer een artist in residence: Joshua Redman. Redman is een van de nieuwe iconen in de jazz, die samen met leeftijdsgenoten als Branford Marsalis en Roy

Hargrove, midden jaren 90 de voorhoede van de akoestische jazz vormde. Op vrijdag doet hij een gastoptreden met het Metropole Orkest. Zaterdag geeft Joshua Redman twee bijzondere optredens. Ten eerste is daar James Farm. En het Joshua Redman Axis Quartet beleeft zijn Nederlandse première. Op zondag geeft hij een concert met The Bad Plus.

De jazzscene ontwikkelt zich steeds internationaler. In de huidige tijd van digitale revolutie, is naast thuis en werk een derde ruimte ontstaan. Daarin legt en onderhoudt men gemakkelijk contacten over de hele wereld,

Kenny Garrett

en kan op afstand muzikale bestanden uitwisselen. Tevens is een muzikant steeds vaker een wereldburger die veel reist en in meerdere landen werkt of zelfs woont. Er ontstaan groepen met verschillende nationaliteiten, waarbij iedereen eigen baggage meeneemt en waardoor de klank van jazz verandert. Dit is als Jazz in the Third Place te horen bij onder meer Dhafer Youssef Quartet, Vijay Iyer, Oguz Büyükberber met Simon Nabatov, Wolter Wierbos & Tobias Klein, Kinan Azmeh, Dinuk Wijeratne & Eric Vloeimans, Tom Rainey Trio

met Ingrid Laubrock & Mary Halvorson.

Onder het thema New Urban Jazz wordt een nieuwe generatie jazzmuzikanten voorgesteld die de jazzhistorie goed bestudeerd hebben en daar vijftig jaar soul, R&B en hiphop aan toevoegen: Gregory Porter, José James en Robert Glasper Experiment.

Bernard Lefèvre

Info:

www.northseajazz.com

Paul Acket Award 2012 voor Craig Taborn

De Amerikaanse componist-pianist Craig Taborn krijgt de Paul Acket Award 2012. De prijs wordt hem 7 juli tijdens het North Sea Jazz Festival in Rotterdam uitgereikt.

De Paul Acket Award wordt jaarlijks uitgereikt aan een talent dat in de ogen van de jury meer erkenning verdient. "Craig Taborn is een geweldig componist en een getalenteerd improvisator. Hij heeft een zeer persoonlijke benadering van zijn instrument", aldus Jean Jacques Goron van de Foundation BNP Paribas, de sponsor van de prijs. Taborn krijgt een beeldje en een bedrag van 5.000 euro. Eerder mochten Arve Hendriksen (2011), Christian Scott (2010), Stefano Bollani (2009), Adam Rogers (2008), Gianluca Petrella (2007), Conrad Herwig (2006) en Ben Allison (2005) de Award in ontvangst nemen. Naamgever Paul Acket was de oprichter van het North Sea Jazz Festival. Tijdens de editie 2012 zal Craig Taborn spelen met zijn formatie PRISM. (nieuwsredactie JazzFlits)

30CC JAZZ

VR 03.08 | M-IDZOMER | 30CC i.s.m. Het Depot & M

JOSE JAMES
dromerige trip doorheen hedendaagse jazz

JAZZANOVA
classics, live remixes én een gloednieuwe funky single

WO 17.10 | 20.00 | 30CC/SCHOUWBURG

AMBROSE AKINMUSIRE QUINTET
bestempeld als de nieuwe Miles Davis - indrukwekkend geluid en verrassende composities

---

DIT SEIZOEN OOK NOG BIJ 30CC:

- 23.12 **GROOVY X-MAS** | Vlaams Radio Koor en Jef Neve
- 07.02 **MISTICO MEDITERRANEO** | A Filetta, Paolo Fresu en Daniele di Bonaventura
- 27.02 **MY NAME IS BILLIE HOLIDAY** | Viktor Lazlo en Michel Bisceglia Ensemble
- 02.03 **MARCIN WASILEWSKI TRIO**
- 15.03 **IF MOZART AND MONK WERE BROTHERS** | Jef Neve en Liebrecht Vanbeckevoort
- 17.03 **HET GELUK VAN DE SPRINKHAAN** | Toon Tellegen en Het Wisselend Toonkwintet
- 21 t.e.m. 24.03 **LEUVEN JAZZ** | nieuw 4-daags festival!

INFO & TICKETS: WWW.30CC.BE
016 300 900 | 30CC/TICKETBALIE · DIESTSESTRAAT 49 · LEUVEN
30CC/SCHOUWBURG: BONDGENOTENLAAN 21, LEUVEN | 30CC/MINNEPOORT: DIRK BOUTSLAAN 62, LEUVEN

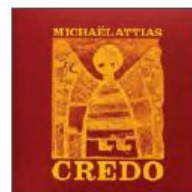

Robin Verheyen

Robin Verheyen woont nu al enkele jaren in New York en heeft er ontzaglijk veel ervaring opgedaan. Zo ook met trompettist Ralph Alessi, bassist Thomas Morgan en drummer Jeff Davis, een trio topmuzikanten dat intussen deel uitmaakt van het Robin Verheyen NY Quartet. Met hen heeft Robin niet alleen een goeie cd uit, *Trinity*, hij is er deze zomer ook mee te bewonderen op Gent Jazz en North Sea Jazz. Een prima aanleiding om Robin eens aan een luistertest te onderwerpen.

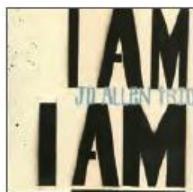
Michael Attias

Credo, uit *Credo*, CleanFeed, 2005 (opgenomen in 1999). Attias, as; Reut Regev, tb; Chris Lightcap, b; Igal Foni, d; Mark Taylor, French Horn, Sam Bardfeld, vn.

Mooie thema's, de manier van orkestratie is heel tof. Leuke trombone. Maar dat soort van alto-klank spreekt me niet echt aan. Het deed me wat aan Marty Ehrlich denken. De trombonist en violist hebben meer harmonische bagage, hoor ik. Wat de altist neerzet, daar zit niet echt richting in, is niet echt gestructureerd. Die groove doet een beetje Zuid-Afrikaans aan. Is die violist Mark Feldman? Neen? Hij heeft nochtans wel een zeer New Yorkse sound, wellicht

JD Allen Trio

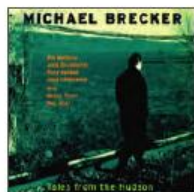

I am - I am, uit *I am - I am*, Sunnyside Records, 2008. Allen, ts; Gregg August, b; Rudy Royston, d.

Dit doet me aan Branford Marsalis denken. Neen, nu hoor ik dat hij het niet is. Dit moet JD Allen zijn, die heeft ook een trio in die stijl. JD is zeer beïnvloed door Branford. Rudy Royston is echt een fantastische drummer, een van de beste drummers in New York.

Dit stuk is heel erg door John Coltrane beïnvloed. Heel kort, een soort statement, geen lange improvisatie. Allen speelt zeer melodisch. Soms spreekt zijn werk mij minder aan, maar dit was een mooi stuk. JD en ik hebben ooit eens meegejamd met Branford Marsalis in The Jazz Standard, een club in New York. Alleen maar sax, bas en drums is een van de tofste formules, dat geeft de sax veel vrijheid. Je krijgt harmonisch veel rust, de tijd om ideeën op te bouwen. Een pianist zal je altijd een bepaalde richting uitsturen. Bij Narcissus (de groep van Robin met Clemens Van der Feen op bas en Flin Van Hemmen op drums, nvdh) spelen we ook in de trioformule, maar dat is zeer verschillend van het patroon van solist/begeleiders. Iedereen heeft op elk moment evenveel te zeggen.

Michael Brecker

African Skies uit *Tales From The Hudson*. Impulse, 1996. Brecker, ts; Pat Metheny, g; McCoy Tyner, p; Dave Holland, b; Jack DeJohnette, d, Don Alias, perc.

(Na de eerste noot van de sax) Dit is Michael Brecker! Die gitarist zal wel Pat Metheny zijn. Is dit Joey Calderazzo? Neen? Dit klinkt toch heel McCoy Tyner-achtig. Is het McCoy zelf? Ik dacht aan Joey Calderazzo omdat die heel erg door McCoy is beïnvloed.

Toen ik 14, 15 jaar was, heb ik heel veel naar Brecker geluisterd. Hij was zonder meer een voorbeeld. Ik had een boek met allemaal solo's van hem. Technisch gesproken is hij een van de allergrootsten ooit, je kan er veel van leren. Er zit een poppy kant aan zijn muziek, wat me vroeger niet stoorde, maar dat is een keuze die ik niet zou maken. Maar Brecker speelt fantastisch, zoals op *80/81* die plaat van Pat Metheny die ik onlangs nog eens heb beluisterd.

Brecker is een symbool van zijn generatie. Hij beïnvloedde Chris Potter en zovele anderen. Soms was ook ik te veel met Michael Brecker bezig in mijn hoofd. Een aantal jaren heb ik dan bewust niet meer naar hem geluisterd, maar intussen kan ik er weer van genieten.

heeft hij bij Feldman gestudeerd.

(achteraft) Michael Attias ken ik goed van in New York. Hij schrijft heel mooie stukken.

Atomic

Roma, uit *Happy New Ears*, Jazzland, 2006. Fredrik Ljungkvist, ts; Magnus Broo, t; Havard Viik, p; Ingebrigt Håker Flaten, b; Paal Nilssen-Love, d.

Tony Malaby? Hoor ik hier twee drummers? De bas speelt ook zeer vol, misschien ligt het daaraan. Dit is zeker New Yorks, het heeft in ieder geval de energie van de downtown-scene. Dit is post-Omette-muziek. Heel vrij. Al kan ik niet zeggen wie dit is. (achteraft) Atomic? Oh ja, een heel toffe band. Bassist en drummer spelen naast mekaar en gaan twee richtingen uit, in New York zitten ze dicht bij elkaar. Paal Nilssen-Love; tja, dat verklaart waarom ik dacht dat ik twee drummers hoorde, die rauwe New Yorkse energie. Hij springt heel vrij om met het ritme.

Fredrik Ljungkvist is een heel toffe saxofonist. Atomic is zeker een van de fijnste groepen uit Noorwegen. Je hoort ook dat ze vaak samen spelen, dit is een sterk statement als groep.

John Coltrane

Sun Ship uit *Sun Ship*, Impulse, opgenomen 1965. Coltrane, ts; McCoy Tyner, p; Jimmy Garrison, b; Elvin Jones, d.

(Onmiddellijk) Die ken ik uiteraard. Maar welke opname? Is

dit van *Sun Ship*? Dat is een van mijn favoriete platen van Coltrane. Dit kwartet speelt echt waanzinnig, daar zijn geen woorden voor. Luister eens naar Elvin, dan weet je waar Jeff Tain Watts de mosterd haalde. Je hoort Jimmy Garrison nauwelijks, zo stevig gaat Elvin hier tekeer. Coltrane, daar kan je als saxofonist niet aan voorbijgaan, uiteraard. Ik heb altijd naar Coltrane geluisterd, vanaf mijn twaalfde al, eigenlijk. Ik had toen een liveplaat van hem in huis, waarop onder andere *Impressions* stond, met een lange basintro van 10 minuten of zo. Ik was toen al sax aan het leren spelen, zette die cd op en probeerde dan mee te spelen. Ook *Kind of Blue* heb ik toen gekocht, dat sprak me allemaal meteen aan, op die jonge leeftijd al, jawel. Alle periodes van Coltrane zijn interessant, ook zijn late periode, zoals deze cd, *Sun Ship*, of *Kulu Se Mama* en *Meditations*. Toen ik met Dave Liebman studeerde, nog zo'n saxofonist die zwaar door Coltrane is beïnvloed, heb ik eens de eerste tien minuten van *Live At The Halfnote* getranscribeerd. Een enorme leerschool. Later heb ik ook een periode gehad dat ik niet naar Coltrane luisterde, om beter naar mijn eigen geluid te kunnen streven.

Alexandra Grimal

Dance, uit *Owls talk*, Hôte Marge, 2009. Grimal, ts; Lee Konitz, as; Gary Peacock, b; Paul Motian, d.

(binnen de seconde) Dat is Paul Motian! En Lee Konitz.

Is dat Thomas Morgan op bas? (Snel) Nu weet ik het: het is die plaat van Alexandra Grimal! Ik dacht het al, ik ken die saxofonist! Alexandra en ik zijn lang roommates geweest in New York. We woonden in hetzelfde appartement. Ik heb met Alexandra zelfs de tracks gekozen die uiteindelijk op deze cd zouden terechtkomen. Gary speelt echt ongelooflijk op deze plaat, volgens mij zijn beste prestatie van de jongste twintig jaar. Alexandra en ik kennen elkaar al vele jaren, we zijn muzikale soulmates. Jaren geleden heb ik haar ontmoet in De Muze in Antwerpen en toen een paar stukken met haar meegespeeld. Ik heb ook een tijdje bij haar geloged in Parijs vooraleer ik dan besliste in de Franse hoofdstad te gaan studeren. In die periode hebben we vaak samen gestudeerd. Later ben ik naar New York verhuisd en is ze daar mijn roommate geworden. Ooit zullen we wel eens samen een plaat maken. Ze wordt zeer onderschat als muzikante, misschien ook omdat ze een vrouw is in een mannenwereld en ze speelt niet bepaald commerciële muziek. Er staan fantastische stukken op die plaat, die gemaakt is

met een beurs die Alexandra had gewonnen. Daardoor kon ze deze plaat maken met haar muzikale helden. Ik had zelf ook plannen voor een cd met Paul Motian, maar die zijn nooit kunnen doorgaan omdat ik het project financieel niet rond kreeg.

Ben Allison

Love Chant remix, uit *Riding The Nuclear Tiger*, Palmetto, 2000. Allison, b; Michael Blake, ts; Ted Nash, bkl; Ron Horton, t; Frank Kimbrough, p; Tomas Ulrich, cello; Jeff Ballard, d.

Is dit dan Tony Malaby? Neen, zijn timing is veel strakker. Ik vind dit een beetje *plattekes*, heel de tijd dezelfde groove. De tenorist probeert wat meer te laten gebeuren, maar het komt niet echt van de grond. (achteraf) Die saxsolo was dan van Michael Blake, zeker niet van Ted Nash. Ik vind dat Ben Allison's muziek soms wat op de vlakte blijft. Goeie muzikanten, daar niet van. Dit is goed gearrangeerd, maar ik mis wat meer directie, wat meer interactie tussen de ritmesectie en de solisten. Het deed me wel wat aan Mingus denken, maar dan een Mingus light. Ik miste het rauwe van Mingus.

Muziekkeuze en reacties opgetekend door
Peter De Backer

SAE
INSTITUTE

**BE THE PROFESSIONAL
YOU WANT TO BE
FUN EDUCATION
SERIOUS QUALIFICATION**

Bel of email ons voor
een gratis brochure
T: +32 2 647 92 20
E: brussels@sae.edu
W: brussel.sae.edu

Peter Verhas:

“Je moet de mensen kunnen amuseren...”

Op vrijdag 23 maart 2012 werd de in 1962 opgerichte Jeggpap N.O. Jazzband om zijn vijftigjarig bestaan op het stadhuis van Dendermonde gehuldigd. Huidige leider Peter Verhas die 25 jaar geleden in de band kwam, bracht ook hulde aan muzikant van het eerste uur en nog altijd bandlid: Emiel Leybaert.

Drummer Emiel Leybaert stelde in 1962 klarinettist (Gilbert) Bert Heuvinck voor om samen met gitarist Guido Schreyen een groep te starten. Ook Jan, Piet en Philemon Heuvinck waren al van de partij en om de groepsnaam, afgeleid van de eerste letter van de voornamen, compleet te maken vonden ze als trombonist Alajos Van Peteghem. Zo ontstond de Jeggpap N.O. Jazzband. Een zware klap was het overlijden op 21 januari 1985 van de eerste bandleider Bert Heuvinck. Emiel Leybaert nam als leader over. Bij het 25-jarig bestaan was de Jeggpap Jazzband de eerste die als New Orleans orkest een cd uitbracht. In die periode werd Peter Verhas de nieuwe klarinettist en bandleider. Dit be-

tekende ook een nieuwe muzikale richting waarbij het accent van oldstyle opschoof naar swing met vertolkingen van nummers van Count Basie, Duke Ellington, enz. Optredens in binnen- en buitenland, festivals, radio- en televisieoptredens waren het gevolg. Ondertussen werd naast de 10 al gerealiseerde lp's ook 9 cd's opgenomen (*Pop meets Jazz* in 2007).

Rond de eeuwwisseling kreeg de Jeggpap Jazzband een heroriëntering met een aangepaste bezetting die resoluut koos voor het swingrepertoire en uitstapjes naar de jaren 50-60 jazz. De Jeggpap Jazzband kende daarop vele hoogtepunten bij optredens met befaamde jazzmuzikanten zoals Freddy Sunder, Patrick Artero, Wendell Brunious, Steve Yocum, enz. Sindsdien bestaat de Jeggpap Jazzband uit Henk De Loose (trompet), Peter Verhas (leader, klarinet, sax), Mark Roosendans (bas), René Harvengt (piano, vibrafoon), Emiel Leybaert (drums) en Nancy June (zang). Naar aanleiding van het 50-jarig bestaan waren er jubileumconcerten op zaterdag 29 april in Dendermonde met een jazzboottocht, op zaterdag 9 juni in Honky Tonk Dendermonde en op zaterdag 16 juni in Music Village in Brussel.

Huidig bandleider Peter Verhas kwam officieel in 1987 bij de Jeggpap Jazzband. Hij kende de band al in zijn jeugdijaren, omdat zijn vader heel wat platen van deze band in zijn collectie had en de Jeggpap een begrip was in Dendermonde. In die tijd was de band nog huisorkest in de Honk Tonk Jazzclub en trad al op met verschillende buitenlandse jazzgrootheden. Peter Verhas speelde in die periode (1983) in de plaatselijke Lazy City Jazzband, maar na de dood van Bert Heuvinck, klarinettist bij de Jeggpap, werd hem gevraagd zijn plaats in te nemen.

Een nieuwe muzikale richting

Peter Verhas: *“The Jeggpap was in het begin een echt New-Orleans orkest, maar mede door vervangingen gedurende de jaren heen van verschillende muzikanten, brachten die op hun beurt ook andere invloeden mee. Er werd ook al eens een swingnummer op het programma gezet. Ik heb deze evolutie van de jazzmuziek willen verderzetten, en ook naast het swingrepertoire, hebben wij ook de jazzmuziek van de jaren 50 in ons repertoire gebracht. Kortom Jazz for all occasions, zonder oogkleppen. Jazz moet boeiend en leuk zijn, je moet de mensen kunnen amuseren, beroeren.... Het publiek evolueerde mee met de band, al waren er mensen die liever bij de echte oude New-Orleans muziek bleven.”*

Wat zijn de markante of memorabele momenten van de band?

Ik denk als je de geschiedenis van 50 jaar Jeggpap bekijkt, je toch kan merken dat Jeggpap een palmares heeft opgebouwd van optredens in binnen- en buitenland, en dit aansluitend met een hele reeks gastvedetten, waaronder Monty Sunshine, Albert Nicholas, Sammy Rington, Louis Nelson, Dr. John, Freddy Sunder... Wij denken hier o.a. aan de optredens in Nashville, Memphis en New-Orleans, waar de Jeggpap als enige blanke

foto: © Lut van den Abbeele

De Jeggpap (N.O.) Jazzband met op de eerste rij de huidige bezetting en bovenaan vroegere bandleden.
Eerste rij (v.l.n.r.): Henk De Loose, Peter Verhas, Mark Roosendans, René Harvengt, Emiel Leybaert
Tweede rij (v.l.n.r.): Guido Schreyen, Nancy June, Philippe Hermans, Jan Heuvinck
Derde rij (v.l.n.r.): Luc van Hoeteghem, Jan van Wijmelbeke, Paul Van den Durpel, Laurie Otto, Bruno Van Acoleyen
Vierde rij (v.l.n.r.): Dave Senior, Mon Heuvinck, Norbert Detaeye, Joris de Cock en Alajos van Peteghem

orkest in die tijd kon optreden in The Preservation Hall (gekende jazzclub in New-Orleans). Ook namen we deel aan verschillende jazzfestivals, boottochten, kroegentochten.

Met Pop meets Jazz kozen jullie voor moderne songs, was dat bewust om een aansluiting te vinden met een jonger publiek?

Inderdaad. We hoorden op de radio dat popvedetten zoals Robbie Williams, Rod Stewart, George Michael... op de markt kwamen met jazzplaten. Deze mensen wilden op hun beurt iets nieuws brengen om via die weg een ander publiek aan te trekken. Wij hebben met ons laatste nieuw album *Pop Meets Jazz* de rollen omgekeerd. We zijn gaan zoeken naar echte goeie gekende popsongs en hebben ze in een jazzkleedje gestoken. Hiermee hoopten wij het jongere publiek aan te trekken en hen op deze manier de liefde voor de jazz toch ook een stukje te kunnen bijbrengen.

Hoe ervaar je de evolutie in het publiek dat jullie muziek apprecieert?

Wij moeten spijtig genoeg ondervinden dat ons publiek steeds ouder wordt. De interesse voor jazz in het algemeen onder de jongeren is er niet echt, tenzij voor de echt moderne en experimentele jazz. Het genre wat wij brengen, laat ons zeggen de meer melodisch herkenbare melodieën, worden blijkbaar minder gesmaakt bij het jongere publiek. Vandaar dat alle jazzclubs vol zitten met eerder oudere mensen. Die moeten er natuurlijk zijn, maar we hopen toch dat er opvolging komt.

Hoe kiezen jullie de composities of arrangementen? Is er een bepaalde richting die jullie nastreven?

Onze stukken die wij willen spelen, zijn dikwijls jazztunes die we gewoon leuk vinden, dit kunnen stukken uit de swingperiode zijn alsook uit de jazz van de jaren 50-60. We proberen deze stukken dan uit te schrijven en op repetities proberen we ze uit. Als ze goed klinken en we voelen er ons goed bij, komen ze op het repertoire. Soms worden er eigen arrangementen geschreven op bestaande stukken, en zelfs eigen composities.

Wie bewonder je zelf in de jazz?

Dit is een zeer moeilijke vraag, omdat er zoveel grootheden zijn in de jazz die elk op hun beurt een stukje hebben meegewerkt om de jazzgeschiedenis te schrijven die er vandaag bestaat. In de oude stijl-jazz, kunnen we moeilijk voorbij Louis Armstrong, toch wel een mijlpaal die heel wat heeft betekend. In de swingjazz denk ik aan Benny Goodman, Coleman Hawkins, Lester Young, in de jaren 50 nog Miles Davis, Chet Baker, Hank Mobley... werkelijk te veel om op te noemen. Op nationaal vlak mag ik onze eigen Toots Thielemans zeker niet vergeten. Nationale trots in de jazz zou ik zeggen.

Bij elk jubileum werd een album opgenomen, nu ook? En wat wordt het dan?

Wij hebben bewust gekozen om bij dit jubileum geen cd te maken, omdat we hebben gemerkt dat de verkoop van de fysieke cd fel afgenomen is, mede door de opkomst van MP3 spelers, Ipod's .... De mensen kunnen de muziek gewoon legaal of illegaal downloaden van het net. Dit betekent dat de mensen ook veel minder cd's gaan kopen. Het vormt dus voor ons geen meerwaarde meer om nog een nieuw album op de markt te brengen. Misschien moeten wij ook de nieuwe technieken gaan gebruiken en enkel een opname maken en dan op het net beschikbaar stellen.

Hoe zie je de toekomst van de band? Welke droom zie je nog te verwezenlijken?

Wij gaan gewoon verder met de band, ook in deze moeilijk economische tijden, waar het aantal optredens sterk is teruggelopen. We hebben een mooi programma en willen dit blijven brengen voor de mensen die er in geïnteresseerd zijn. Het zou ons natuurlijk veel plezier doen nog een aantal mooie buitenlandse optredens te kunnen doen en misschien hier en daar te kunnen samenwerken met een aantal jazzgroten als special guest. Ik zou zeggen, op naar ons diamanten jubileum.

Bernard Lefèvre

Alle info: www.jeggpap.be

2012

FROM EUROPE

JAZZBRUGGE

4 - 5 - 6 - 7 OKT

CONCERTGEBOUW MEMLING IN SINT-JAN

Donderdag 4 oktober

MANUEL HERMIATRIO (B)
IRÈNE SCHWEIZER / JÜRIG WICKIHALDER (CH)
CHRISTOPHE MONNIOT VIVALDI UNIVERSEL (F)
ENRICO PIERANUNZI'S NEW EUROPEAN TRIO (IT/NL)

Vrijdag 5 oktober

PETER JACQUEMYN - EVAN PARKER (B/UK)
HANS LÜDEMANN - SÉBASTIEN BOISSEAU (D/F)
OCTURN + LA FENICE (B/F)
AKA BALKAN MOON (B/BG)
ROOT (B)

Zaterdag 6 oktober

SAMUEL BLASER - PIERRE FAVRE (CH)
KRIS DEFOORT (B)
FRANCESCO BEARZATTI TINISSIMA QUARTET "Monk'n Roll" (IT)
ALDO ROMANO Complete communion to Don Cherry (F)
ELECTRIC BARBARIAN (NL/B)

Zondag 7 oktober

CLARON McFADDEN & ARTVARK SAXOPHONE QUARTET (NL)
A LA VIE LA MORT (Tableau-Concert Bruegel) (F)
DJANGO BATES' Belovèd Bird (UK)
CARLOS BICA + MATÉRIA PRIMA (PT)
FREE FLAMENCO (ES/F)

INFO & RESERVATIE

Dagticket: 30 euro / 25 euro voorverkoop
Festivalpas (4 dagen): 75 euro

KUNSTEN
CENTRUM
DE WERF 050 33 05 29 (De Werf)

CONCERTGEBOUW
BRUGGE 070 22 33 02 (Concertgebouw)
IN&UIT, 't Zand 34 Brugge

 Musica Brugge

Met steun van de
Vlaamse overheid

Provincie
West-Vlaanderen
Dierenwelzijn

BRU
GGE

DMorgen

Klara

NH

www.jazzbrugge.be

Jazz à Liège ontving op vrijdag 11 mei de Italiaanse jazzzangeres **Roberta Gambarini**. Roberta Gambarini is geboren in Turijn, zong vanaf haar zeventiende, en trok om haar zangtalent te ontwikkelen naar Milaan. Na vele optredens in Italië en op festivals, radio en televisie, waagde ze de grote sprong naar de VS, waar ze zich liet opmerken met

Michael Brecker, Ron Carter, Herbie Hancock, Slide Hampton en vele anderen. Haar première op Jazz à Liège werd uitbundig onthaald. Ze werd er begeleid door de Amerikaanse 75-jarige pianist **Kirk Lightsey**, mee op de foto, genomen in de speciaal ingerichte fotostudio van Jos Knaepen op het festival.

Foto: Jos L. Knaepen

Mischa Andriessen

Ooit zag en hoorde ik op televisie schrijver Walter van den Broeck tuitleg geven over het provincialisme. De definitie had Van den Broeck geleend van de Portugese dichter Fernando Pessoa en zijn betoog ging over België. Kort gezegd komt het erop neer dat de provinciaal naar het buitenland opkijkt en zich er daarom van afkeert. Als zijn verhaal het niet destijds ook al was, dan is het de laatste tijd wel eveneens van toepassing op Nederland gebleken.

Als de tekenen niet bedriegen is het ergste achter de rug, maar in een mum van tijd werd bangheid de belangrijkste Nederlandse karaktertrek. Steeds verder trok de Nederlander zich terug in zijn schulp, boos en angstig voor alles wat zich buiten

de landsgrenzen bevond. Hoe verder hoe enger. Heel de wereld vierde feest van onze belastingcenten en wij ons maar uit de naad werken, om vijf uur het eigen leven niet zeker fluks naar huis, gauw wat eten en dan de lichten uit, de deur op slot.

Zoals ik wel eens denk dat mijn jongste zoon in het ziekenhuis verwisseld is en wij voor een rustige baby een ADHD-dreumes hebben teruggekeken, zo is de Nederlander toen hij even niet oplette veranderd in een schuwe huismus terwijl hij kort daarvoor alle wereldzeeën bevoer op jacht naar handel. Schrijver Max Pam beweerde onlangs in een column dat de kunsten hun voorspellende gaven kwijt zijn, maar dan is hem toch een en ander ontgaan.

De toekenning van de VPRO/Boy Edgarprijs aan saxofonist Yuri Honing bijvoorbeeld. In het juryrapport wordt Honing expliciet genoemd om zijn grensoverschrijdende kwaliteiten. Een Nederlander die over heel de wereld optreedt en niet te beroerd is om in die verre landen van al die vreemde culturen het nodige op te steken. Op zijn voortreffelijke nieuwste cd *True* staat onder meer het al eerder door hem opgenomen nummer *Yasutani* dat hij opdraagt aan het Japanse volk. Leven is leren, Honing dankt Zenmeester Yasutani Roshi en modeontwerpster Vivienne Westwood voor hun wijze lessen. Wat Honing van hen geleerd heeft, houdt hij voor zichzelf, maar het laat zich bij deze veelbesproken figuren raden: laat je niet beperken, vind nieuwe wegen, die van jezelf.

De nieuwe cd van Rembrandt Frerichs heet *Continental*. Frerichs is al ook niet iemand met oogkleppen op. In de hoestekst schrijft hij dat hij "optimaal gebruik wil maken van de mogelijkheden die de geglobaliseerde wereld biedt." Zijn muziek is dan ook een amalgaam van veel invloeden met kleurrijke titels in verschillende talen: *Boemel*, *Zamurka*, *Ji Yuan*, *Musique au Fond*, *Offering*, ze staan allemaal op deze sfeerrijke, fijnzinnige cd. Frerichs en zijn kompanen Guus Bakker en Vinsent Planjer mogen op de hoesfoto dan wel gewoon aan de keukentafel zitten, zo gauw ze muziek maken gaan ze heel de wereld rond.

Gitarist David Golek en zangeres Simin Tander wortelen elders in de wereld. Ze zijn eerder grenzen over gestoken en ze blijven dat doen. *Folksongs from another land* heet hun rijke, warme cd. Die titel maakt al subtiel duidelijk dat je van Golek en Tander geen vernauwde blik op de wereld hoeft te verwachten. Waar volksmuziek vaak traditioneel en behoudend is, ademt de muziek van dit duo een frisse openheid waardoor invloeden en stijlen uit uiteenlopende delen van de wereld onverwacht vanzelfsprekend smelten. Te midden van al dat moois duikt ook een nummer van Prince op, met indrukken veel gevoel gezongen en gespeeld. Of het jazz is? Dat is alleen een zinnige vraag als je jezelf wilt laten begrenzen.

Rembrandt Frerichs

- > Yuri Honing Quartet: *True*, Challenge Records – www.yurihoning.com
- > Rembrandt Frerichs – *Continental*, Challenge Records www.rembrandtfrerichs.nl
- > David Golek Simin Tander – *Folksongs from another land*, Kululush Records www.davidandsimin.com

JAZZ SAAI? JAZZ LEEFT!

**CHALLENGE LEVERT
U DE BESTE INDIE JAZZ**

CR 73348

**HARRY ALLEN
& SCOTT HAMILTON**
'Round Midnight

"Allen is the Frank Sinatra of the tenor saxophone: a master interpreter of standards." - **C. MICHAEL BAILEY**

CR 73350

MICHIEL BORSTLAP TRIO
88

Het jazztrio ouderwets?
Borstlap bewijst met zijn trio het tegendeel: de energie spat ervan af!

CR 73349

BLAZIN' QUARTET
Jalkan Bazz

"A blazin' quartet with no piano!"
Deze hippe band heeft helemaal geen piano nodig .

CR 73353

HERMINE DEURLOO
Glass Fish

"It was love at first bite!" Internationaal veelgevraagd sessiemuzikante viel als een blok voor de mondharmonica.

CR 73346

OB6SIONS
First Takes

Van intieme jazz tot stampende funk:
"Ob6sions", de befaamde Radio 6 huisband is een begrip!

CR 73338

ILJA REINGOUD GROUP
Around The World

Griekse, Armeense en Zweedse en jazzinvloeden vloeien samen.
Featuring Elizabeth Simonian

Nieuw op cd/dvd

Nieuw op cd/dvd

Redactie:

Mischa Andriessen, Patrick Bivort, Peter De Backer, Chris Joris, Bernard Lefèvre, Georges Tonia Briquet, Marc Van de Walle

DEADLINE volgend nummer:

Te bespreken cd's, dvd's en ander audiovisueel materiaal graag ten laatste op **20 juli 2012** op het redactie-adres: Jazzmozaïek, Laarstraat 105, 2610 Wilrijk-Antwerpen (Belgium)

Oordopjes

Hopelijk maken we het niet mee dat drummers in een glazen kooi worden geplaatst. Stel je dat maar eens voor op de zomerfestivals. Een attractie meer, misschien... Gelukkig zijn de decibels in jazzland meestal nog onder controle. De oordopjes hoeven nog niet boven gehaald te worden. En om achteraf thuis na te genieten van de opnames, zet je gewoon een hoofdtelefoon op, maar let wel dat je het volume onder controle houdt, want anders heb je daar nog oordopjes bij nodig! Hou oog en oor gezond en geniet van de grootse muzikale momenten op de zomerfestivals. Luister alvast eens voor of na – zonder oordopjes – bij de jongste releases die live te beleven zijn.

Bernard Lefèvre

Aka Moon Unison

Cyprus Records – 49:43

Twee decennia lang werkte Aka Moon met een indrukwekkende reeks muzikanten uit Afrika en Azië. Die kruisbestuiving tussen diverse muziekculturen is waar het bij het Belgische trio om draait. Maar om hun twintigste verjaardag als Aka Moon te vieren, keren Fabrizio Cassol, Michel Hatzigeorgiou en Stéphane Galland terug naar de essentie en maakten ze een cd zonder gasten. Alles draait hier dus rond de hyperkinetische drums

van Galland, de bitterzoete altsax van Cassol (die alle composities pende) en de warme elektrische bas van Hatzigeorgiou. Die laatste is gelukkig terug aan de slag na enkele maanden van zware medische problemen en Cassol vierde dat met een speciale compositie op deze cd *Michel is Back*.

Van Aka Moon zijn we alleen topkwaliteit gewoon en dat is op deze cd niet anders. *Stésté* is zo'n lekker uptempo nummer dat meteen aanspreekt, en opener *Omax1* komt traag op gang, maar weet wel te charmeren. Toch blijven ook enkele composities in de goede bedoelin-

gen steken, waardoor deze cd net iets te makkelijk voorbij kabbelt en de muziek minder krachtig is dan wat we van de liveconcerten van Aka Moon gewoon zijn. Al blijft het telepathische samenspel van het drietal fenomenaal.

Peter De Backer

Fabrizio Cassol (as), Michel Hatzigeorgiou (elb), Stéphane Galland (d)

Lynne Arriale Solo

Motéma – 52:24

Over een periode van vijftien jaar bracht deze Amerikaanse reeds twaalf cd's uit waaronder het fel geprezen *Nuance* (2009) met o.a. Randy Brecker en Georges Mraz. Dit is haar eerste soloschijf. Ze koos voor een eclectisch repertoire waarbij eigen composities aangevuld worden met werk van Monk, Cole Porter en Billy Joel. Ze houdt wel van een heldere melodielijn maar verkiest duidelijk een subtiele vorm van pointillisme. Daarbij durft ze risico's te nemen door meer dan regelmatig de linkerhand op verrassende wijze te gebruiken. Soms lichtjes percussief maar vooral om wel geplaatste accenten te leggen. Dat ze aanvankelijk klassiek deed, sijpelt hier en daar nog door. Meteen legt ze zo de link naar de ECM-sound. Ze sluit de

cd af met een intimistische versie van Billy Joel's *And So It Goes*. Op die manier lijkt het of je naar de aftiteling van een film zit te kijken. Een heel sfeervol verhaal.

Georges Tonia Briquet

Lynne Arriale (p)

Roy Assaf Respect Vol.1

Jazz Legacy Productions/Codaex
54:31

Geboren in Israël uit een Egyptische moeder en een Marokkaanse vader, was Roy Assaf (30) niet bepaald in de wieg gelegd voor de jazz. Maar intussen is de pianist net als zijn broers Ran en Offer professioneel jazzmuzikant, met standplaats New York.

Zoals zovelen studeerde Assaf aan het Berklee College in Boston. Uit de geschiedenis van de jazzpiano die hij daar leerde, plukte Assaf tien composities van tien verschillende jazzpianisten, om zo een eigen interpretatie van pianojazz gestalte te geven. En zo krijgen we leuke versies van o.a. Monk, Tyner, Jarrett en Corea. Aan het eind voegt Assaf nog twee eigen composities toe.

Roy Assaf is een prima mainstreampianist, die met bassist Reuben Rogers en Gregory Hutchinson meteen een fantastische ritmetandem heeft. Op twee nummers komt er een reeks blazers bij, maar het zijn de triostukken die hier het meest kunnen bekoren.

Peter De Backer

Roy Assaf (p), Reuben Rogers (b), Greg Hutchinson (d) met op twee nummers uitgebreide blazerssectie, bij wie Roy Hargrove (bugel) en Eric Alexander (ts)

Stephane Belmondo The Same as it never was before

Verve/Universal Music – 59:47

Stephane Belmondo heeft eindelijk zijn eigen composities op dit nieuwe album opgenomen. Er was wel in 2004 het betoverend *Wonderland*, zijn eerste album als leider, maar dit eerbetoon aan Stevie Wonder (één van zijn idolen) onthulde alleen maar een gedeelte van zijn talent. Nu op *The Same as it never was before* hoor je de authenticiteit Stephane Belmondo, begeleid door twee jazzlegendes: Kirk Lightsey en Billy Hart. Bassist Sylvain Romano brengt daar bovenop zijn metronomische precisie. Stephane Belmondo houdt van ontmoetingen. Hij voelt zich thuis in de sfeer van een jazzclub, waar de gespeelde muziek spontaan tot stand komt. Gewoon lekker samen spelen en ieder zijn gang gaan. Nochtans vinden we de trompettist hier in een rustiger register dan normaal, een stukje minder demonstratief, maar hij toont een totale beheersing van zijn instrument. Hij trakteert genereus op jazz, swing en groove, zonder meer, dus geen baanbrekend, maar wel een prachtig uitgevoerd album.

Patrick Bivort

Stephane Belmondo (t), Kirk Lightsey (p), Billy Hart (d), Sylvain Romano (b)

John Abercrombie Quartet Within A Song

ECM Records/Challenge Records – 61:15

Gitarist Abercrombie grijpt terug naar de jaren 60, toen hij jazz ontdekte. Hij selecteerde uit die tijd tunes van zijn helden: *Flamenco Sketches* (Miles Davis), *Blues Connotation* (Ornette Coleman), *Wise One* (John Coltrane) en *Interplay* (Bill Evans). Daar voegt hij *Sometime Ago* van de pas overleden Argentijnse pianist/componist Sergio Mihanovic

aan toe naast de standard *Where Are You* en enkele eigen composities. Een prachtige set met een al even indrukwekkende bezetting. Elk mag schitterende soli neerzetten en er heerst een geweldige swing en interactie, al is de sfeer eerder introspectief. Joey Baron beroert subtiel brushes en drums. De groep kwam speciaal samen voor deze opnames in de Avatar studio's in New York. Abercrombie bewijst hoe uitstekend die prachtsongs zich nog altijd lenen voor een uitzonderlijke performance op vandaag. Dit is echt genieten!

Bernard Lefèvre

John Abercrombie (g), Joe Lovano (ts), Drew Gress (cb), Joey Baron (d)

Nat Birchall
Sacred Dimension

Gondwana – 41:25

De Britse tenorsaxofonist Nat Birchall was onlangs nog te gast op het C-mine festival als lid van de groep rond trompettist Matthew Halsall. Niet verwonderlijk want Halsall speelt eveneens op *Akhentaten* (2009) en *Guiding Spirit* (2010) van Birchall. Net als op deze cd's overheerst ook op *Sacred Dimension* telkens een onderhuidse spanning. De spirituele trance kenmerkend voor Coltrane vinden we eveneens nog steeds terug. De nummers worden daarbij lang uitgesponnen om de juiste sfeer te scheppen. De vijf titels (*Ancient World, Sacred Dimension, Dance Of The Mystic, Peace In Nineveh, Radiant Will*) dekken dan ook volledig de lading. Birchall is niet de nieuwe Coltrane maar wel een zeer goede leerling.

Georges Tonla Briquet

Nat Birchall (ts, ss, tamboerijn), Adam Fairhall (p), Corey Mwamba (vibes), Rachael Gladwin (harp), Nick Blacka (b), Andy Hay (d, perc)

Bojan Z
Soul Shelter

Anteprima/Universal Music – 52:24

Na *Solobsession* (2001) is dit een tweede solo-opname van Bojan Zulfikarpasic (Belgrado 1968), die zijn balkanroots meedraagt in de expressieve pianoklanken. In 1988 trok hij naar Parijs en speelde samen met o.a. Julien Lourau, Henri Texier (Azur Quartet) en Michel Portal. In Frankrijk is hij een zeer gewaardeerde pianist en kreeg er tal van onderscheidingen.

Bojan Z is een geweldige improvisator en weet als geen ander stijlen perfect en origineel te integreren, wat *Soul Shelter* tot een veelzijdig en boeiend album maakt. Daarbij komen zijn roots altijd wel om de hoek kijken, zoals passend vertolkt in nummers als *Hometown, Bohemska* en het zeer fraaie nostalgische *Dad's Favorite*. Hij eindigt in schoonheid met het enige gecoverde *On A Turquoise Cloud* (Ellington).

Bernard Lefèvre

Bojan Z (p, el.p)

Stefano Bollani
Big Band!
Live in Hamburg with NDR Big Band

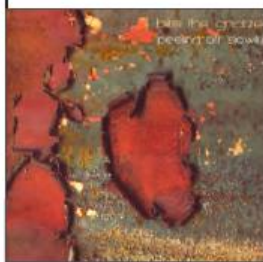
Verve/Universal Music – 54:14

Nog recent verscheen een album van Bollani in duo met Corea (*Orvieto*) en ook klasieke albums met het Gewandhausorchester o.l.v. Riccardo Chailly. Om maar aan te geven dat de Italiaanse sterpianist zich in vele muzikale werelden thuis voelt. In *Big Band!* zijn de composities van Bollani door de Noor Geir Lysne, die het orkest leidt, bewerkt. Bollani is de voornaamste solist, vooral in *La Sicilia*. In de andere uitgesponnen nummers soleert Bollani naast Peter Bolte (t), Ingolf Burkhardt (t), Christof Lauer (ts) en de hier speciaal uitgenodigde drummer Jeff Ballard. Met Bollani ben je altijd vertrokken voor de nodige dosis gekheid maar dat neemt de ernst van de muziek niet weg, want die is altijd van het hoog-

Bite the Gnatze
Peeling off slowly

Trytone/trytone.org – 50:56

De Nederlandse geïmproviseerde muziek wordt wel gemakzuchtig weggezet als piep-piep-knor. Daarbij wordt voorbij gegaan aan toegankelijk veel van die muziek in wezen is, en tevens aan het gegeven dat veel van de uitgevoerde experimenten stevig wortelen in de traditie. Joost Buis' *Astronotes* is daar een

typerende voorbeeld van en *Bite the Gnatze* waarin Buis, Pallesen en Purves eveneens spelen, is dat ook. Rare geluiden – echte piep-piep-knor – zijn van de partij, maar ze hebben een functie in de muziek en zijn eerder een uiting van een even vrolijke als volwassen muziekopvatting dan een verbloeming van een gebrek aan vakmanschap. Een van de aspecten die *Peeling off slowly* zo'n geslaagde plaat maken, is de uitgekende en verrassende klankkleur waarin de knorrrende basklarinet en Purves' piepende speelgoed volkomen op hun plaats zijn. Op een lerse traditional na zijn alle composities van Pallesen, stuk voor stuk sterke nummers die speels en origineel zijn, maar toch lang in het hoofd blijven rondzingen. Met de hoes gevat in schutkleuren lijkt de groep er alles aan te doen om niet op te vallen. Goed zoeken in de cd-bakken dus, meenemen, uitproberen en genieten.

Mischa Andriessen

Joost Buis (tb, lapsteelg), Michiel Duijves (kl, baskl, fl), Frank van Bommel (p, vib, klokkenspel), Paul Pallesen (g, barjo, bouzouki), Meinrad Kneer (cb), Alan Purves (d, perc, piepend speelgoed).
Gast: Jorrit Dijkstra (as)

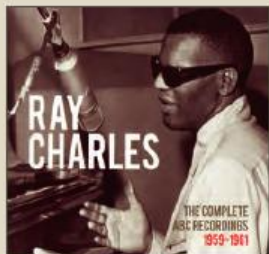
ste niveau. Bij momenten waan je je terug in de tijd van de magistrale muziek van generieken die zo passend klonk bij de spannende televisiefuiletons. Uitbundig en schalks, dat zijn misschien wel de sleutelwoor-

den van Bollani's *Big Band!* live geregistreerd in juni 2010.

Bernard Lefèvre

Stefano Bollani (p), Jeff Ballard (d), Geir Lysne (arr,dir), NDR BigBand

Verzameld

Geregeld verschijnen verzamel-cd's die voornamelijk vroeg materiaal inhouden.

Bij *Le Chant du Monde* (Harmonia Mundi) zijn *The Complete ABC Recordings 1959-1961* van Ray Charles op drie cd's gecompileerd. Bij deze opnames hits zoals *Hit The Road Jack, Georgia On My Mind* en *Unchain My Heart*. Een aantal tracks zijn duo-opnames met Betty Carter, overigens ook terug te vinden op de *Precious*

& Rare uitgave *The Complete 1948-1961*. In die reeks nog *The Complete 1959-1961* van Abbey Lincoln waarvan eerder 1956-1958 verscheen.

In *The Complete Remastered Recordings On Black Saint & Soul Note* zijn van Mal Waldron Quintets, Don Pullen, World Saxophone Quartet en Jimmy Giuffre boxsets met geremasterde opnames van vroege albums uitgebracht.

Bij Resonance (Codaex) is een collectie van nieuw ontdekte studio- en live-opnames van Wes Montgomery als *Echoes Of Indiana Avenue* verschenen. Wie liever vinyl verkiest, kan deze ook als een 180 g deluxe dubbel-lp aanschaffen. Onder de opnames *Round Midnight, Straight No Chaser, Dam That Dream, Misty, Body & Soul*. Bij de cd zit een 24 pagina's boekje. Een must voor gitaarliefhebbers. Voor de piano-

fanaten is er ook bij Resonance een dubbelaar met onuitgegeven materiaal van Bill Evans *Live At Art D'Lugoff's Top Of The Gate*, opgenomen 23 oktober 1968 Greenwich Village, NYC met Eddie Gomez (b) en Marty Morell (d).

JazzLine (Codaex) presenteert van de WDR The Cologne Broadcast registraties van Thelonious Monk Quartet/Martial Solal Trio *Live in Berlin 1961/Live in Essen 1959*

en Friedrich Gulda/Joe Zawinul *Music For Two Pianos*.

En ook nog aandacht voor een compilatie ter gelegenheid van Toots90 van Universal Music, namelijk *The Best Of... Toots Thielemans*, een dubbelaar met de onverwoestbare tunes en ook enkele recente live-opnames op *Brosella Jazz 2011 (Velas, The Dolphin)* en vroegere opnames op Jazz Middelheim.

Bill Carrothers
Family Life

Pirouet Records/Codaex – 64:55

Dergelijke titel en een hoes boordevol familiekiejes leiden meestal tot goedkoop sentiment. Carrothers ontwijkt de val, ook al zijn lyrisme en poëzie hier sleutelbegrippen. Zijn composities stralen een ontwapenende kracht uit doordat hij zijn miniverhalen crescendo opbouwt zonder ze te laten exploderen. Met een haast klassiek toucher flaneert hij tussen Chopin en de soundtracks van Randy Newman. Bucolisch symbolisme als tegenpool voor stedelijke nervositeit en vooral als weerspiegeling van de rurale wereld waarin Carrothers woont en leeft. Ideale soundtrack om *The Cider House Rules* van John Irving te (her)lezen.

Georges Tonla Briquet

Bill Carrothers (p)

Avishai Cohen
Duende

Blue Note Records/EMI Music
34:07

Een pas de deux van bassist Avishai Cohen en pianist Nitai Hershkovits. Beide heren beperken zich tot de essentie, muzikaal en ook in tijd. Aan de hand van negen composities (o.a. van Monk, Cole Porter en Coltrane) laten ze ons genieten van een vloeiend spel van licht welvende melodielijnen en ritmische sepiaschakeringen. Cohen ventileert dit alles door middel van een aantal sobere technische hoogstandjes. Een soundtrack met sterk klassieke ondertoon, ideaal voor een treinreis door weidse landschappen.

Georges Tonla Briquet

Avishai Cohen (cb),
Nitai Hershkovits (p)

3 Cohens
Family

Anzic Records – 63:03

De ene Avishai Cohen is de andere niet. Na de doortocht op Jazz à Liège van de 3 Cohens zal dit voor heel wat jazzfans duidelijk zijn ondertussen. Met zoveel muzikale genen in deze familie waren er duidelijk maar twee oplossingen: een muziekwinkel beginnen of een groep vormen. Gelukkig voor ons werd het de tweede oplossing. Vanuit New York is de in-

ternationale veroveringstocht al een tijdje aan de gang. *Family* zou wel eens de doorbraak kunnen betekenen. De jazztraditie wordt op inventieve wijze geëerd. Van soul en swing tot postbop en van blues tot ragtime met de obligate uitstap naar New Orleans, we horen het hier allemaal zonder dat het overkomt als een gefragmenteerde collage. Dit is vooral te danken aan de sterke arrangementen. Reken daarbij dat de Cohens een grote flexibiliteit etaleren en je krijgt een opvallend sterke productie. De twee vocale bijdragen van Jon Hendricks passen in deze geschiedenisles maar eerder als voetnoten dan als essentiële hoofdstukken.

Georges Tonla Briquet

Anat Cohen (ts, kl), Avishai Cohen (t), Yuval Cohen (ss), Aaron Goldberg (p), Matt Penman (b), Gregory Hutchinson (d), Jon Hendricks (voc)

Apormidjusofir

Jean-François Maljean + friends

OUT NOW SEPT 6166

www.hanctusfermusio.be
www.jeanfranoismaljean.com

Distributie: le music

Chick Corea & Nicolas Economou
On Two Pianos

Deutsche Grammophon – 58:35

Chick Corea & Gary Burton
Hot House

Concord Music – 75:06

Chick Corea
The Continents – Concerto For Jazz Quintet & Chamber Orchestra

Deutsche Grammophon
71:46 + 67:40

On Two Pianos van Chick Corea & Nicolas Economou, opgenomen in 1982 in München, wordt nu voor het eerst officieel uitgegeven op cd. Met op het programma een improvisatiesuite van bijna een half uur, werk van Bartok (stukken uit diens *Mikrokosmos*), twee composities van Corea en nog een stukje improvisatie om af te sluiten is dit gefundenes fressen voor de jazzpolitie. Wie de symbiose tussen jazz en klassiek echter apprecieert zal uiterst opgetogen zijn met deze release. Door de continue contrasten van slow motion en fast forward leunt het geheel vooral heel dicht aan bij de rapsodievorm. Er is zelfs ruimte voor een vleugje humor op het einde van de suite. In *Aria and Ostinato* is de overeenkomst

met het duo Corea-Burton uiterst frappant door het percussieve spel.

En zo komen we bij de nieuwe duoplaat van Chick Corea & Gary Burton, *Hot House*. Vijf jaar na hun dubbel-cd *The New Crystal Silence* installeerden beide heren zich in de living van Corea met de bedoeling een nieuwe opname te maken. Voor de keuze van het repertoire concentreerden ze zich hoofdzakelijk op populaire en bekende componisten uit de periode 1940-1960. Zo staan The Beatles naast Bill Evans en vinden we ook o.a. Jobim, Brubeck, Monk en Kurt Weill terug. Opvallend bij dit alles is dat Corea regelmatig de percussieve rol op zich neemt en Burton de meest melodieuze klankkleuren levert maar de rollen worden even onverwachts omgedraaid in eenzelfde nummer (*Can't We Be Friends*), waarin de retro stride (ooit nog opgenomen door Art Tatum) zorgt voor het juiste tikje nostalgie en vintagesound. Als afsluiter is er een nummer met het Harlem String Quartet, een teaser voor wat Corea en Burton nog in petto hebben. Veertig jaar na hun eerste duo-concert hebben beide heren duidelijk nog wat te vertellen ook al is deze duoformule wel beperkt.

Tenslotte is er nog het groots opgezette *The Continents* onderverdeeld in zes hoofdstukken (continenten), gecomponeerd door Corea en uitgevoerd door zijn jazzkwintet plus een kamerorkest speciaal bij elkaar gezocht voor deze gelegenheid. Er wordt een pendeldienst opgezet tussen klassiek, jazz en epische soundtracks waarbij afwisselend trombone en saxofoons de stuwende kracht vormen of fluit en strijkers verantwoordelijk zijn voor een koerswijziging. Als pianist vervult Corea hier de perfecte rol van verkeersregelaar die al eens een omleiding durft in te leggen richting latin. Zo ontstaat er een opmerkelijk continue en vloeiende slingerbeweging. Op de tweede cd staan vier nummers in kwartet en elf solostukjes op piano. Voor Corea zijn deze opnamen een soort ex-libris die het geheel afronden. Ideaal materiaal om hem nog eens uit te nodigen in De Munt waar hij al eens te gast was in 1997.

Georges Tonla Briquet

Chick Corea (p), Tim Garland (ss, bkl, fl), Hans Glawischnig (b), Marcus Gilmore (d), Steve Davis (tb) + leden van The Harlem Quartet & Imani Winds

Mike Del Ferro
The Journey

Challenge Records/Challenge Records – 58:52

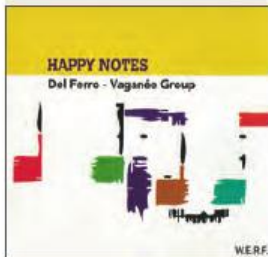
Del Ferro is een melodisch-harmonisch en ritmisch pianist, houdt van steedse grooves en geeft in eigen composities en klassieke standards graag een dwuitje in die richting. Zo ontstaat een lekkere, gesyncopeerde ontspanningsmuziek, waarin specialist ter zake Bruno Castellucci (d) en Jeroen Vierdag (b) de uitstekende casting vormen: *Caravan* (Ellington), *Idrobas* (M. Del Ferro), *All Blues* (M. Davis). In deze laatste duiken we in een nerveuze 7/4 met een onstuimige Castellucci – dito trio. Toch klinkt het album wat vierkantig, daar er naast deze tracks ook stukken staan, die eerder aan tv-tunes doen denken, dan aan rechtgeaarde jazz. Het gebruik van digitale strings en keyboards versterkt deze ervaring des te meer. Vanuit dat parcours is Thijs Van Leer's *The Woolf* wel een juweeltje. We ontmoeten de gevoelige Del Ferro in al zijn lyriek in de ballades: *In The Wee Small Hours Of The Morning*, *Autumn In New York*, *E-Ballad* (M. Del Ferro), *Mona Lisa*, en is Monk's *I Mean You* een sterk en welkom contrast.

Chris Joris

Mike Del Ferro (p), Jeroen Vierdag (elb, cb), Bruno Castellucci (d).

Del Ferro - Vaganée
Group
Happy Notes

W.E.R.F./AMG – 65:27

In de jaren 90 vonden Mike Del Ferro en Frank Vaganée elkaar al in een opmerkelijk kwartet waarmee toen *Introducing* en *Live* werd opgenomen. Ze sloegen elk een andere richting in: Del Ferro reisde de wereld af, wierp zich op *Opera meets jazz* en heeft nu ook een eigen album *The Journey* uit bij Challenge. Frank Vaganée bouwde met het BJO wereldwijd een geweldige

reputatie op. Nu treffen Del Ferro en Vaganée zich opnieuw in kwartet met *Happy Notes* waarbij ze bijna half om half voor de composities instaan. De altoon van Frank Vaganée wordt al eens geassocieerd met Art Pepper en Lee Konitz, maar heeft dat tikkeltje eigenheid en variatie waarmee hij uitermate fascineert. Soms heel sluimerend in de ballads, in andere tunes dan weer overslaand in heftige passages. Veelzijdig pianist Mike Del Ferro weet altijd rake en precieze pianoaccenten te spreiden en met de uitstekende ritmetandem ontstaat de perfecte drive om het spelplezier van *Happy Notes* te onderlijnen.

Bernard Lefèvre

Frank Vaganée (as), Mike Del Ferro (p), Jos Machtel (cb), Jens Duppe (d)

Ulrich Drechsler Trio
Beyond Words

Yellowbird/Codaex – 58:14

"Music has the power to express anything that can't be said in words. It can reflect the full existence, the heart, soul and mind of any human being. The more honest it should be." Dit citaat van Drechsler drukt uit wat de bottom line is van deze cd. Het gebruik van de basklarinet als solo-instrument is niet voor de hand liggend. Maar gecombineerd met het erg mooie pianowerk en het passende drum- en percussie(precisie)werk slaagt men erin om poëtische pareltjes te creëren. Ook als het er iets heftiger aan toe gaat, blijft alles beheerst. En vooral: eerlijk. De vloeiende, melodieuze lijnen van de diep en warm klinkende basklarinet dienen perfect voor het sfeerbeeld. Efrat Alony (slechts op twee tracks te horen met woorden) zingt de twee korte gedichtjes erg mooi en passend in. Luister in *Little Peace Lullaby N°1* naar het mooie samenspel met de basklarinet. Sfeer, warmte en intimiteit zijn cruciaal. Drechsler vormt met zijn muzikanten een trio dat erg broze muziek kan aanreiken. De muziek is altijd perfect in balans en blijft boeiend. Erg knap werk met zeer sfeervolle en kwalitatief hoogstaande momenten!

Marc Van de Walle

Ulrich Drechsler (bkl), Lukas König (d, perc), Benny Omerzell (p), Efrat Alony (voc)

Silke Eberhard & Dave Burrell
Darlingtonia

jazzwerkstadt/Codaex – 61:22

Silke Eberhard speelt als één van de interessantste jonge improvisators in haar thuisstad Berlijn met veteraan Dave Burrell in clubverband. Een Amerikaan, die de eerste dagen van de vrije muziek heeft meegemaakt en een Berlijnse van de jonge generatie, die dit werk met groot respect voortzet. Zij viel op door haar *Ornette Coleman Anthology* met Aki Takase en arrangeert voor haar blazerskwartet *Potsa Lotsa* in hommage aan Eric Dolphy met artistiek succes. Burrell speelde sinds de jaren 60 naast Ph. Sanders, M. Brown, A. Shepp, R. Rudd en later David Murray. Niets werd afgesproken of voorbereid, dus werd het een oerrecht spontaan gesprek waarin, subtiel en vrij, een web van motieven wordt gesponnen. Zeer verborgen sijpelen er echo's van traditie door, maar de taal blijft die van het sublimeren daarvan. Ze volgen mekaar heel nauw op de voet in een semi-abstracte, zoekende kamermuziek.

Chris Joris

Silke Eberhard (as), Dave Burrell (p)

Electric Barbarian
Barb Wire

W.E.R.F./AMG – 62:29

Elektrisch bassist Florian Vermeulen richtte Electric Barbarian op om er een mengvorm van jazz, hiphop en elektronica mee te maken, samen met trompettist Bart Maris, drummer Barry Arling en de draaitafels van DJ Grazzoppa. Op deze *Barb Wire* komen er zowaar ook een klassiek strijkorkest bij, de bijzondere Fender Rhodes van Jozef Dumoulin én de beats van DJ Lamont.

Alles draait rond de stem van Langston Hughes, een Afro-Amerikaanse schrijver die hard ijverde voor de bewustwording van de zwarte Amerikanen. Bovenop tapes van Hughes die voorleest uit eigen werk, bouwt Electric Barbarian bevreemdende collagemuziek. Voor ongeoeffende oren is dit wat

Billy Hart
All Our Reasons

ECM Records/Challenge Records – 59:10

Laten we starten met de motivatie voor deze top-cd beoordeeling: het is niet door exuberante overdondering noch omwille van een typische ECM-dromerigheid, dat dit album de hoogte ingaat, maar wel door een zelden gehoorde formulering der ideeën en de uiterst originele plaats, die drummer Billy Hart inneemt en kiest in

dit verhaal. We genieten van sublieme musici, die gedoseerd hun momenten invullen. Composities zijn van Ethan Iverson (p), Mark Turner (ts) en leider Billy Hart zelf, die als componerend drummer sterk uit de hoek komt. Iverson's thema's zijn wat cerebraler dan die van zijn collega's, maar hij uit zich als intelligent minimalist in zijn solowerk. Zo draagt zijn *Ohnedaruth*, opgedragen aan Coltrane en gebaseerd op diens *Giant Steps* veel minder de Trane-spirit dan Billy Hart's opener *Song For Balkis*, waarin je een waar *Lonnie's Lament*- en *Offering*-gevoel krijgt. B. Hart opent ten andere met een ongehoord fijne mallet-intro en dat doet hij verder in de cd nog op grandioze wijze. Verder kan hij zo expressief fluisteren met de brushes of zijn *smokey* cymbalen laten ruisen en grooven. Ben Street (cb) is mysterieus en Mark Turner schittert zoals we hem kennen. Zijn *Nigeria* en *Wasteland* zijn hoogstandjes van originaliteit. Vooral die laatste laat ons iets nieuws ontdekken wat betreft de uitwerking van een balladieuze rubato stuk. Tenorsax en piano vertellen een warme thematiek en zwijgen telkens wanneer Hart's mallets zacht, melodisch antwoord geven in afwisselende fragmenten. Hij doet dit als een pianist, als het ware. Intrigerende track, en er wachten je nog kleine verrassingen.

Chris Joris

Mark Turner (ts), Ethan Iverson (p), Ben Street (cb), Billy Hart (d)

wennen, maar dit is wel 21ste eeuwse fusion van de meer creatieve soort.

Peter De Backer

Bart Maris (t, fx), DJ Grazzoppa (turntables), Harry Arling (d), Floris Vermeulen (elb), DJ Lamont (beats), Jozef Dumoulin (Fender Rhodes), strijkkwartet met Rik Sturtewagen, Lode Vercamp, Mary Oliver en Monica Germino.

Escoffery is een prima saxofonist, bewees hij al aan de zijde van Tom Harrell, Eric Reed en Ben Riley of in de Mingus bigband. Hij is geboren in Londen, maar met zijn moeder week hij al op zeer jonge leeftijd uit naar de VS. Sinds hij in 2000 in New York ging wonen, wordt hij er beschouwd als een van de prominentste 'young lions'. Terecht, want Escoffery heeft een mooie, stevige klank op tenor.

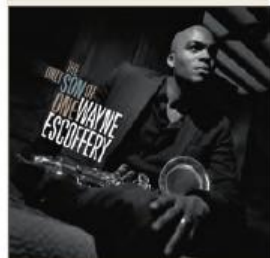
Voor het eerst speelt Escoffery (die alle composities zelf schreef) hier in een elektrische context. Maar de synthesizer van Holzman klinkt hier veel minder bombastisch dan bij Miles Davis. En de Fender Rhodes van Orrin Evans geeft de muziek een lichtvoetig tintje. Eigenlijk is dit een soort hardbop-fusion, prima moderne jazz.

Peter De Backer

Wayne Escoffery (ts, ss), Adam Holzman (synth), Orrin Evans (elp, p), Hans Glawishnig of Ricky Rodriguez (b), Jason Brown (d)

Wayne Escoffery
The Only Son Of One

Synnsyde Records – 69:12

Toegegeven, soms klinkt de combinatie van synthesizer en elektrische piano hier merkwaardig ouderwets, seventies-fusionachtig, zeg maar. Maar uiteindelijk creëren Adam Holzman (ex-Miles Davis) en Orrin Evans (een onderschat pianist) wel een mooi klanktapijt waarop Wayne Escoffery (37) flink tekeer kan gaan.

Fly
Year of the Snake

ECM Records/Challenge Records 60:48

JD Allen en Donny McCaslin hebben met uitstekende cd's de voorbije jaren bewezen dat een simpel saxtrio

fantastische hedendaagse jazz kan maken. Dat doet Fly ook, maar dan op een heel andere manier.

Oppervlakkig gezien is dit het Brad Mehldau Trio, maar dan zonder de pianist en met saxofonist Mark Turner in de plaats. Maar Fly is veel meer een groepsinitiatief, zo was ook al op hun debuut-cd *Sky and Country* duidelijk geworden. Niet alleen omdat de drie groepsleden composities aandragen. Wel omdat de muzikale verhoudingen binnen het trio gebaseerd zijn op gelijkwaardigheid. Dit is niet zomaar een saxofonist met een ritmetandem. Tekenend zijn de vijf geïmproviseerde stukken (*The Western Lands*) waarin een melodie net zo goed door bassist en drummer kan worden ingezet, als door de saxofonist. Het resultaat valt wellicht het best als kamerjazz te omschrijven, maar dan van de warmere soort. Dit zijn drie toppers van de New Yorkse scene die mooie, moderne jazz spelen.

Peter De Backer

Mark Turner (ts), Larry Grenadier (b), Jeff Ballard (d)

Renaud Garcia-Fons Solo

Enja Records/Codaex – 56:11 (cd) + 71:05 (dvd)

Een solo-cd van de man die nog speelde bij het Orchestre National de Jazz onder leiding van Claude Barthélemy en het pad kruiste van heel uiteenlopende artiesten waaronder Nguyễn Lê en Kudsi Erguner. De opnamen hadden plaats in de priorij van Marcevol in de Franse Pyreneeën. Op een haast sacrale manier slaagt Garcia-Fons er in om een uur lang de spanning er in te houden met zijn vijfsnarige elektrisch versterkte bas. Door zijn eigenzinnige pizzicato- en strijkerstechniek komt hij in de buurt van wat Dhafer Youssef doet met de oud. We horen hier namelijk regelmatig eenzelfde Oosterse en Sefardische klankkleur. De twee zijn trouwens voor elkaar geen onbekenden. Door het gebruik van loops is er tevens de link naar Philip Glass terwijl Garcia-Fons wat verder klinkt als Nigel Kennedy, een flamencogitarist of zelfs als een compleet strijkerskwartet. Afwisseling genoeg dus. Je krijgt er ook nog de dvd van het concert bij. Interessant om eens te zien wanneer en hoe hij (technische) hulpmiddeltjes

aanwendt. De cd zelf daarentegen is bestand tegen regelmatige luisterbeurten, voor wie de tijd wil nemen tenminste.

Georges Tonla Briquet

Igor Gehenot Trio Road Story

Igloo Records/AMG – 48:09

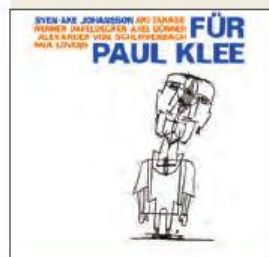
Een eerste prijs in Comblain met zijn Metropolitan Quartet (2009), de Sabam Jazz Award voor Jong Talent (2011) en nu de debuut-cd van zijn trio met daarin niemand minder dan Teun Verbruggen en Sam Gerstmans. Het gaat goed met de drie-entwintigjarige pianist. Terecht ook want de jongeman weet wat hij wil maar blijft realistisch. Dat hij een grote fan is van Bill Evans, hoor je duidelijk op *Road Story*. Toch is hij geen copycat. Zijn twee medematen brengen hun extra bagage mee om dat te vermijden. En al leunt hij ook wel eens dicht aan bij Eric Legnini en in mindere mate Brad Mehldau (een aspect dat eerder live tot uitdrukking komt), Gehenot heeft genoeg eigen potentieel. Zijn lyrisme en soundtrack-ervwante werk (*Nuits D'Hiver* is pure filmmuziek) worden vakkundig in evenwicht gehouden door een aantal meer uptempo passages. Er werd ook heel wat aandacht besteed aan de volgorde van de nummers. Een veelbelovend debuut en live zeker een aanrader.

Georges Tonla Briquet

Igor Gehenot (p), Sam Gerstmans (cb), Teun Verbruggen (d)

Sven-Åke Johansson Für Paul Klee

Jazzwerkstadt/Codaex – 57:35

Dit zijn geen pogingen om een reeks teksten van Paul Klee te intensifiëren met wat men jazzstiek geïnspireerde hedendaagse experimentele kamermuziek kan noemen. De muziek/klankenwereld op deze cd is gebaseerd op de sfeer van de teksten

Origin Special

Een lading nieuwigheden van het label uit Detroit dat opgericht werd in 1997 door drummer John Bishop

Trip The Light Fantastic van het Hal Galper Trio bevat drie kwartier opwindende postbop alsof de opnamen live plaats hadden in een club. De heren musiceren met de energie van pas afgestudeerden. Galper heeft nochtans al een rijk verleden achter de rug aan de zijde van o.a. Sam Rivers, Phil Woods, Cannonball Adderley en Chet Baker. Samen met Jeff Johnson (b) en John Bishop (d) biedt hij hier een gevarieerd programma aan met een mooi evenwicht tussen rubato gespeelde passages en een grote zin voor melodie. Hoogtepunt is het complex rondtollende en zeer elastische *Suspension*. Ook de versie van *Alice In Wonderland* is puur dynamiet. Classic jazz maar wel ongelooflijk actueel. Trompettist en bugelspeler Tito Carrillo legt ons met *Opening Statement* (zijn debuut als leider) op zijn beurt een visie voor van postbop anno 2012. Hij doet dat op het scherp van de snee in gezelschap van Benjamin Lewis (p), Lorin Cohen (b) en Dana Hall (d). Gastmuzikanten Geof Bradfield (ts, ss), Darwin Noguera (p) en Philip Doyle (ts) voegen interessante voetnoten toe aan een repertoire dat gedrenkt is in een welbepaalde erfenis. In de ballads benadert Carrillo de warme, strelende klanken van Chet Baker terwijl hij vast en zeker ook het werk van Freddie Hubbard grondig bestudeerde. Kortom, een man die duidelijk zijn klasiëkers kent en ook te vinden is voor wat experiment. Niet dat er echt zwakke nummers te horen zijn maar een grondigere selectie

had wonderen gedaan voor de beluistering in zijn geheel en om de aandacht vast te houden. In het verlengde hiervan is er de live-cd *The Eleventh Hour* van het John Moulder Quintet. Een hyperkinetische trip surfend op de golven van bop en fusion met gitarist Moulder in de rol van de vingervlugge virtuoso. Saxofonist Geof Bradfield dient hem een paar maal op gepaste wijze van antwoord. Meer van dit was welkom geweest. Pianist Jim Trompeter gaat gelukkig wel regelmatig in de clinch met Moulder en geeft zelfs een paar maal op verbluffende wijze de toon aan. Bassist Larry Gray kent zijn vak. Enige minpunt is dat drummer Paul Wertico nogal onstuimig gebruikt maakt van cimbalen zonder echt gevoel voor nuances. Of ligt het aan de opnamekwaliteit? We zijn er van overtuigd dat deze groep in de juiste omstandigheden wel garant staat voor een portie hitsige clubjazz. Met *Upper Left Trio* en *Alternative* belanden we in een andere afdeling. Clay Giberson (p), Jeff Leonard (b) en Charlie Doggett (d) grossieren namelijk meer in een hedendaagse jazz die het midden houdt tussen de rockgedreven aanpak à la The Bad Plus en E.S.T. en souljazz à la Eric Legnini. In het tweede deel geraken de heren wat buiten adem en verdwijnt de punch wat. Nog eens het bewijs dat sommige cd's wat teveel van het goede zijn en dat een mini-cd soms het perfecte format is. Buitenbeentje bij deze nieuwe releases is *Traffic Bins* van het

Zwitserse (!) Twopool. Aan de hand van ambachtelijk geknutseld en pingpongspelletjes van dissonante geluiden creëren Andrea Oswald (as), Andreas Tschopp (tromb), Christian Wolfarth (d) en Jonas Tauber (cello) een gewaagde constellatie van minimalistische structuren. Onderweg tasten ze ook nog eens de grenzen af van hun respectievelijke instrumenten. Ze versnipperen continu hun gloednieuwe creaties om ze meteen weer in een andere vorm te gieten. Hun deconstructie van vaste wetmatigheden is al lang niet meer provocatief of vernieuwend maar voor de liefhebbers is dit toch wel een aanrader. Tenslotte is er nog nieuw Belgisch werk bij dit Amerikaans label, namelijk *Zygomatik* van Piet Verbist. De directe link met Origin is toetsenist Bram Weijters die samen met Chad McCullough, A&R verantwoordelijke bij het label, een eigen kwartet heeft. Verder vinden we hier nog Herman Pardons (d) terug samen met de zwaar onderschatte Fred Delplancq (ts), Matt Renzi (ts) en Vincent Brijns (bs). Verbist & Co musiceren in het schimmengebied tussen jazz, funk en rock. Hierbij krijgt elke ruimte de kans om op de voorgrond te treden maar het is het vaste groepsgeluid dat indruk maakt. Vooral de langere nummers blijven bij, met voorop het crescendo opgebouwde *Above & Beyond* en het explosieve *Pulse*. Hopelijk volgt een verdiende erkenning.

Georges Tonla Briquet

(die met een soort Sprachstimme worden voorgelezen), en is wellicht het best als expressionistisch te omschrijven. Er wordt muzikaal luider gedacht bij het horen en interpreteren van de woorden. Het is allemaal erg verrassend en verwijst naar spontane/onbewuste associaties die muzikale vorm krijgen. Het muzikaal resultaat is opmerkelijk. Wij vrezen er voor dat dit product ofwel radicale voorstanders ofwel radicale tegenstanders zal kennen... Atonaliteit is geen doel op zich, het is een middel om, samen met het woord, een symbiose te vormen die uitdrukking geeft aan wat bijna niet uit te drukken is. Een gooi naar het mogelijke maken van het onmogelijke. Dat alleen al verdient respect. Voor verdere uitleg over het technische proces (plaatsing van microfoons, instrumentarium...) verwijzen we naar het begeleidende tekstboekje. Wij vonden dit een unieke prestatie.

Marc Van de Walle

Sven-Ake Johansson (Flüstererte), Aka Takase (keyb), Alexander von Schlippenbach (celesta), Axel Dörner (t), Werner Dafeldecker (cb), Paul Lovens (perc)

Leppinski2 Leppinski2

Metropolmusik/leppinskimusic.com
48:46

Het duo Leppinski2 of Agnes Lepp (stem) en Filip Wisniewski (gitaar) wonnen vorig jaar de derde prijs in de Jazz Hoeilaart wedstrijd. Dit debuutalbum in eigen beheer brengt volledig eigen composities met teksten van de zangers. Het is een erg ongewone sound die ze nastreven, een mix van erg intimistische vocale mijmeringen en spaarzame bijna minimalistische akoestische gitaar. Toch geraak je door Leppinski2 gebied door de eenvoud die uitstraalt van deze fijn besnaarde muziek.

Bernard Lefèvre

Agnes Lepp (voc), Filip Wisniewski (g)

Masabumi Kikuchi Trio Sunrise

ECM Records/Challenge Records
51:53

Dit is naar verluidt de voorlaatste opname van Paul Motian. De fantastische New Yorkse drummer zou enkele maanden later sterven. *Sunrise* is dus ongewild ook een eerbetoon aan die unieke jazzgrootheid.

Een passend adieu, want dit mag dan het Masabumi Kikuchi trio zijn, aangezien alle stukken totaal vrij geïmproviseerd werden in de studio, hebben Motian en bassist Thomas Morgan er een gelijkwaardig aandeel in. Zo speelde Motian graag, totaal onvoorbereid, elkaar wat

plaagstootjes uitdelend en diverse richtingen uitsturend.

De Japanse pianist Kikuchi raakte bekend met het Tethered Moon-trio, dat hij 20 jaar geleden oprichtte met Gary Peacock en Paul Motian.

De muziek op *Sunrise* is van eenzelfde orde, minimalistisch, maar wel boeiend. Kikuchi doet nog het meest aan Paul Bley denken, al zingt hij soms mee als Keith Jarrett.

Dit is spaarzame kamerjazz van drie meesterlijke improvisatoren, voor intieme maar geconcentreerde luisterbeurten.

Peter De Backer

Masabumi Kikuchi (p), Tomas Morgan (b), Paul Motian (d)

Guillermo Klein y Los Guachos Carrera

Sunnyside Records – 62:11

De Argentijnse pianist Guillermo Klein studeerde aan de Berklee School of Music en woonde vele jaren in New York. Hij mag dan intussen naar Argentinië teruggekeerd zijn, hij speelt nog altijd vaak in de hoofdstad van de jazz, zelfs in de Village Vanguard, met een schare uitgelezen topmuzikanten.

Klein heeft een eigen soort jazz uitgevonden, een mengeling van Argentijnse muziek met de grootstadsjazz van New York. Dit is zeer zeker Zuid-Amerikaans getinte muziek, maar dan wel van de ingetogen soort. Klein is eerder componist dan pianist (hij speelt hier geen enkele solo) en zingt op de meeste nummers. Zijn ingetogen flüsterstem past prima bij zijn muziek. En verder is het genieten van het ensemblegeluid van Los Guachos.

Dit zijn allemaal zorgvuldig uitgeschreven composities. Solos zijn spaarzaam, maar met mensen zoals Bill McHenry, Chris Cheek, Miguel Zenon en Ben Monder in zijn band, zijn die stuk voor stuk juweeltjes op zich. De muziek roept vage herinneringen op aan het Liberation Music Orchestra van Charlie Haden en Carla Bley.

Peter De Backer

Guillermo Klein (p, elp, zang), Richard Nat (t), Ben Monder (g), Bill McHenry (ts), Miguel Zenon (as), Sandro Tomasi (tb), Taylor Haskins (t), Chris Cheek (ts, bs), Diego Urcola (tb), Fernando Huergo (elb), Jeff Ballard (d)

Sal La Rocca It Could Be The End

Igloo Records/AMG – 59:32

Bassist Sal La Rocca draait al geruime tijd mee en heeft met recht op zijn palmares staan dat het geenszins de minsten waren met wie hij in de loop der jaren heeft gespeeld. Lee Konitz, Mal Waldron, Steve Grossman, Stanley Jordan en dichter bij huis Nathalie Lorriers en Toots Thielemans. Als bandleider is hij wat korter bezig, maar ook daar weet hij in elk geval goede mensen aan zich te binden. Op *It Could Be The End* heeft hij onder meer de expressieve saxofonist Jacques Schwarz-Bart en een jong talent als pianist Pascal Mohy. Het spel op deze cd is dan ook bijzonder energiek en gloedvol. Wel lijkt het alsof de groep onder aanvoering van La Rocca nogal veel ideeën tegelijk in de muziek kwijt wilde. Het maakt de muziek soms nodeloos druk en de eenvoudiger stukken zijn daardoor indringender. Niettemin is het duidelijk dat je vooral Hans van Oosterhout en La Rocca himself niet hoeft te vertellen wat swingen is.

Mischa Andriessen

Sal La Rocca (b), Pascal Mohy (p), Jacques Schwarz-Bart (sax), Hans van Oosterhout (d), Lorenzo di Maio (g)

Philippe Le Baraillec Involved

Out Note Records/Outthere – 58:27

Le Baraillec is duidelijk een fan van Bill Evans maar luistert waarschijnlijk ook wel eens naar hedendaagse pianisten zoals Ethan Iverson (The Bad Plus). In de persoon van Chris Cheek heeft hij een ideale sparring partner die hem daarin volledig kan volgen (zijn werk met Brad Mehldau op *Vine* zal daar niet vreemd aan zijn). Cheek zorgt meer dan regelmatig ook voor de nodige opschudding in het overwegend rustige wereldje. De ritmesectie volgt beide heren moeiteloos op de voet en zorgt voor de juiste back-up. Degelijk vakwerk zonder grote verrassingen.

Georges Tonla Briquet

Philippe Le Baraillec (p), Chris Cheek (ts), Mauro Gargano (b), Ichiro Onoe (d)

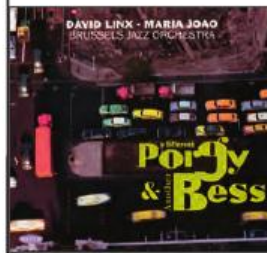
Leroux/Landfermann/ Burgwinkel

W.E.R.F./AMG – 38:36

Frederik Leroux, Robert Landfermann en Jonas Burgwinkel trokken de Hansa Studios (Bonn) in om op hun beurt er op los te experimenteren. Bij het W.E.R.F.-label vonden deze stijlloefening interessant genoeg om uit te brengen. We horen heel veel (intimistische) geluidsex-

David Linx / Maria João & Brussels Jazz Orchestra A Different Porgy & Another Bess

Naïve/Pias – 72:23

Van Porgy & Bess zijn al ontelbare versies gemaakt. Het Brussels Jazz Orchestra heeft samen met David Linx (Porgy) en Maria João (Bess) een niet alledaags project op touw gezet. Men heeft geprobeerd een beweging te maken, weg van het origineel, zonder daarom de sfeer van dit origineel te negeren of te verloochenen.

Luister bv. naar *A Woman is a Sometime Thing*, en je merkt wel wat er aan de hand is. Het knappe arrangement – in totaal (voor de hele plaat) werden elf (!) arrangeurs aangesproken – geeft het BJO en de zangers alle kansen, en de gitaarsolo laat er geen misverstand over bestaan: dit is een eigentijdse en eigenzinnige bewerking. De vocalisten worden uitstekend gedragen door/dialogeren schitterend met het fantastisch spelende BJO. Wat een bigband – wat een vocalisten! Op de cd staan ook een aantal nummers die je normaliter niet in een traditionele bloemlezing van het werk van Gershwin zult vinden. Dat maakt het project nog interessanter: het is niet "de zoveelste versie van". Het eigen stemgeluid van Linx en João smelt heerlijk samen met het erg fijn musicerende orkest. Dit is werkelijk een openbarende, vernieuwende versie van muziek die we in bijna alle vormen en formaten al gehoord hebben. De afsluiter, een versie van *Summertime*, is overrompend, zowel qua ritmische opbouw, sonore mogelijkheden als qua stemgeluid (de interpretatie van João is fenomenaal, hun dialoog verplaatst je naar een hedendaagse musical). En ook hier voel je weer de breuk met en de continuïteit van de traditie. Erg knappe muziek, letterlijk: on-gehoord!

Marc Van de Walle

David Linx/Maria João (voc) & Brussels Jazz Orchestra

perimenten en wat gechochel met volume maar missen vooral een rode draad. Improviseren kan fantastisch zijn maar niet alle schetsen zijn steeds interessant genoeg om ook effectief als verzameld werk uit te brengen. Dit is duidelijk materiaal dat een fascinerend live potentieel heeft. In andere omstandigheden klinkt het allemaal nogal dispaaraat en versnipperd, zelfs te academisch haast. Je zit te wachten op een ontknoping die er nooit komt. Vooral voor die-hard fans van het genre.

Georges Tonla Briquet

Frederik Leroux (g), Robert Landfermann (cb), Jonas Burgwinkel (d)

Grégoire Maret

eOne/Neo Membran – 73:14

Toen hij 16 was, werd Grégoire Maret beïnvloed door Toots Thielemans en Stevie Wonder, en werd

hij door de magische klanken van de harmonica verleid. In 1993 ontmoet hij Toots die hem zegt: "Als je houdt van wat ik doe, kan je mij als voorbeeld nemen. Maar je moet nooit proberen om mij te kopiëren, je moet je eigen weg vinden." Toots gaf hem toen het beste advies van zijn leven. Want hij is erin geslaagd om te doen wat bijna iedereen voor onmogelijk hield en doet dat met een virtuositeit die door weinigen wordt geëvenaard. In niet zo veel tijd ontwikkelt hij zijn eigen geluid en zijn eigen stijl. Zijn veelzijdigheid laat hem toe gemakkelijk alle muzikale genres te spelen. Maret werd een van de meest gezochte harmonicaspelers en werd door legendarische muzikanten uitgenodigd als Sting, Elton John, Prince, Herbie Hancock, Pat Metheny, Marcus Miller, Cassandra Wilson, David Sanborn, Steve Coleman, Jacky Terrasson, George Benson... Sterke troeven in een drukke New Yorkse jazzscene waar hij woont. Al deze ervaringen hebben bijgedragen tot het ontstaan van een unieke muzikale mix die te vinden is in zijn eerste langverwachte soloalbum. Hij nodigde een paar musici uit die hem geholpen hebben met het opstarten van zijn carrière zoals Marcus Miller, Cassandra Wilson en Toots maar ook enkele nieuwkomers zoals

Brad Mehldau Trio

Ode

Nonesuch Records/Warner Music – 75:27

Als het Brad Mehldau trio excelleert is het vooral in de elegantie en de samenhang van zijn aanpak en het evenwicht van zijn repertoire: standards uit the Great American Songbook, bekende of minder bekende popnummers (The Beatles, Radiohead, Nick Drake, enz.), verwijzingen naar westerse klassieke

muziek. Tonaliteit, modaliteit, atonaliteit. Trage, medium, snelle of zeer snelle tempos. Krachtig lyrisme, emotionele diepte.

Bovendien gebruikt Brad Mehldau twee onafhankelijke, vaardige handen. Maar naast interpretatie van jazz- en popstandards, introduceert Mehldau eigen composities.

Het concept van dit nieuwe album (al in 2008 opgenomen) is hulde brengen aan vrienden en familie wat Mehldau in verschillende thema's heeft gegoten. Het vaderschap (*Days of Dilbert Delaney*, zijn leven met zijn vrouw Fleurine (*Twiggy*), een eerbetoon aan de overleden saxofonist Michael Brecker (*M.B.*), een verwijzing naar een duo van fictieve personages die hij met zijn drummer Jeff Ballard portretteert (*Stan & Bob*), een ode aan zijn favoriete personage van de zaterdagochtend cartoons van de jaren 70 (*Aquaman*). Mehldau's nummers en solo's worden hier almaar sneller gespeeld. De begeleiding van drummer Jeff Ballard en bassist Larry Grenadier zijn beslissend in oriëntatie. Maar het is ook een album vol verleidelijke melodieën met blues, bop- en swingreferenties. In elk nummer valt de fascinerende samenhang binnen het trio op, dat een onophoudelijke stroom van nieuwe ideeën etaleert.

Patrick Bivort

Brad Mehldau (p), Larry Grenadier (b), Jeff Ballard (d)

zangers Raul Midón, Gretchen Parlato, Take 6 en de percussionisten Mino Cinelu en Jeff Tain Watts. Het prachtige, lyrische album opent een schat van mogelijkheden voor de jazzharmonica en omvat de diversiteit van Maret's invloeden en ervaringen. Het behoudt nochtans een uniform geluid met accenten uit onder meer jazz, soul en Braziliaanse muziek. Het is trouwens opgebouwd zoals een album van Pat Metheny en men hoort ook Lyle Mays invloeden in de manier waarop Federico Peña de stukken ontwikkelt. Onder de hoogtepunten van het album is er zeker de reprise van *Travels* van Metheny maar ook *The Secret Life of Plants* van Stevie Wonder. En zeker het duo met Toots op de compositie van Ivan Lins *O Amor e o Meu País*. Je hoort een heel muzikale en complementaire uitwisseling en hoezeer Toots Maret beïnvloedt, maar ze ook weer verschillend zijn.

Patrick Bivort

Gregoire Maret (hca), Federico Peña Gonzalez (p), Clarence Penn (d), Jeff Tain Watts (d), James Genus (b), Robert Kubiszyn (b), Toots Thielemans (hca), Marcus Miller (b), Cassandra Wilson (voc), Raul Midón (voc), Mark Kibble (voc), Alvin Chea (voc), Gretchen Parlato (voc), Bashiri Johnson (perc), Mino Cinelu (perc), Alfredo Mojica (perc), Brandon Ross (g), Jean-Christophe Maillard (g)

Kate McGarry

Girl Talk

Palmetto Records/Codaex – 44:42

In 2009 kreeg ze een Grammy Nominatie for Best Jazz Vocal. Op deze (haar vijfde) cd is ze geïnspireerd door de grootste vrouwelijke jazz-diva's (Sarah Vaughan, Betty Carter, Anita O'Day...) en die hebben voor haar een emanciperende rol gespeeld. Zelf geeft ze van jetje in verschillende genres en het is een plezier te horen hoe zuiver en correct ze haar stem gebruikt. *The Man I Love* illustreert hoe ze met een jazzy korrel haar eigen accent legt in een nummer dat al zoveel keren bewerkt is. Toch slaagt ze erin om haar interpretatie boeiend te houden. Dat komt o.a. omdat ze altijd lichtvoetig en helder blijft klinken; en toch is de warmte altijd dichtbij. Vergeet vooral niet te luisteren naar de manier waarop de nummers gearrangeerd zijn. Het orgelwerk is verfijnd, het gitaarwerk opvallend mooi en dragend (wat een solo in *Looking Back!*). Bas en drums vul-

len perfect aan. Het duet met Kurt Elling illustreert dat ze ook de intimistische registers aankan, en dan is er die heerlijke swing op *This Heart of Mine...* Dit is een leuke plaat: erg jazzy, tegelijkertijd ook luchtig. Na verscheidene grondige luisterbeurten wordt ze alleen maar beter. Een goed teken!

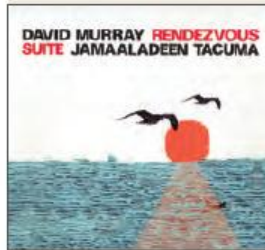
Marc Van de Walle

Kate McGarry (voc), Keith Garz (g), Gary Versace (org, p), Reuben Rogers (b), Clarence Penn (d, perc), special guest Kurt Elling (voc)

David Murray – Jamaaladeen Tacuma

Rendez-vous Suite

jazzwerkstatt/Codaex – 42:41

De liner-notes betogen dat we hier nooit gehoorde klanken te horen krijgen. Dat is niet helemaal waar, zoals gewoonlijk. Tacuma staat voor forse grooves en gebalde funk in ruwe saus, waar al eens een Marcus Miller-trekkje in zit, maar de combinatie met David Murray's tenor- en basklarinet-sound en Tacuma's composities overstijgen het gekende gegeven. Minstens de helft van Tacuma's thema's op deze cd zijn spitsvondiger dan wat doorgaans het geval is in de groove-funk cultuur. Bovendien rockt de plaat eerder op sommige tracks, dan zich te houden aan de typische funkfiguurtjes, al doet de drummer dat dan met een droog klankje, eigen aan de tijd. Het resultaat is een album met duidelijk spanningsveld en genoeg recht-voor-de-raapheid om van vlees en bloed te zijn.

Chris Joris

Jamaaladeen Tacuma (eb), David Murray (ts, bk), Paul Urbanek (kb), Mingus Murray (eg), Ranzell Merrit (d)

Opositor

Trytone/trytone org – 51:44

De Argentijnse rietblazer Natalio Sued is een van de interessant-

ste steunpilaren van de Nederlandse geïmproviseerde muziek. Gewapend met een indringend warme klank op zowel tenorsax als klarinet en een schijnbaar grenzeloze fantasie heeft hij de luisteraar al veel fraais voorgeschoteld. Opositor is een nieuw project waarin Sued het gesprek aangaat met gitarist Rafael Vanoli en drummer Gerri Jaeger, beiden alles behalve onbekenden in de Nederlandse improvscene. Op de titelloze debuut-cd probeert het drietal een geslaagde mengvorm te vinden tussen een jazzmentaliteit en een rockgeluid. De term experimenteel wordt dikwijls te gemakzuchtig gebruikt voor muziek die klinkt als eerdere experimenten maar waarin niets nieuws wordt onderzocht. Dat is hier gelukkig niet gaande. Het gevolg is dat er ook een enkel minder geslaagd stuk tussen staat, maar het merendeel is meer dan de moeite waard. En daar waar de muzikanten of de luisteraar het verse spoor dreigen bijster te raken, is er altijd nog die verleidelijke klank die Sued als volleerd rattenvanger voortbrengt en die zorgt dat je hem hoe dan ook volgt.

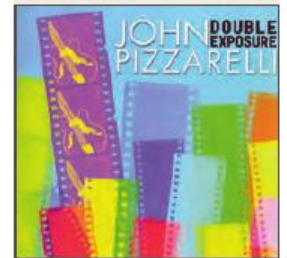
Mischa Andriessen

Natalio Sued, Rafael Vanoli (g), Gerri Jaeger (d)

John Pizzarelli

Double Exposure

Telarc/Codaex – 54:26

Pizzarelli arrangeert en speelt dertien klassiekers uit de popwereld op een heel eigen manier en geeft er op een subtiele manier een meerwaarde aan. Of hij nu een nummer van Lennon-McCartney, Neil Young, Joni Mitchell of Donald Fagen bewerkt, altijd doet hij er iets merkwaardigs mee. *Harvest Moon* bv. baadt in een zwele sfeer, en het orgel en de viool mogen er een melodieuze rol in spelen. *Drunk on the Moon* van Tom Waits wordt vakkundig gekoppeld aan *Lush Life* enz. Kortom: je merkt de hand van de ervaren meester. De basisformatie is zijn eigen kwartet, maar het wordt aangevuld met een hele schare muzikanten van topniveau. De stem van Pizzarelli is niet echt de mooiste en warmste, maar zijn vlotte gitaarspel maakt veel

Enrico Pieranunzi

Permutation

Cam Jazz – 58:37

Van de Italiaanse pianist bestaan heel wat albums, maar het is duidelijk vanaf de eerste noten van *Permutation* dat deze opname met Scott Colley op bas en Antonio Sanchez op drums van een ander kaliber is. Dit is een trio waar de kracht en de intensiteit van de expressie voorop staat of wat

je een powertrio mag noemen. Pieranunzi wijkt dan ook ver af van zijn Bill Evans invloeden en brengt een andere, heftig persoonlijke klank. Een uur lang passeren alle jazzstijlen, van zowel moderne tot klassieke jazz. Zijn improvisaties overspannen de meest complexe akkoorden en ritmes. Je vraagt je af of Pieranunzi soms geen genaturaliseerde Cubaan is geworden. Er is een energie die het enthousiaste spelplezier tussen de drie op hoog niveau tilt, vooral in het titelstuk *Permutation*. Scott Colley beheerst zijn meesterlijk tellurische kracht als een onverwoestbare pijler terwijl Antonio Sanchez bewijst waarom hij een van de meest toonaangevende drummers van zijn generatie is (onder meer op *Distance* en *Departure*). Een mooi en flamboyant trio dat met een grote vrijheid de composities van de pianist tot uitdrukking brengt.

Patrick Bivort

Enrico Pieranunzi (p), Scott Colley (b), Antonio Sanchez (d)

goed. Hij laat ook veel ruimte aan zijn medemuzikanten. Dit is een erg beluisterbare en toegankelijke schijf geworden waarin pop en jazz over elkaar gelegd worden (zie titel). De stijl kennen we na al die cd's die hij maakte zoetjesaan wel. Maar de kwaliteit blijft! Een klassiek concept, en weinigen zullen het hem op dit niveau nadoen.

Marc Van de Walle

John Pizzarelli (g, voc), Martin Pizzarelli (b), Tony Tedesco (d), Larry Fuller (p), Larry Goldings (org), Aaron Weinstein (v), Tony Kadleck (t), John Mosca (tb), Kenny Berger (bs), Andy Fusco (as, ts, k), Jessica Molaskey (voc)

Jeanfrançois Prins El Gaucho

Challenge Records/Challenge Records – 67:13

De Brusselse jazzgitarist Jeanfrançois Prins is na tien jaar lesgeven in Berlijn naar zijn thuisstad teruggekeerd, al heeft hij ook nog een tweede standplaats in New York, waar hij regelmatig op de lokale jazzscene aan de slag is.

Merkwaardig genoeg klinkt zijn naam in eigen land niet als een klok, zeker niet in Vlaanderen. Terwijl Prins toch al een mooi palmares achter de rug heeft, met onder andere enkele mooie cd's waarop ook Lee Konitz en Judy Niemack (zijn echtgenote) te horen zijn.

Deze nieuwe *El Gaucho* is alweer prima. Prins is niet alleen een virtuoos jazzgitarist, hij pent ook mooie composities en speelt hier met een band van internationale klasse. Zowel bassist Joris Teepe als drummer Victor Lewis ken je van de New Yorkse scene. Met hen heeft Prins een mooi trio dat hier voortreffelijke mainstreamjazz speelt, smaakvol en virtuoos.

Een extra troef is Rich Perry, de Amerikaanse saxofonist die je kent van bij Maria Schneider, Paul Bley of Fred Hersch. Net als Prins is Perry een wat

onderschat solist. Luister maar eens hoe hij leven brengt in *Futebol*, een leuke sambanummer, geïnspireerd door de Braziliaanse voetbalvirtuozen. Helemaal aan het eind gaat Prins ook nog eens zingen, op *I'll Be Seeing You*, maar dat had voor ons niet gemoeten.

Peter De Backer

Jeanfrançois Prins (g), Joris Teepe (b), Victor Lewis (d), Rich Perry (ts op vier nummers)

Hank Roberts Everything is Alive

Winter&Winter/Harmonia Mundi – 54:33

Een cellist is in de jazz altijd een buitenbeentje maar Hank Roberts is in veel opzichten een excentrieke-

ling, in de goede zin van het woord wel te verstaan. Iemand die met graagte de rafelranden van genres en stijlen opzoekt. Iemand ook die in zijn experimenten veel pathos legt. Het kan bij Roberts veel kanten op. Dat is zowel zijn achilleshiel als zijn forte. Saai wordt het bij hem in elk geval niet snel. Op hetzelfde Winter&Winter label heeft Roberts ook platen met Jim Black en Marc Ducret uitgebracht die in vergelijking met deze groep een stuk onstuimiger zijn. *Everything is Alive* bevat absolute pareltjes, maar in sommige nummers is de sfeer wat al te losjes en leidt het combineren van de muzikale interesses van de bandleden tot aangename maar niet al te diep gravende niets-aan-de-handmuziek. Ergens op de grens

Vrouwenstemmen

Vier jaar na *Distant Skies* laat Kristen Cornwell nog eens iets van zich horen via deze *Duke Ellington's Sound Of Love* (Prova Records/LC Music), een ode aan Duke Ellington. Het is een uiterst intimistische en gesofistikeerde cd geworden die je best kan omschrijven als "lush jazz to the limit". Sensuele vocalen en muziek die je automatisch vereenzelvigd met de betere jazzclubs in de late uurtjes. Vooral de versie van *I Ain't Got Nothin' But The Blues* met een glansrol van Carlo Nardoza, roept dergelijke tafereelen op. De arrangementen van Michel Bisceglia (tevens pianist van dienst) zijn Ellington waardig. Een topschijfje voor nachtbrakers die het hart op de juiste jazzplaats hebben.

Op haar nieuwste cd *The Absence* creëert Melody Gardot een sfeertje dat eveneens uiterst geschikt is om in intieme nachtelijke kring te beluisteren. Ze tipfelt door een Braziliaans getint repertoire waar stijlvol exotisme en onderdrukte sensualiteit de toon voeren. De bijpassende glitterhoes lijkt wel gelicht uit dezelfde reeks van Roxy Music in hun beginperiode (*Stranded*, *Siren*). Producer van dienst was Heitor Pereira (Sting, Simply Red). Vederlichte jazzpop met duidelijke knipogen naar Dorothy Lamour en Lhasa. Te bewonderen tijdens Gent Jazz op 8 juli.

Met haar donkere fluwelen sirenzang kronkelt Mina Agossi zich op *Red Eyes* (Naïve/Pias)

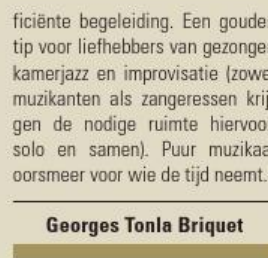
door een setlist in de schemerzone tussen pop, jazz en blues. Flexibel is ze alleszins want op het repertoire staan zowel pop-hits als *Eyes Without A Face* (Billy Idol) en *Red House* (Jimi Hendrix) als eigen werk en een cover van Archie Shepp's *The Stars Are In Your Eyes*. Shepp speelt en zingt hier zelfs mee maar dat is meteen een van de dieptepunten van de cd. Gelukkig zijn er ook andere momenten waar bijvoorbeeld alles richting New Orleans verschuift. Of het Temptations-getinte *Why Did You Do It?*. Een paar keer probeert Agossi in de voetsporen te treden van Cassandra Wilson. Het lukt niet helemaal maar levert wel zeer aangename luistermomenten op vooral dankzij haar goede begeleiders. Alleszins een dame met karakter.

Onder de titel *Secret Of The Wind* (Out Note Records/Outhere) waagt Elisabeth Kontomanou zich in gezelschap van pianiste Geri Allen aan een mix van soul, gospel, blues en jazz. Met haar heel flexibele stem houdt ze het midden tussen Ethel Waters, Lena Horne en Minnie Ripperton. Een geweldige stem die perfect bij dit repertoire past dat duidelijk bedoeld is voor een welbepaald luisterpubliek. We horen songs van o.a. Marvin Gaye en Curtis Mayfield en een aantal spirituals. Een aanrader voor wie gek is op de kruisbestuiving tussen spaarzame pianonoten en minimalistische spiritual of *Barbara Sings The Blues* van Barbara Hendricks in huis heeft.

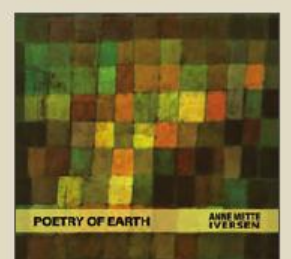
Dance Floor (Out Note Records/Outhere) van Leïla Martial is een aaneenschakeling van stemverbuigingen en toonkunsten met aangepaste instrumentale begeleiding. Martial gebruikt daarbij haar stem als instrument en niet zozeer als vector voor een woordstroom. Nu eens klinkt ze als een Arabische sirene dan weer als een ambassadrice van de free. Dit is zeker niet een alledaagse (jazz) zangeres. In een aantal passages lijkt het geheel wel de soundtrack van een op hol geslagen seismograaf. Vooral ook heel sterk door de interventies van Jean-Christophe Jacques (ts, ss) en Eric Perez (d, sampling). Een cd boordevol extremen en meteen een van de meest intrigerende releases van de laatste maanden.

Buitenbeentje in deze reeks is de dubbel-cd *Poetry Of Earth* (BJU Records) van bassiste Anne Mette Iversen. Ze stelde een programma samen van achttien Engelse en Deense gedichten met telkens als thema de natuur en de menselijke aard. Aan vocalisten Maria Nekkam en Christine Skou vroeg ze alles in te zingen. Dan Tepfer (p) en John Ellis (ts, kl, bkl, fl) zorgden voor een uiterst sobere maar ef-

ficiënte begeleiding. Een gouden tip voor liefhebbers van gezongen kamerjazz en improvisatie (zowel muzikanten als zangeressen krijgen de nodige ruimte hiervoor, solo en samen). Puur muzikaal oorsmeer voor wie de tijd neemt.

Georges Tonla Briquet

Bernard Lefèvre

van jazz, bluegrass en country, en met een twist natuurlijk, Roberts blijft zichzelf.

Mischa Andriessen

Hank Roberts (cello, voc, jazzophone, fiddle), Bill Frisell (elg, ac.g), Jerome Harris (cb, ac.g, voc), Kenny Wollesen (d, perc)

Rova Saxophone Quartet

A Short History

jazzwerkstatt/Codaex – 50:13

Het Rova-saxofoonkwartet bestaat nu al een kwarteeuw en is dus bijna even lang actief als het veel beroemdere World Saxophone Quartet. Rova, dat opereert vanuit San Francisco, heeft zich wel altijd op een iets ander terrein bewogen dan het WSQ. Het kiest meer voor een postmoderne aanpak, waarin zowel jazz als modern-klassiek aan bod komen.

De hoofdbrok van deze cd – de suite *Certain Space* – illustreert dat voortreffelijk. Een deel daarvan is opgedragen aan freejazzpionier Cecil Taylor, een ander deel aan Morton Feldman, de Amerikaanse abstract-expressionistische componist.

Het mogen dan Amerikanen zijn, de klankkleur van Rova is ook veel Europees dan het zwarte jazzgeluid van WSQ. Maar het samenspel van dit viertal is even indrukwekkend.

Peter De Backer

Bruce Ackley (ss, ts), Steve Adams (as, ss), Larry Ochs (ts, ss), Jon Raskin (bs, as)

Jacques Schwarz-Bart Quartet
The Art of dreaming

Naïve/Pias – 53:31

Saxofonist Jacques Schwarz-Bart heeft in het verleden een aantal projecten gewijd aan de muziek uit de Caraïben, specifiek Haïti en zijn land van herkomst Guadeloupe. Hoewel de muzikale invloeden ook op zijn nieuwe cd doorklinken, is

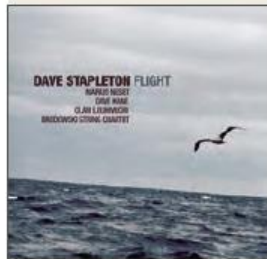
The Art of Dreaming toch vooral een echte jazzplaat, opgenomen in de klassieke bezetting sax, piano, bas en drums. Op het eerste gezicht misschien wat minder spectaculair dan een eerdere cd als *Soné Ka-La* maar dat is een misvatting. Schwarz-Bart heeft behalve een bewonderenswaardige klank ook een geweldig intense manier van spelen. Rijk aan gevoel en sfeer, maar toch ook coherent en doordacht. Diezelfde kwaliteiten heeft de pianist van dienst Baptiste Trotignon die samen met Schwarz-Bart de meeste van de stuk voor stuk sterke composities schreef. *The Art of Dreaming* is geen plaat die de jazz een nieuw gezicht geeft, maar het is een cd met een eigen smooel omdat ze is gemaakt door krachtige persoonlijkheden die hun do's en don'ts kennen en zich zonder de richting uit het oog te verliezen, volledig geven.

Mischa Andriessen

Jacques Schwarz-Bart (ts), Baptiste Trotignon (p), Thomas Bramerie (b), Hans van Oosterhout (d)

Dave Stapleton
Flight

Edition Records/Codaex – 74:22

Met de Noorse 'rising star' Marius Neset en het Brodowski String Quartet creëert de van Wales afkomstige pianist Dave Stapleton een droomteam. Al snel neemt Stapleton je mee op een introspectieve vlucht. Misschien dat sommigen zich laten afschrikken door de 'strings', die soms als interludium, dan weer vluchtig en beheerst voorbij vliegen. Toch blijft jazzimprovisatie van de beste soort overheersen. Prachtige interacties en een naar ons gevoel fascinerende, geslaagde integratie van jazz- met strijkkwartet.

Stapleton nam *Flight* op in Copenhagen, waar hij ook zou resideren. Daardoor zijn invloeden uit de Noord(d)se soundscapes naast de klassieke hedendaagse muziek manifest aanwezig. *Flight* besluit met twee prachtige slotsuites (*Running East* en *North Wind*) en is over heel de lijn een langzaam te degusteren betoverende cocktail. Zou op Jazz-Brugge perfect passen.

Bernard Lefèvre

Dave Stapleton (p), Marius Neset (ts), Dave Kane (cb), Olavi Louhivuori (d) en Brodowski String Quartet

Aki Takase
New Blues

Yellowbird/Codaex – 55:40

We weten dat A. Takase als geïnspireerd componist, improvisator en ijzersterke pianiste een grote affiniteit heeft met de stride-, barrelhouse- en New Orleans-periode van een Jelly 'Roll' Morton, 'Fats' Waller of W. C. Handy. Persoonlijk kan ze dat op de piano grandios illustreren, heeft ze die materie goed onder de knie en mengt ze dat handig met abstractie.

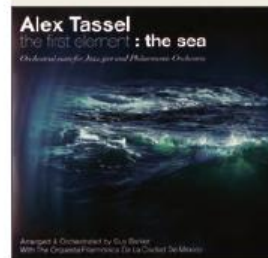
Met een groter ensemble van vaste medewerkers mist dat toch al eens zijn doel. Er gebeuren uiteraard zeer ludieke en spitse dingen op deze cd, maar stukken van 'Fats' Waller in groep uitvoeren, vraagt ritmische puntigheid om het te laten dansen. Grappig is de muziek zeker; de vraag is echter of de slordigheid een meerwaarde is of armoede. Het inlassen van een Europees neo-dixie zangerbanjospeler, die de boel eerder animatief en onhandig aan mekaar zingt komt kitscherig over. De *tongue in cheek*-sfeer was misschien bedoeld, maar staat platjes tegenover de krachtige momenten, die dit album alsnog redden.

Chris Joris

Aki Takase (p), Eugene Chadbourne (voc, bjo, g), Rudi Mahall (bk), Nils Wogram (tbn), Paul Lovens (d), guest: Alex von Schlippenbach (tr).

Alex Tassel
The First Element: The Sea

Naïve/Pias – 64:03

Uiterst geslaagde stijloefening tussen jazz en klassiek zonder meteen grensverleggend te zijn. De Franse trompettist Alex Tassel componeerde een suite in acht delen en vroeg aan Guy Barker om arrangementen en orkestraties te schrijven voor een kwintet en orkest (in casu het Mexico Symp-

honic Orchestra). De gestileerde klassieke grandeur heeft een sterk filmische ondertoon. Via bugel en piano wordt dit alles regelmatig verbogen naar jazzidiomen. Ideale gelegenheid voor jazzcats om eens vreemd te gaan in de klassieke wereld, en omgekeerd. Melomanen met brede smaak doen hier hun voordeel mee.

Georges Tonla Briquet

Alex Tassel (bug), Sylvain Beuf (ts), Laurent de Wilde (p), Diego Imbert (cb), Julien Charlet (d) + The Mexico Symphonic Orchestra

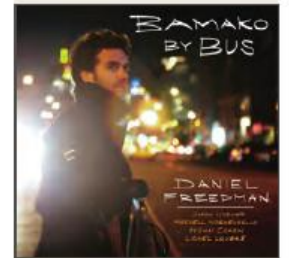
Third World Love
Songs And Portraits

Anzic Records – 62:08

Daniel Freedman
Bamako By Bus

Anzic Records – 53:38

Omer Avital
Suite Of The East

Anzic Records – 69:10

Drie cd's met twee sterke onderlinge links, namelijk trompettist Avishai Cohen en drummer Daniel Freedman. Third World Love werd zo een tien jaar geleden opgericht door Avishai Cohen (t), Yonatan Avishai (p), Omer Avital (b) en Daniel Freedman (d). Op de nieuwe cd *Songs And Portraits* zijn de scherpe kantjes van zijn jeugdige onstuimigheid wat afgevlakt en ruimen ze plaats voor

Tutu Puoane
Breathe

SoulFactory Records/Codaex – 60:17

Na een eigen debuut-cd *Song* met een eerste kwartet, volgde *Quiet Now* met een nieuw kwartet waarin nog wel pianist Ewout Pierreux als spilfiguur. Zijn knappe composities en vertolking maken van *Breathe* een opvallend sterk album. Samen met de lyrics en zang van Tutu vormt het een erg persoonlijk, emotioneel programma. Zoals

als Tutu Puoane zelf meegeeft, gaan de meeste liedjes op onze planeet over liefde... en dit is met *Breathe* niet anders. Ze zingt over de liefdevolle band met echtgenoot Ewout (*Us*), de liefde voor hun dochter Mpho (*Her Beauty*), de liefde voor de muzikanten en natuurlijk haar homeland. Daarbij ontleent ze het prachtige *Cape Town* van Abdullah Ibrahim en met *Through The Years* van een andere Zuid-Afrikaanse grootheid, Bheki Mseleku en tekst van Abbey Lincoln, bezingt ze de liefde voor de muziek. Maar bij dit kwartet telt vooral dat het geheel meer is dan de som van de delen. Een altijd schitterende Nic Thys brengt vier prachtige songs in en ook rots-in-de-branding Lieven Venken tekent voor een compositie. Tutu zorgde voor de passende teksten. De harmonische interactie en good spirit in deze opnames laten niet onberoerd. Met *Breathe* bewijst Tutu Puoane haar authenticiteit, diepgewortelde stem(pel), die hen raakt die ervoor open staan.

Met geluidsingenieur Michael Perez-Cisneros vonden de onberispelijke opnames in februari van dit jaar in Brooklyn, NY plaats. Live overstijgt deze belevenis nog door de stralende naturel van Tutu en straffe kompanen.

Bernard Lefèvre

Tutu Puoane (voc), Ewout Pierreux (p, Fender Rhodes), Nicolas Thys (cb, elb), Lieven Venken (d)

een klassieker afgelijnd patroon. Dit wordt opgevangen door het etaleren van een rijkere bagage die de vier heren vergaarden. Het resultaat: een waaijer van discrete inkleuringen met links naar zowel Erik Truffaz en Marc Moulin als flamenco, tijuano, klezmer en de Sefardische wereld. Vooral Cohen steelt de show, zeker als hij een wahwah-pedaal gebruikt. Een beetje meer van dat explosief materiaal had er wel mogen zijn. Via de ballad *Alona* (te horen op beide cd's in een haast identieke opvatting) komen we bij *Bamako By Bus*, het nieuwe schijfje van Daniel Freedman met Avishai Cohen (t), Meshell Ndegeocello (b), Jason Lindner (toetsen), Lionel Loueke (g) en een hele rits gastmuzikanten waaronder Mark Turner. Centrale thema's hier zijn voodooopraktijken, tranceritmen en (dub)reggae met (beperkte) ruimte voor straight jazz. Freedman wil duidelijk de brug slaan tussen vroegere werkgevers als Angelique Kidjo en Youssou N'Dour en de jazzscene van New York met een extra afrit richting Cuba. Een boeiend verhaal op het huidige snijpunt van jazzfusion en wereldmuziek met een topproductie à la Steely Dan.

Sterkste cd van de drie is *Suite Of The East* van bassist Omer Avital. Hij kan rekenen op Joel Frahm (s), Avishai Cohen (tr), Omer Klein (p) en Daniel Freedman (d). Explosieve hedendaagse jazz ergens tussen Jef Neve en E.S.T. met inventief opgebouwde crescendo-passages, de nodige solomomenten en onverwachte wendingen

die de spanning er in houden. De meeste nummers duren meer dan tien minuten. Niet toevallig want de opnamen hadden plaats na een maand lange residentie in de New Yorkse club Smalls en werden opgevat als een live concert. Ook al werd dit ingeblikt in 2006, alles klinkt nog even intens en vurig. Kortom, tijdloze jazz zonder houdbaarheidsdatum.

Georges Tonla Briquet

Andres Thor *Mónókróm*

Dimma - dimma.is - 55:76

De IJslandse gitarist Andres Thor ontdekte in zijn tienerjaren jazz via John Coltrane en Pat Metheny. In 2000 ging hij verder studeren aan het conservatorium in Den Haag (met o.a. Wim Bronnenberg, Peter Niewerf, Eef Albers, John Ruocco en Hein Van de Geyn). Hij keerde terug naar IJsland waar hij nu les geeft aan de FIH school.

Zijn eerste opname was als co-leader met orgeliste Bob Wijnen (*Wijnen, Winter & Thor* - WW&T 2004), waarna hij onder eigen naam twee albums *New Day*

(Dimma 2006) en *Blik* (Dimma 2009) uitbracht. Ook bij Dimma volgt nu een derde album: *Mónókróm*.

In zijn muziek - Thor tekent voor alle nummers - sluimeren op zijn minst invloeden van Philip Catherine. Met de prachtige pianist Magnusson (Reykjavik Big band) die de soundscapes ver overstijgt en een swingende drive, nog versterkt door bassist Jónsson en drummer McLemore (zie ook Sunna Gunnlaugs), zorgt Thor voor een fraai harmonisch album.

Bernard Lefèvre

Andres Thor (g, lapsteel), Agnar Magnusson (p, Fender Rhodes), Thorgrimur Jónsson (cb), Scott McLemore (d)

Trio M *The Guest House*

Enja Records/Codaex - 63:35

De hedendaagse jazzscene kampt met een overaanbod aan pianotrio's, en toch kan ook dit Trio M alweer boeien. Myra Melford, Mark Dresser en Matt Wilson zijn dan ook niet de eerste de besten maar hebben elk al een hele reeks mooie opnames op hun naam staan.

Dit is niet zomaar het Myra Melford-trio, maar wel een groep waarin de drie stemmen elk evenveel inspraak hebben. De drie leden brachten elk ook drie à vier composities mee naar deze date, stuk voor stuk boeiende brokken hedendaagse jazz.

Melford raakte bekend als een avant-garde pianiste, maar dan wel met een voorliefde voor sterke melodieën. Dat blijkt al meteen uit het vrolijk huppelende openingsstuk. Maar ze laat ook haar 'Cecil Taylor-kant' horen, zoals in *The Promised Land*.

Mark Dresser (bekend van bij Anthony Braxton) is een warme bassist, met veel zin voor melodie. Luister maar eens naar het Afrikaans getinte slotnummer. En Matt Wilson is een supermuzikale drummer die de muziek laat dansen en springen van vreugde.

Met *Big Picture* had dit trio vijf jaar geleden al een mooie cd gemaakt. Deze is nog beter.

Peter De Backer

Myra Melford (p), Mark Dresser (b), Matt Wilson (d)

Ramón Valle *Flashes from Holland*

RVS - 60:44

A *Cuban Lost* heet het eerste nummer van deze cd die laat horen hoe Nederland klinkt. Molens, Van Gogh, het grote schaaqbord op het Maxeewplein in Amsterdam, allemaal bekeken en naar muziek vertaald door de Cubaanse ogen van pianist Ramón Valle. Aan Valles gekende trio is gitarist Jesse van Ruller toegevoegd die voor nog meer contrast zorgt, waardoor de muziek in zijn geheel spannender is geworden. Zoals Valle verschillende facetten van Nederland verklankt, zo zet het kwartet een gevarieerd palet in, van onverbloemde Caribische swing tot melancholische stukken, aangenaam als een fijne motregen. Zoals in de hedendaagse niet meer ongebruikelijk is, wordt er schijnbaar moeiteloos gemisceerd, maar Valle en zijn mannen vervallen op *Flashes from Holland* niet in inhoudsloze spelerei. Knappe plaat.

Mischa Andriessen

Ramón Valle (p), Jesse van Ruller (g), Omar Rodriguez Calvo (b), Owen Hart Jr (d)

Paul Van Kemenade *Close Enough*

Kemo/eigen beheer - 51:59

Paul Van Kemenade feat. Aki Takase *Kaisei Nari*

Kemo/eigen beheer - 49:20

De reden om deze 2 cd's samen te voegen verantwoordt zich, omdat Van Kemenade verschillende opnamesessies over de beide cd's verspreid, die aldus met mekaar corresponderen en geenszins een compilatie-effect veroorzaken. Integendeel: het zorgt per album voor een breed kleurenpalet. Zo kan de altsaxofonist zijn uiteenlopende projecten illustreren op elkaar opvolgende plaatjes en krijg je een soort

vervolgverhaal. Wat zijn de compartimenten? Het kwintet met o.a. Ray Anderson en Han Bennink, Borderhopping, Three Horns and a Bass, duo Ernst Reijseger-Van Kemenade, het Renaissance vocal ensemble Cappella Pratensis, flamenco-gitarist El Periquin, en op de 2de cd in trio met Aki Takase en H. Bennink; alsjeblieft, moet er nog zand zijn? De ongelooftijd nieuwsgierige Van Kemenade componeert en arrangeert spits, is een duvel doet al, en schuift combinaties naast en door elkaar met een grote frisheid. De muziek beschrijven zou hier te veel plaats innemen (spijtig genoeg), maar ze is catchy en intelligent tegelijk, zéér vertellend en draagt een eigen sfeer, die doorloopt, ongeacht de veranderlijke bezettingen. Bovendien lijkt het ons onnodig je aan te tonen welk resultaat de samenwerking met zijn muzikale gasten geeft (Reijseger, Takase, en vele anderen).

Chris Joris

Paul Van Kemenade (as), Cappella Pratensis (voc), El Periquin (g), Serigne Gueye (perc), Ray Anderson (tbn), Han Bennink (d), Frank Mobus (eg), Ernst Glerum (cb), Borderhopping, Three Horns and a Bass, Ernst Reijseger (clo), Aki Takase (p), e.a.

Robin Verheyen NY Quartet *Trinity*

52creations/Codaex - 69:16

Dat Robin Verheyen vaste voet aan de grond heeft gekregen in New York is al een prestatie op zich. Dat hij ook al drie jaar een eigen kwartet met New Yorkse topmuzikanten als Ralph Alessi, Thomas Morgan en Jeff Davis draaiende houdt, is dat nog veel meer.

De Turnhoutse saxofonist was met zijn NY Quartet al live te bewonderen in ons land, nu is er ook een cd, opgenomen in Studio Toots van de VRT. En het is een prima werkstuk geworden. Verheyen pende alle composities zelf. Volgens de hoefnotas liet hij zich inspireren door de stijl van de Franse modernklassieke componist Olivier Messiaen. Kan zijn, maar de luisteraar krijgt hier vooral een mooie brok hedendaagse jazz te horen. 'Post-Ornette muziek', zou Robin ongetwijfeld zelf zeggen. Met Robin die vooral op sopraansax excelleert, wat een prima combinatie blijkt te zijn met de trompet van Ralph

Ben Sluijs - 3/4 Peace

el Negocito Records (VINYL) - 48:06

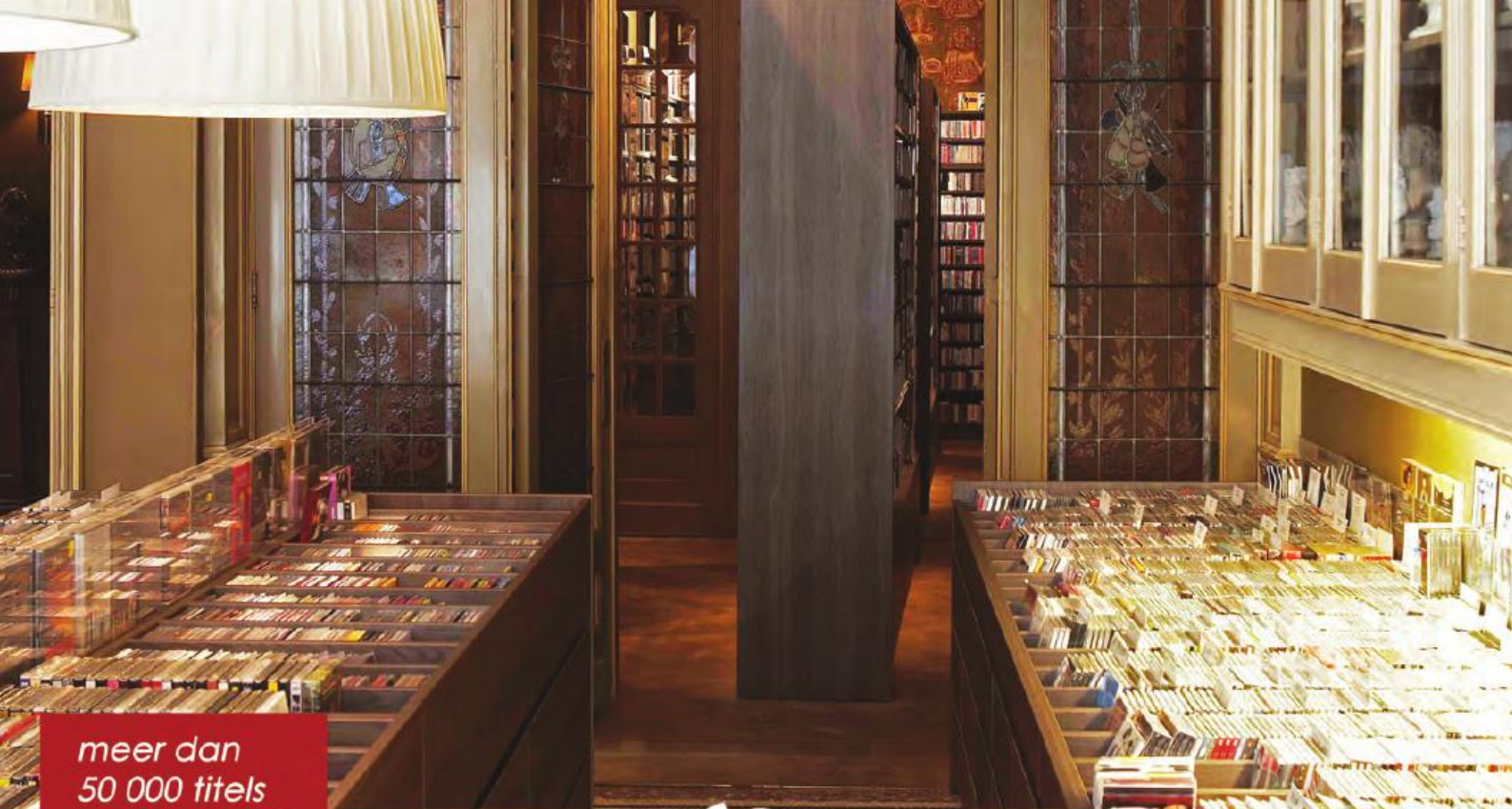

Achter 3/4 Peace schuilen Ben Sluijs, Christian Mendoza en Brice Soniano. De titel verwijst naar "een zekere goedmoedigheid die ik zoek maar nooit vind," dixit Sluijs. De drie heren zijn dan ook actief op verschillende fronten maar gebruiken hier al hun kunde en kennis om zich te outen als pure coloristen. Ze observe-

ren, noteren en werken alles uit tot in de puntjes. Hoewel de lp het resultaat is van twee sessies conceptuele improvisaties klinkt het geheel als een sterk geordende eenheid waar elk detail minutieus op de juiste plaats staat. Enerzijds zeer toegankelijk maar ook fascinerend voor wie op zoek gaat naar de achterliggende scenario's over het spel van intervallen en melodielijn. Een heteroogeen luisterspel maar met haarscherpe focus door het verwijderen van alle ballast. Vergelijk vooral eens de klank van het vinyl-exemplaar met de gebrande versie die je er bij krijgt.

Georges Tonla Briquet

Ben Sluijs (as, fl), Christian Mendoza (p), Brice Soniano (cb)

meer dan
50 000 titels
op voorraad!

Wereldwijde
import

www.rombaux.be

CD • Vinyl • DVD

Rombaux

Brugge

Speciaalzaak
van
Jazz
tot
Klassiek

U vindt ons op GENT JAZZ & JAZZ MIDDELHEIM

Piano's

Vleugel • Buffet • Digitaal
Nieuw & tweedehands

*4 generaties deskundige
service & ervaring*

Grotrian-Steinweg Yamaha
Bösendorfer Schimmel Brodmann

Winkel: Mallebergplaats 11-13 te Brugge
Toonzaal piano's: Kelkstraat 3 (op 50m)

Alessi, een van de onvolprezen grootmeesters van de New Yorkse scene. Thomas Morgan is intussen al uitgegroeid tot een veelgevraagde topbassist en Jeff Davis een heel creatieve drummer, die de muziek niet alleen voortstuwt, maar overal mooi bijkleurt.

Vaak is de muziek wat intimistisch en introspectief, soms net heel uitbundig, zoals in de prima herwerking van *Roscopaje*, dat we al kennen van op Robins vorige cd *Starbound*, of in *Africa*, met een vrolijk dansende melodielijn. Deze zomer is Verheyen met deze band te bewonderen op Gent Jazz en North Sea. Een mooie etalage voor een jazzband van topklasse.

Peter De Backer

Robin Verheyen (ss, ts), Ralph Alessi (t), Thomas Morgan (b), Jeff Davis (d)

Reggie Washington Freedom

Jammin' Colors – 66:06

Dit album is een robuuste studioproductie, vermengd met live-captaties van zijn samenwerking

met Jef Lee Johnson en Gene Lake. De Belgische gasten zijn: Fabrice Alleman (ts) in al zijn glorie en keyboard-wizzard Jozef Dumoulin. Dumoulin's spel past wonderwel bij dat van Johnson wegens zijn voorliefde voor de urbane distortion-sounds en de opgebouwde emotie, die van zijn solo's uitgaat. Washington weet hier een mooie sublimatie te scheppen vanuit zijn bakermat van de mondaine fusion en mainstream funk. Jef Lee Johnson is immers in wezen een aardse bluesgitarist, die deze taal wat heruitvindt door er ruwe abstractie aan toe te voegen en Gene Lake is een gebald drummer. Washington doorbreekt de blues- en funksfeer regelmatig met solo-stukjes of een bas-duo met Rich Brown, bezoekt Duke Ellington (*The Moache*), Oscar Pettiford (*Tricotism*) en Monk (*Monk's Mood*) op een heel eigen manier. Uiteraard horen we ook hommages aan zijn mentor Marcus Miller. In zijn hybride globaliteit is dit een cd waarin R. Washington zijn verschillende paden, die hij bewandelt, samenbrengt. *Pièce de résistance* is *Scorpion*. Chris Joris

Reggie Washington (eb, cb), Jef Lee Johnson (eg), Gene Lake (d), Jozef Dumoulin (keyb), Fabrice Alleman (ts), Rich Brown (eb), Tiboo (narr), D.J. Grazzoppa (turntables)

Katharina Weber, Barry Guy, Balts Nill Games and Improvisations – Hommage à György Kurtág

Intakt Records/Codaex – 47:06

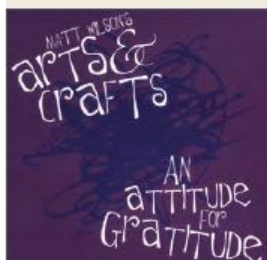
Fred Frith noemde haar ooit het nieuwe Zwitserse piano-icoon. Ze musiceerde samen met Kurtág, aan wie ze nu een hommage brengt. Dit is geen gemakkelijke muziek: atonaliteit is dominant, en transparant is dit allemaal niet. Toch merk je dat de harmonie met de bassist en de percussionist zowat totaal is. Deze drie mensen voelen elkaar messcherp aan in hun improvisaties en bruitages. De cd is opgebouwd volgens het alternerende principe: een relatief kort stukje van Kurtágs hand wordt telkens gevolgd door een langere improvisatie (of compositie) van het trio. Deze muziek is erg expressief, de percussie wordt inventief gebruikt voor het creëren van vervreemdende geluiden. Idem dito voor de bas. Vereenzaming en spanning lijken de ingrediënten van deze gebalde, innerlijk botsende en toch harmoniërende poëmen. Voer voor liefhebbers, zouden we durven zeggen! Zeer knap werk op een uitzonderlijk hoog niveau – en dat schrijven we niet omdat het moeilijk klinkt. De technische bagage van de muzikanten staat buiten kijf en hun impro's/composities missen hun doel niet.

Marc Van de Walle

Katharina Weber (p), Barry Guy (b), Balts Nill (perc)

Matt Wilson's Arts & Crafts An Attitude For Gratitude

Palmetto Records/Codaex – 59:34

Matt Wilson is een van de boeiendste drummers op de jazzscene, met een open geest, die zowel straffe

Jazz & Beyond

In de rand enkele releases waarbij (bijna) alles hoofdzakelijk draait rond improvisatie.

Eef Van Breen is op zijn nieuwste cd *Changing Scenes* (Challenge Records) omringd door topmuzikanten uit een scene waar jazz, hedendaagse muziek en improvisatie elkaar perfect aanvullen. Onder hen Brice Soniano, Joao Lobo en Ruben Samama. Met een kleurrijk instrumentarium waarin o.a. ook glockenspel, harp, melodica en ukelele zitten, schetst dit gezelschap een uiterst fragiele en magisch-realistische droomwereld die heel wat parallellen vertoont met de soundtracks van Eleni Karaindrou. Andere referentiepunten zijn Pascal Comelade, Tuur Florizoone, Kurt Weill, Frank Zappa en Paul van Ostajen. Een muzikale doos van Pandora.

Op *Nuntium* (Multikulti Project) vervlechten Robert Kusiolek (acc, electr), Anton Sjarov (v, stem), Ksawery Wojcinski (b) en Klaus Kugel (d, perc) op hun beurt heel uiteenlopende universums binnen het kader van improvisatie. Ankerpunten reiken van Steve Reich en Piazzolla tot Anouar Brahem en Marine Horbaczewski.

Dissonante bruitages en kubistische patronen zijn aan de orde van de dag, zij het wel met een vleugje poëzie. Ideale groep voor festivals als Moers en Follow The Sound.

In de rangen van *Lovedale* (ILK-music) vinden we tegenwoordig naast Jesper Løvdal (ts, fl, kl) tevens Jacob Anderskov (p, wur-litzer), Anders Mogensen (d) en Nils Wogram (tb, melodica). Het is vooral deze laatste die de show steelt op *Green Sounds*. Het is net alsof hij een nieuwe grensverleggende handleiding wilde schrijven

voor de trombone in een context van vrije improvisatie. Haast alle mogelijkheden van het instrument worden uitgetest. Als hij daarbij ook nog eens in de clinch gaat met Løvdal zoals in de openingstrack, is het hek helemaal van de dam. De stroomstoten die beide heren produceren, leiden tot een hyperkinetische luisterervaring. Via de passages waarin electronics een bepalende rol spelen, treden ze in de voetsporen van Lidlboj terwijl we met *Beneath The Blues* in de achterbuurten van New Orleans belanden. De heren hebben duidelijk fantasie en dat komt de geïnteresseerde luisteraar alleen maar ten goede.

Georges Tonla Briquet

Bruno Vansina Quartet ft. Steve Nelson Stratocluster

W.E.R.F./AMG – 49:41

Het concert was een van de hoogtepunten tijdens de recente editie van C-mine Jazz. De cd is even sterk. Van bij de eerste noten word je mee gesleurd in een maalstroom van avontuurlijke wendingen en kleurrijke schakeringen. De heren overschrijden continu de grenzen van rechtlijnigheid zonder elkaar uit het oor te ver-

liezen. De solopassages zijn zo sterk ingebed in het geheel dat ze haast onopmerkelijk voor de juiste nieuwe impulsen zorgen. Elke muzikant haalt uit zijn instrument het uiterste waarbij primitivisme gekoppeld wordt aan verfijning. Ze schuwen het experiment niet maar verwerpen nooit de traditie. Integendeel, naast hoekige en gelaagde passages knalt er ook keiharde postbop door de luidsprekers. Dat de opnamen in Brooklyn (New York) plaats hadden, heeft duidelijk een invloed gehad. Nu maar hopen op een tournee.

Georges Tonla Briquet

Steve Nelson (vib), Bruno Vansina (as), Bert Cools (g, perc), Jos Machtel (cb), Teun Verbruggen (d, perc)

Het nieuwe seizoen van JazzLab Series

Na de geslaagde tournees van Vaganée – del Ferro Group, Toine Thys Organ Trio, Frederik Leroux en Collapse, vind je JazzLab Series deze zomer niet terug in de zalen, maar wel op de festivals. Passeer zeker eens in hun kraam op Gent Jazz, Jazz Middelheim of Jazz in 't Park. Je vindt er alle info over het komende seizoen en kan er muziekfragmenten beluisteren van de groepen die van september tot juni 2013 met JazzLab Series zullen toeren.

Het nieuwe pianotrio van Nathalie Lories zet meteen de toon voor een kwalitatief jaar vol jazz. Hun nieuwe en ondertussen negende album, *Les 3 petits singes* (W.E.R.F. 103) ligt ondertussen in de winkel. Melodius en toegankelijk maar tegelijk uitdagend en groovy, de pianiste van het Brussels Jazz Orchestra laat opnieuw haar persoonlijke stem horen.

In oktober komt uit Wallonië de saxofonist-fluitist Manuel Hermia ons verbazen met zijn *Rajazz*, een muzikaal en filosofisch concept waar hij de ruimte tussen Indische raga en jazz exploreert. Met zijn nieuwe trio neemt hij je mee in een wereld die zowel geworteld is in de jazz-traditie maar ook open staat voor andere invloeden. Zijn muziek klinkt modern en soms risicovol, maar blijft toegankelijk. De Portugees-Italiaanse tandem van João Lobo op drums en Manolo Cabras op contrabas geeft dit trio een eigenwijze, gedurfde sound.

Zoals elk jaar krijgt ook nu de winnaar van Jong Jazztalent Gent een plaats bij JazzLab Series. In november toert Ifa Y Xango langs de zalen. Dit frisse zevental slaat een brug tussen verre Afro- en Ladinoklanken en de eigen achtergrond in jazz, rock, vrije improvisatie en klassieke muziek. Ze vervlechten weldoordachte eigen composities met de broeierige spontaniteit en improvisatie die je van een wereldse groep verwacht. Na de zomer komt het eerste album van Ifa Y Xango uit.

Ook de rest van het seizoen ziet er veelbelovend uit: de jonge Jens Bouttery presenteert in februari zijn theatrale en eigenzinnige Dubtapes-project, waarin geprojecteerde inter-

views met kunstenaars handig gecombineerd worden met live muziek. Deze creatieve dialoog tussen woord en muziek gaat veel verder dan de doorsnee stille filmbegeleiding!

Zang krijgt extra aandacht met de Australisch-Belgische Kristen Cornwell, Melanie De Biasio en bariton Sander De Winne. Met *Score Man*, het bigbandproject van El Tattoo Del Tigre-grondlegger Thomas De Prins, krijgen ook de grotere bezettingen een plaats in de JazzLab Series. En tot slot is er *Too Noisy Fish*, het eigenzinnige pianotrio van Peter Vandenberghe, Kristof Roseeuw en Teun Verbruggen. Niet te missen.

Info: www.jazzlabseries.be

Nathalie Lories

de
Bijloke
puur muziek

Nieuw seizoen 2012-2013

JAZZ | CONCERTZAAL

26/9 LEE KONITZ

5/12 JEAN-MARIE MACHADO, DAVE LIEBMAN,
CLAUS STÖTTER & PSOPHOS QUARTET

19/2 SCOTT COLLEY

17/4 CHARLES LLOYD & MARIA FARANTOURI

17/5 PHILIP CATHERINE

JAZZ | INTIEM

17/10 JAKOB BRO, JON CHRISTENSEN, THOMAS MORGAN

13/11 OCTURN & 6 TIBETAANSE MONNIKEN

15/1 DAN TEPFER

5/3 BECCA STEVENS BAND

21/3 SWEET HONEY IN THE ROCK

JAZZ | COMBI VOORUIT

13/10 MARC RIBOT

30/11 JEF NEVE

5/12 JEAN-MARIE MACHADO, DAVE LIEBMAN,
CLAUS STÖTTER & PSOPHOS QUARTET

19/2 SCOTT COLLEY

17/4 CHARLES LLOYD & MARIA FARANTOURI

30/5 THE BAD PLUS

RESERVEER NU UW ABONNEMENT

WWW.DEBIJLOKE.BE

09 269 92 92

Eric Ineke's vakverhalen

Bert Vuijsje - www.bebopbusiness.com

De Nederlandse drummer Eric Ineke werd op 1 april 65 jaar en had het goede idee om dat moment zelf te markeren door de publicatie van een Engelstalig boek over zijn veelomvattende loopbaan. Voor *The Ultimate Sideman* heeft hij een ongewone vorm gekozen: beknopte portretten, per instrument gerubriceerd, van de imposante reeks Amerikaanse, Europese en Nederlandse jazzgrootheden met wie hij in de afgelopen kleine halve eeuw speelde, afgewisseld door stukken dialoog waarin de Amerikaanse saxofonist Dave Liebman steeds zijn vragen en eigen commentaar toevoegt aan de notities van Eric Ineke. (Het klinkt misschien ingewikkeld, maar leest vlot genoeg.)

De formulering 'imposante reeks' is zelfs een understatement. Neem alleen de tenorsaxofonisten met wie Eric Ineke het podium heeft gedeeld: Hank Mobley, Dexter Gordon, Johnny Griffin, George Coleman, Al Cohn, Eric Alexander, Bob

Cooper, Pete Christlieb, Lucky Thompson, Clifford Jordan, Teddy Edwards, Frank Foster, Joe Henderson, Scott Hamilton, David Liebman – en dan beperk ik mij nog tot de Amerikanen.

Aan elk van hen wijdt Ineke een doorgaans bewonderend stukje tekst, waarin hij precies vertelt welke specifieke eisen hun spel aan de drummer stelt. Soortgelijke vakverhalen, die je zelden in reguliere muzikanten-interviews leest, duiken ook op in het doorlopende gesprek met David Liebman.

Naar aanleiding van Art Farmer vertelt Eric Ineke bijvoorbeeld over het probleem van de jagende solist: "He had a tendency to rush a little bit and as a drummer you have to take care of that immediately because otherwise before you know the beat has turned around. Wat doe je dan als slagwerker?" "Never play too busy when that happens and nail the time in a sophisticated way."

Natuurlijk waren niet al zijn belevenissen louter positief. Eric Ineke zet Lee Konitz in twee zinnen neer: "As a person I think he is a very suspicious intellectual with a very big ego. But it was a great experience working with Suspicious Lee."

Ook Woody Shaw heeft gemengde herinneringen bij Ineke achtergelaten. De drummer trad op met 'the last innovator on trumpet' tijdens North Sea 1987. "Woody played fantastic and was in great form and it was very inspiring to play with somebody like him. But what happened backstage during the concert I heard later. He had a constant fight with his wife and he was shooting up all the time. That's why he was disappearing behind the curtain after every solo he played. Unbelievable that with all this mess he could play like this."

Een ander heroïne-verhaal handelt over René Thomas, die na een optreden in Utrecht er met al het geld vandoor ging – maar later wel zijn excuses maakte. "He said that when he saw all that money he could not resist taking everything. Junkie business! Living too close to Jacques Pelzer's chemist's shop..."

Het Engels in deze uitgave is niet altijd perfect en meerdere muzikantennamen worden verkeerd gespeld (tot en met twee keer *Theolonius*), maar dat maakt dit boek niet minder interessant voor de serieuze liefhebber. En zeker voor aankomende jazzmusici binnen en buiten de Benelux is het leerzame lektuur.

Eric Ineke

Eric Ineke: *The Ultimate Sideman* – Jazz Master Drummer Eric Ineke talks about the artists he has played with since 1968 in conversation with David Liebman. Pincio Uitgeverij, Zoetermeer; € 15,00 (tijdens optredens en in de boekwinkel), of met verzendkosten te bestellen bij GBV Producties Zoetermeer (e-mail: G.B.Vinke@wxs.nl). ISBN 978 94 90532 04 8

Kurt Van Eeghem

“Ik hou van veel muziekjes”

Kurt Van Eeghem (Brugge, 28 september 1952) studeerde aan de Studio Herman Teirlinck en de Theaterschool Amsterdam.

Hij bewees zijn acteertalent vanaf 1975 bij verschillende gezelschappen en in zijn eigen ensemble Het Ei.

Vanaf 1980 werd hij televisiepresentator met o.a. het door *Humo* gelauwerde muziekprogramma *Hitring*, kwissen zoals *Namen Noemen*, *De Drie Wijzen*, en later het comedyprogramma *Kurtoisie*. Hij werd een crack in komische sketches en het creëren van allerlei typetjes, onder meer ook zijn speelse imitatie van Koning Boudewijn.

In 2005 begon zijn radiocarrière met *Heldenmoed*, daarna *Het Salon* tot juni 2007 op Radio 1. Vanaf 2009 schakelde hij over op Klara met het radioprogramma *De Sporen*, dit tot midden 2011, om begin 2012 *Cum Laude* te presenteren. Hij is ook docent esthetica en presentatie/interviewtechniek aan het Conservatorium (Artesis Hogeschool Antwerpen).

Kurt Van Eeghem: Ik ben opgegroeid in een huis waar altijd stemmen weerklonken, mijn ouders waren operafans, mijn moeder zong in het koor...

Was vader niet in de buurt, dan luisterde ik naar Radio 1. Dat was in die tijd nog een zender – de mensen weten dat niet meer – waarop je alle soorten muziek kon horen: rock ‘n roll, wereldmuziek, kleinkunst, opera, Wagner, zelfs jazz. Je kon van alles wat opsteken, iets wat vandaag is uitgesloten, zo’n zender bestaat niet meer, wat ik verschrikkelijk betreurt.

Was mijn vader thuis, dan haalde die platen boven van Caruso of Gigli tot Mario del Monaco, Renata Tebaldi, kortom alle grote sterren van de opera.

Dat waren de twee geluiddecora van mijn jeugd.

Hoe kwam de belangstelling voor jazz?

Rond mijn 15/16 jaar verkocht ik om mijn studies te bekostigen stylo’s en dat soort dingen op de markten langs de kust. Daar kwam als vakantiejob de belichting bij van het Casino in Blankenberge. Dat heb ik te danken aan schepen Georges Marmenout. Die was een echte jazzfan en programmeerde daar veel jazz.

Hij haalde zo – ook via Juul Anthonissen van Hnita Hoeve – grote Amerikaanse namen naar Blankenberge: *Art Blakey*, *Maynard Ferguson*, *Clark Terry* – ik heb die allemaal de hand gedrukt – ook *Yusef Lateef* en al die multi-instrumentalisten, *Monty Alexander*, en nog zo veel anderen. Ook al eens een bigband, maar daar kwam relatief weinig volk op af. Georges bleef volharden en zei ‘we moeten de mensen opvoeden, we moeten dat blijven doen, anders hoor je dat nergens’. Ik ben hem daar tot in het diepste van mijn ziel eeuwig dankbaar voor. Dat hij mij op die manier heeft laten kennismaken met die muziek.

Wat sprak je toen aan?

Wel, in die jaren 70, Art Blakey met, als ik het goed heb, contrabassist *Niels-Henning Ørsted Pedersen*, dat was het meest bijzondere dat ik toen heb meegemaakt. Ik herinner me dat ik dacht... wat ik nu hoor en zie, dat is de reden waarom ik van jazz hou, omdat het de enige muziek is die ad hoc wordt gemaakt. Jazz ontstaat niet met het neerschrijven achter een piano. Daar kun je wel een thema op verzinnen of zo, maar de

echte jazzmuziek ontstaat *on the spot*. Dat is voor mij nog altijd de kern van de jazzmuziek. Als er niet geïmproviseerd wordt, is het voor mij geen jazz. Ja, zullen sommigen opperen, *Stan Kenton* en zo, dat is toch uitgeschreven. Bij bigband moet dat ook, maar als de solisten op de voorgrond treden en met een partituurtje beginnen te spelen, is het voor mij afgelopen.

In de jazz heb je een heel breed spectrum, heb je een bepaalde voorkeur?

In het begin was dat vooral postbop, de namen die ik daarnet aanhaalde. Maar er is geen specifiek genre waaraan ik me wil binden. Wat dat betreft, hou ik van veel muziekjes. Ik zie dat ontzettend breed.

Kurt Van Eeghem:

“Als er niet geïmproviseerd wordt, is het voor mij geen jazz”

Al moet ik bekennen dat ik niet zo te vinden ben voor fusion, meestal vind ik dat om het op zijn Antwerps te zeggen *zeik van boeremie* (*prietpraat, nvdh*). Voor mij moet Bach Bach zijn en zo ook Cecil Taylor *Cecil Taylor*. Overlappenden kunnen soms werken, maar meestal spreken ze me niet erg aan. Ik hou van vele verschillende genres.

Je bent vooral met klassieke muziek bezig, hoe beoordeel je de verschillende genres klassiek en jazz?

Het is aartsmoeilijk om te vergelijken, om het met een Frans spreekwoord uit te drukken: *on ne confond pas les torchons avec les serviettes*, het zijn verschillende dingen. Je moet zaken ook gescheiden houden. Nogmaals, ik hou van veel muziekjes, maar de ene dag is dat jazz en de andere is dat klassiek. De dag erop weer iets anders. Met de beste wil van de wereld kan ik geen enkele vergelijking maken tussen twee genres. Vergelijkingen in kunst maak je niet. Dat kan je alleen maar doen met wiskundige zaken.

Ga je naar concerten?

Jawel. Er zijn periodes geweest dat we hier in Antwerpen rijkelijk verweerd waren. Die tijd is helaas wat voorbij. Ik herinner me de mooie jaren van Luchtbal waar Rob Leurentop heel mooie zaken programmeerde. Ik denk dat ik daar 80% van mee heb beleefd. Hier in deSingel is het ook wat minder. Daar heb ik

nog **Sal Mosca** gezien, **Max Roach**, toch wel interessante namen. Dan heb je nog De Roma, daar zag ik **Brad Mehldau** of **Fred Hersch** om enkele te noemen. Als onze eigen mensen optreden, ga ik ook wel. Of voor een concert van **Toots** en **Philip Catherine** bijvoorbeeld. Ik ben niet zo'n voorstander van jazzkroegen, ik wil het graag behoorlijk horen. En in veel van die cafés is dat niet zo evident.

Is er een bepaald concert dat je is bijgebleven?

Ja, verschillende hoor. Als ik het net had over Sal Mosca, die trad hier in deSingel op – hij was ver 80 en is kort daarna gestorven – die had wat last van opkomende druk, ging plassen en iedereen dacht dat het concert (*na amper een kwartier- nvd!*) was afgelopen. Hij is teruggekeerd, maar snel daarna gestopt (*lacht*). Ik dacht, wat jammer, want die had nog een heel repertoire voorhanden. Een heel merkwaardig concert.

Een keer op Luchtbal was ik in de loge bij **Joe Lovano**, die toen een saxofonist introduceerde. Ik ving daar een gesprek op waarbij Lovano hem vroeg of hij een bepaald thema kende, waarop die gelijk op de sax een toch wel moeilijk thema inzette en Lovano zei: *Yeah, that's it, so, we can do that* en inderdaad, tien minuten later in de zaal weerklonk dat toch wel gecompliceerde thema. Dat zijn van die uitzonderlijk mooie momenten, waar ik zo verschrikkelijk van hou. Of als ik op een festival als Follow The Sound – dat vrij ver gaat want het is volledig geïmproviseerde muziek – dan **Fred Van Hove** meemaak, Fred die ik, schande over mij, nog nooit had zien spelen. En me verbaasd afvraag – waarom ben ik nooit eerder naar een concert van hem geweest? Want wat een geweldige muzikant is dat. Dat zijn de momenten waarop je bijna in de coulissen mag kijken. In het laboratorium van de jazz. Dat vind ik absoluut fascinerend.

In je boek Le Petit Kurt haal je Jazz Middelheim met Toots aan, heb je een bepaalde kijk op de Belgische jazz?

Ik vind dat we zeer goede muzikanten hebben, die net zo goed zijn als die in Nederland, maar Nederlandse muzikanten zie ik vaker een grotere carrière maken. Dat heeft natuurlijk alles met de bijna natuurlijke bescheidenheid die de Vlamingen, Belgen tout court, eigen is. We hebben altijd goede muzikanten gekend, neem bv. **René Thomas**, **Jacques Pelzer**, **Jack Sels** maar er zijn er zo weinig die dan wat je noemt carrière maken, hoe vies dat woord ook mag klinken.

Ik denk dat het hoofdzakelijk te maken heeft met het zich niet op het voorplan durven te zetten. Ik zou toch tegen de mensen die voelen dat ze talent hebben zeggen: *mannekens smijt u...*

Als ik op een bepaald moment hoor dat **Robin Verheyen** naar New York is getrokken en daar nu woont, dat die er 100% voor gaat, dan heeft die wel die stap gezet. Ik vind dat er meer muzikanten van bij ons het lef en de goesting moeten hebben om dat te doen. Dat gebeurt te weinig. Dat moet deel uitmaken van het DNA van de jazzmuzikant.

Kijk, we zitten hier in het Conservatorium, ik geef hier les, er zijn hier vele jonge mensen, ik ken een aantal van die jonge muzikanten die hier op de jazzafdeling zitten. Die jazzafdeling is goed gestructureerd, maar die jonge gasten blijven toch nog altijd hier aan hun kroegje hangen, of klein clubje.

Kurt Van Eeghem

foto: © VRT - Bart Musschoot

Wat is je aanpak bij je lezingen over jazz?

Ik ben een dilettant, ik vertrek vanuit mijn hoogst persoonlijke liefde voor jazz. Dat is het opzet, nog altijd. Ik wil me absoluut niet als autoriteit voordoen. Ik wil wel de historische kant van het jazzverhaal vertellen. Een goede honderd jaar geleden bestond jazz nog niet, terwijl die op dit moment een determinerende factor is in alle soorten muziek die er wordt gemaakt. Zowel in de klassieke muziek als bij entertainment, pop en rock is men schatplichtig aan jazz. Dat verhaal wil ik graag brengen.

Je wordt 60 in september, wat zijn je dromen voor de toekomst?

Niets hoeft voor mij. Je zou kunnen zeggen dat ik een interessant en boeiend leven nastreef en dat ik mijn ogen en oren wil openhouden, en dat ik zoveel mogelijk wil geprikkeld worden door wat er allemaal op me afkomt en laat daar ook maar heel veel jazz bij zijn. Maar ambitie om daar iets mee te gaan doen, nee, niet direct.

Bernard Lefèvre

De top-10 keuze van Kurt Van Eeghem

(in willekeurige volgorde)

Chet Baker: *Live in Montmartre*

Miles Davis: *Ascenseur pour l'échafaud*

John Coltrane: *Settin' The Pace*

Ella Fitzgerald: *Live at Carnegie Hall*

Lee Konitz & The Gerry Mulligan Quartet:
Lee Konitz meets Gerry Mulligan

Max Roach: *Parisian Sketches*

Fred Hersch: *Songs without Words*

Thelonious Monk: *San Francisco Holiday*

Art Blakey & Jazz Messengers:
Three Blind Mice Vol. 1

Steve Lacy: *Dutch Masters*
with George Lewis, Misha Mengelberg,
Han Bennink & Ernst Reijseger

Contrafact

Een contrafact is de benaming voor een lied waarvan de tekst op een al bestaande, vaak bekende melodie werd geschreven. In jazz echter staat contrafact voor een compositie waarvan de melodie geschreven is op de akkoordprogressie van een reeds bestaand nummer.

We'd take the chord structures of various standard and pop tunes and create new chords, melodies, and songs from them. We found out what the composers were doing by analyzing these tunes, and then added substitute chords to songs like Night and Day, How High the Moon, Lover, What Is This Thing Called Love? and Whispering. When we borrowed from a standard, we added and substituted so many chords that most people didn't know what song we were really playing. How High the Moon became Ornithology and What Is This Thing Called Love? was Hot House.

Dizzy Gillespie

Vooral in de jaren 40, en meer specifiek in de beginjaren van de bebop waren contrafacten van groot belang. Het stelde musici in staat om veel nieuwe stukken te componeren waarover direct geïmproviseerd kon worden aangezien de akkoordprogressies gekend waren. Een bijkomend voordeel was dat er geen toestemming gevraagd moest worden van uitgevers, en dat er geen auteursrechten betaald moesten worden.

Sommige standards zijn veelvuldig gebruikt als model voor een contrafact. De meest bekende is zonder twijfel het nummer *Got Rhythm* van George Gershwin. Tientallen composities zijn erop gebaseerd (rhythm changes). Alleen op de akkoordprogressie van de blues zijn meer nummers gecomponeerd.

Hierna volgt een lijst van (jazz)standards met hun bijbehorende contrafacten. Enkel de meest bekende zijn hier opgenomen.

What Is This Thing Called Love

Cole Porter

Hot House

med. up

Tadd Dameron

Subconscious-Lee

Lee Konitz

What Is This Thing Called Love* (Cole Porter)

Barry's Bop	Fats Navarro
Fifth House	John Coltrane
Hot House	Tadd Dameron
Subconscious-Lee	Lee Konitz
Wham Bam Thank You Ma'am	Charles Mingus
What Love	Charles Mingus

How High The Moon (N. Hamilton/M. Lewis)

Lennie-Bird	Lennie Tristano
Lunarcy	Lou Levy
Moon Man (Satellite)	John Coltrane
Ornithology	Charlie Parker

Honeysuckle Rose (F. Waller/A. Razaf)

Marmaduke	Charlie Parker
Plain Jane	Sonny Rollins
Scrapple From The Apple	Charlie Parker

Jeepers Creepers (J. Mercer)

Tour De Force	Dizzy Gillespie
My Little Suede Shoes	Charlie Parker

Out Of Nowhere (J. Green/E. Heyman)

Casbah	Tadd Dameron
Nostalgia	Fats Navarro
Sans Souci	Gigi Gryce
317 East 32nd St.	Lennie Tristano

* Het A-gedeelte van de standard *What Is This Thing Called Love* wordt hier afgebeeld, samen met vier contrafacten (A-gedeeltes) die toonaangevend zijn geweest in verschillende jazzstijlen, te weten *Hot House* (bebop), *Subconscious-Lee* (cool), *Fifth House* (multi tonale jazz), *What Love* (Mingus!).

LEON LHOËST

I Got Rhythm (George Gershwin)

A Little Chicago Fire	Frank Foster
Altoitis	Oliver Nelson
Anthropology	Charlie Parker
Busch-Wacked	Jack Zucker
Cottontail	Duke Ellington
Dizzy Atmosphere	Dizzy Gillespie
Salt Peanuts	Dizzy Gillespie
Blue's Theme	Blue Mitchell
Spur of the Moment	Horace Parlan
Bud's Bubble	Bud Powell
Celerity	Charlie Parker
Celia	Bud Powell
Chasing The Bird	Charlie Parker
Constellation	Charlie Parker
Crazeology	Benny Harris
C.T.A.	Jimmy Heath
The Eternal Triangle	Sonny Stitt
Five Brothers	Gerry Mulligan
The Flintstones	Hannah/Barbera
Freddie Froo	Pepper Adams
Funji Mama	Blue Mitchell
Kim	Charlie Parker
Lester Leaps In	Count Basie
Oleo	Sonny Rollins
Moose The Mooche	Charlie Parker
Move	Denzil Best
New Wheels	Mulgrew Miller
An Oscar For Treadwell	Charlie Parker
Ow!	Dizzy Gillespie
Passport	Charlie Parker
Red Cross	Charlie Parker
Rhythm-A-Ning	Thelonious Monk
Room 608	Horace Silver
Salt Peanuts	Dizzy Gillespie
Second Balcony Jump	Jerry Valentine
The Serpent's Tooth	Miles Davis
Shaw 'Nuff	Dizzy Gillespie
Spacemen	Clark Terry
Steeplechase	Charlie Parker
Straight Ahead	Kenny Dorham
The Theme	Miles Davis
Thriving From A Riff	Charlie Parker
Tippin'	Horace Silver
Turnpike	J. J. Johnson
Wail	Bud Powell

All of me (G. Marks/S. Simons)

Background Music	Warne Marsh
Line up	Lennie Tristano
Straightaway	Lee Konitz

Lover Come Back To Me

(S. Romberg/O. Hammerstein II)

Bean And The Boys	Coleman Hawkins
Bird Gets The Worm	Charlie Parker
Quicksilver	Horace Silver

Fifth House

John Coltrane

What Love

Charles Mingus

free ballad

Love Me Or Leave Me (W. Donaldson/G. Kahn)

Lullaby Of Birdland	George Shearing
Minor March	Jackie Maclean
Minor's Holiday	Kenny Dorham

All The Things You Are (J. Kern/O. Hammerstein II)

Ablution	Lennie Tristano
Bird Of Paradise	Charlie Parker
Prince Albert	Kenny Dorham
All The Things You Could Be	
By Now If Sigmund Freud's	
Wife Was Your Mother	Charles Mingus

(Back Home Again In) Indiana

(B. MacDonald/J.F. Hanley)

Donna Lee	Miles Davis
Ice Freezes Red	Fats Navarro
Ju-Ju	Lennie Tristano
Re-Re	Bob Mintzer

Confirmation (Charlie Parker)

Juicy Lucy	Horace Silver
Striver's Row	Sonny Rollins
26-2	John Coltrane

So What (Miles Davis)

Impressions	John Coltrane
Anti Climax	Lee Morgan
Cunning Lee	Lee Morgan

Muziektheorie: CONTRAFAC

Cherokee (Ray Noble)

Blue Serge	Serge Chaloff
The Injuns	Donald Byrd
Ko-Ko	Charlie Parker
Marshmellow	Warne Marsh
Warming Up A Riff	Charlie Parker

Blues For Alice (Charlie Parker)

Freight Train	Tommy Flanagan
Jack Sprat	Sonny Stitt

Sweet Georgia Brown (Ben Bernie)

Dig	Miles Davis
Bright Mississippi	Thelonious Monk

There will never be another you (H. Warren/M. Gordon)

Split Kick	Horace Silver
Another 'nother	Lee Konitz

On Green Dolphin Street (B. Kaper/N Washington)

The Greene St. Caper	Woody Shaw
Yellow Dolphin Street	Tete Montoliu

Hier volgen nog enkele standards en hun respectievelijke contrafacten.

<i>Love for Sale</i> (C. Porter)	<i>Ezz-thetic</i> (G. Russell)
<i>Whispering</i> (J. Schonberger)	<i>Groovin' High</i> (D. Gillespie)
<i>Pennies from Heaven</i> (A. Johnston)	<i>Lennie's Pennies</i> (L. Tristano)
<i>Giant Steps</i> (J. Coltrane)	<i>Dear John</i> (F. Hubbard)
<i>Body And Soul</i> (J. Green)	<i>Nancy</i> (J. Van Heusen)
<i>But Not For Me</i> (G. Gershwin)	<i>Tadd's Delight</i> (T. Dameron)
<i>I Can't Get Started</i> (V. Duke)	<i>Exotica</i> (J. Coltrane)
<i>It Could Happen To You</i> (J. Van Heusen)	<i>Fried Bananas</i> (D. Gordon)
<i>Lady Bird</i> (T. Dameron)	<i>Half Nelson</i> (M. Davis)
<i>You Stepped Out Of A Dream</i> (N.H. Brown)	<i>Chick's Tune</i> (C. Corea)
<i>Someday My Prince Will Come</i> (F.E. Churchill)	<i>Waltz New</i> (J. Hall)
<i>Peace</i> (H. Silver)	<i>Blue Silver</i> (H. Silver)
<i>Tune Up</i> (M. Davis)	<i>Countdown</i> (J. Coltrane)
<i>Lazybird</i> (J. Coltrane)	<i>E.T.A.</i> (B. Watson)
<i>Just You, Just Me</i> (J. Greer)	<i>Evidence</i> (T. Monk)
<i>Lady Be Good</i> (G. Gershwin)	<i>Hackensack</i> (T. Monk)
<i>I Love You</i> (C. Porter)	<i>I Hate You</i> (T. Montoliu)
<i>Perdido</i> (J. Tizol)	<i>Candy</i> (David/Whitney/Kramer)
<i>Embraceable You</i> (G. Gershwin)	<i>Quasimodo</i> (C. Parker)
<i>Exactly Like You</i> (J. McHugh)	<i>Take The A-Train</i> (B. Strayhorn)
<i>Rosetta</i> (E. Hines)	<i>Yardbird Suite</i> (C. Parker)
<i>I'll Remember April</i> (G. De Paul)	<i>Salute To The Bandbox</i> (G. Gryce)
<i>Blue Skies</i> (I. Berlin)	<i>In Walked Bud</i> (T. Monk)
<i>Waltz for Sonny</i> (J. Toots'Thielemans)	<i>Waltz for T.T.</i> (L. Lhoest)

Bronnen

- Dizzy Gillespie – *To Be, or not... To Bop* – Doubleday New York, 1979
- T. Owens – *Bebop, The Music And It's Players* – Oxford Univ. Press 1995
- Wikipedia – List of Jazz Contrafacts

SABAM COMPOSITIEWEDSTRIJD JAZZ HOEILAART

SABAM ORGANISEERT, IN SAMENWERKING MET JAZZ HOEILAART 2012, EEN WEDSTRIJD DIE EEN NIEUW JAZZTHEMA BEKROONT. DE WINNAAR KRIJGT EEN PRIJS VAN 2.000 €. DAARENBOVEN WORDT DE BEKROONDE COMPOSITIE OP 27, 28 EN 29 SEPTEMBER LIVE VERTOLKT DOOR DE FINALISTEN VAN JAZZ HOEILAART 2012.

Wedstrijdreglement:

- Eén thema per kandidaat.
- Het thema moet worden ingediend in de vorm van een partituur van maximaal drie pagina's, vergezeld van een opname op cd of USB-stick (MP3-formaat).
- De inzending van de compositie moet anoniem gebeuren. Stuur ons uw partituur en cd of USB-stick in een grote omslag, waarop u enkel de titel van de compositie vermeldt. Voeg hier eveneens een kleine gesloten omslag aan toe met daarin een briefje met de titel van uw compositie, uw naam, voornaam, adres, geboortedatum, telefoonnummer en e-mailadres. Vermeld op de kleine omslag opnieuw de titel van uw compositie alsook 'Compositiewedstrijd Jazz Hoeilaart 2012'.
- De winnaar van de wedstrijd zal uitgenodigd worden om de volgende 2 jaar in de jury te zetelen.
- De juryleden mogen zelf niet deelnemen aan de wedstrijd.
- De uiterste datum voor het indienen van uw composities is 29/06/2012.

Stuur uw inzendingen naar:

SABAM - Compositiewedstrijd Jazz Hoeilaart - Aarlenstraat 75/77 - 1040 Brussel.

Inlichtingen:

valerie.spilliaert@sabam.be
Tel : 02/286.82.37

Vynilla Record Shop

Onze zoektocht naar het zwarte goud leidt ons deze maal tot in Gent. Vinyl liefhebbers hebben daar vaste afspraak bij Vynilla, met achter de toonbank de uiterst sympathieke en onderlegde maar vooral gedreven Bob Driege.

Driege was al een gekend figuur als deejay in het Gentse alternatieve muziekcircuit voor hij met zijn platenwinkel startte. Oud worden achter de draaitafels leek hem echter geen optie en aangezien hij ondertussen het reilen en zeilen van de platenbusiness toch wat kende, kwam het idee van de winkel. Vynilla opende de deuren in oktober 1981. Jazz was niet meteen een prioriteit bij Bob. "Aanvankelijk luisterde ik naar alles. Van seventies progrock tot punk, pubrock en new wave. Jazz was er nog niet bij en alles van funk en soul smees ik op een discohoop. Tot ik de baslijn bij *Gang of Four* hoorde en zo bij *James Brown* belandde. Via soul- en funk jazz verzeeilde ik uiteindelijk in de pure jazz. Ondertussen was de winkel al een aantal jaren open en had ik zware stommiteiten begaan. In de beginperiode kwam men mij namelijk bakken vol originelen van *Impulse!*, *Verve* en *Blue Note*

aanbieden maar ik was niet geïnteresseerd. Nadien pas besepte ik mijn fout, zowel op muzikaal als op financieel gebied."

Driege is bekend om zijn uitzonderlijke service. "Ik bied vooral de meer alternatieve dingen aan. Die zijn weliswaar moeilijker te vinden maar ik kan mij dat als zelfstandige veroorloven. Als je iemand in loondienst hebt die een half uur moet zoeken om een plaat binnen te halen die slechts vijf euro winst oplevert, is dat niet houdbaar. Voor mij is dat als zelfstandige geen probleem. Dat is meteen ook mijn grootste troef."

Sinds twee jaar is er ook Vynilla Vinyl, het label. Eind mei verscheen de tiende release, *Vynilla 30*, een dubbele ten inch annex zeefdruk in beperkte oplage. Tot nu toe bevat de catalogus namen uit het alternatieve pop- en rockcircuit zoals *Love Like Birds* en *Amatorski*. Binnenkort staat jazz echter

ook op de lijst via een mogelijke samenwerking met het W.E.R.F.-label! Wordt vervolgd.

Waarom verkoop je vinyl?

Het is een compleet apart gegeven. Met de cd heeft de muziekindustrie zichzelf in de voet geschoten. Muziek werd een wegwerpproduct gekoppeld aan verkoopstechnieken die je niet voor mogelijk achtte. Denk bijvoorbeeld aan de midprice. Twee maanden na de release verplicht je de fan hetzelfde materiaal opnieuw te kopen wegens toegevoegde extra's. Bij vinyl was het net omgekeerd. Indien een gelimiteerde oplage uitverkocht was, bleef dat zo en kon je enkel nog de gewone versie kopen. Nu draaien ze alles om waardoor de fan de dupe is. Een belangrijk aspect van vinyl dat uit het oog verloren wordt, is de tijdsduur. Een cd van een uur of meer is te lang. De aandacht verslapt. Twintig minuten is ideaal om een span-

ningsboog op te bouwen. Verder is er natuurlijk de klank die veel warmer is dan bij de opgepimpte cd's. En ten slotte het artwork waarbij je geen vergrootglas nodig hebt om alles te kunnen lezen. Neem al deze elementen bij elkaar en je kan niet anders dan besluiten dat vinyl voor de echte muzikliefhebber is die meer wil dan achtergrondmuziek. Met anderen grasduinen in een platencollectie is een gevoel dat je nooit zal bereiken met cd's.

Welke plaat die je momenteel in je winkel hebt, wil je zelf niet missen in je collectie?

De mini-lp *Heritage* van *Hypnotic Brass Ensemble*. Het ergste is dat ik het laatste exemplaar verkocht heb en dat de plaat ondertussen officieel niet meer verkrijgbaar is. Het is een ensemble van acht broers uit Chicago wiens vader nog bij Sun Ra speelde. Het is wel degelijk jazz maar heel soulvol gebracht.

Welke zijn de vijf best verkochte jazzpees van de laatste drie maanden?

Bovenaan staan twee Belgische producties: *Dans Dans* van *Dans Dans* met in de rangen Bert Dockx, Fred Lyenn Jacques en Steven Cassiers en *The Nethack Dictionary* van *Othin Spake*, de groep rond Teun Verbruggen. Van deze laatste is vooral de gelimiteerde versie met speciale hoes en zeefdruk in trek. Vervolgens de dubbele ten inch *Coin Coin, Chapter One* van *Matana Roberts*, de dubbelepeep *Black Radio* van *Robert Glasper Experiment* en alles van *The Kilimanjaro Dark-jazz Ensemble/The Mount Fuji Doomjazz Corporation*. Bij de reissues blijven *Django Reinhardt*, *Billie Holiday*, *Nina Simone* en *Gil Scott-Heron* de toppers.

Hoe ziet je eigen vinyl top vijf er uit?

Aangezien ik via funk en aanverwante stijlen bij jazz te recht kwam, staan bovenaan *Era Mela Mela* van *Mahmoud Ahmed*, pure Ethio-Jazz, en *Egyptian jazz* van *Salah Ragab & The Cairo Jazz Band*. Als grote fan van New Orleans mag de meest recente van *Allen Toussaint* niet ontbreken, *Bright Mississippi*. Verder zeker nog *Ascenseur Pour L'Echafaud* van *Miles Davis* en ten slotte iets van organ masters als *Jimmy Smith*, *John Patton* of *Jack McDuff*. Vooral jammer dat *Bar Kokhba* of *Lucifer: Book Of Angels Volume 10* van *John Zorn* niet op vinyl bestaan! 🎵

Georges Tonla Briquet

Vynilla
Sint-Kwintensberg 38
9000 Gent
09 223 71 22
Vynilla is elke weekdag open
van 11 tot 18u.
Gesloten op zondag.

Bob Driege (Vynilla Record Shop, Gent)

Foto: © Bruno Bollaert

Verrassende ontmoetingen

Gedurende drie dagen eind september gaat opnieuw jong internationaal jazztalent zijn beste beentje voorzetten tijdens Jazz Hoeilaart. Naast de wedstrijd met telkens twee finalisten per avond wordt het programma aangevuld met topacts en de nu vaste Jazzmozaïek avond, waarop dit jaar voor de tweede keer de Jazzmozaïek Award zal worden uitgereikt.

Op donderdag 27 september wordt de avond besloten met een eerbetoon aan Cole Porter, waarvoor onder de titel *C'est Magnifique* Wilfried Van den Brande & Jos Machtel Quartet instaan. Bart Van Caenegem, Peter Hertmans, Klaas Balijon en Jos Machtel voeren de toehoorders mee met de

songs van de onbetwistbare koning van Broadway naar het feeëriek Parijs en Venetië van de jaren 20. De Antwerpse basbariton Wilfried Van den Brande is al een tijdje gefascineerd door Cole Porter en bracht met hetzelfde kwartet het gelijknamige project eind november 2011 in première in De Roma in Antwerpen. Toegankelijke muziek waar een breed publiek zal door aangetrokken zijn.

Vrijdag 28 september is Jazzmozaïek-avond met als topconcert een unieke formatie die de winnaar van de eerste Jazzmozaïek Award, Frank Vaganée, zal voorstellen. Geheel in de geest van de prijs die verbreding, vernieuwing en verjonging inhoudt stelt Frank Vaganée een unieke groep samen van jong talent en gevestigde waarden. Het wordt het **Frank Vaganée Octet** met Frank Vaganée (altsax, sopraansax, fluit), Bert Joris (trompet), Jos Machtel (contrabas), Bram De Looze (piano), Steven Delannoye (tenorsax), Dré Peremans (trombone), Joppe Bestevaer (baritonsax, basklarinet) en Tony Vitacolonna (drums). Een onuitgegeven supergroep dus om niet te missen!

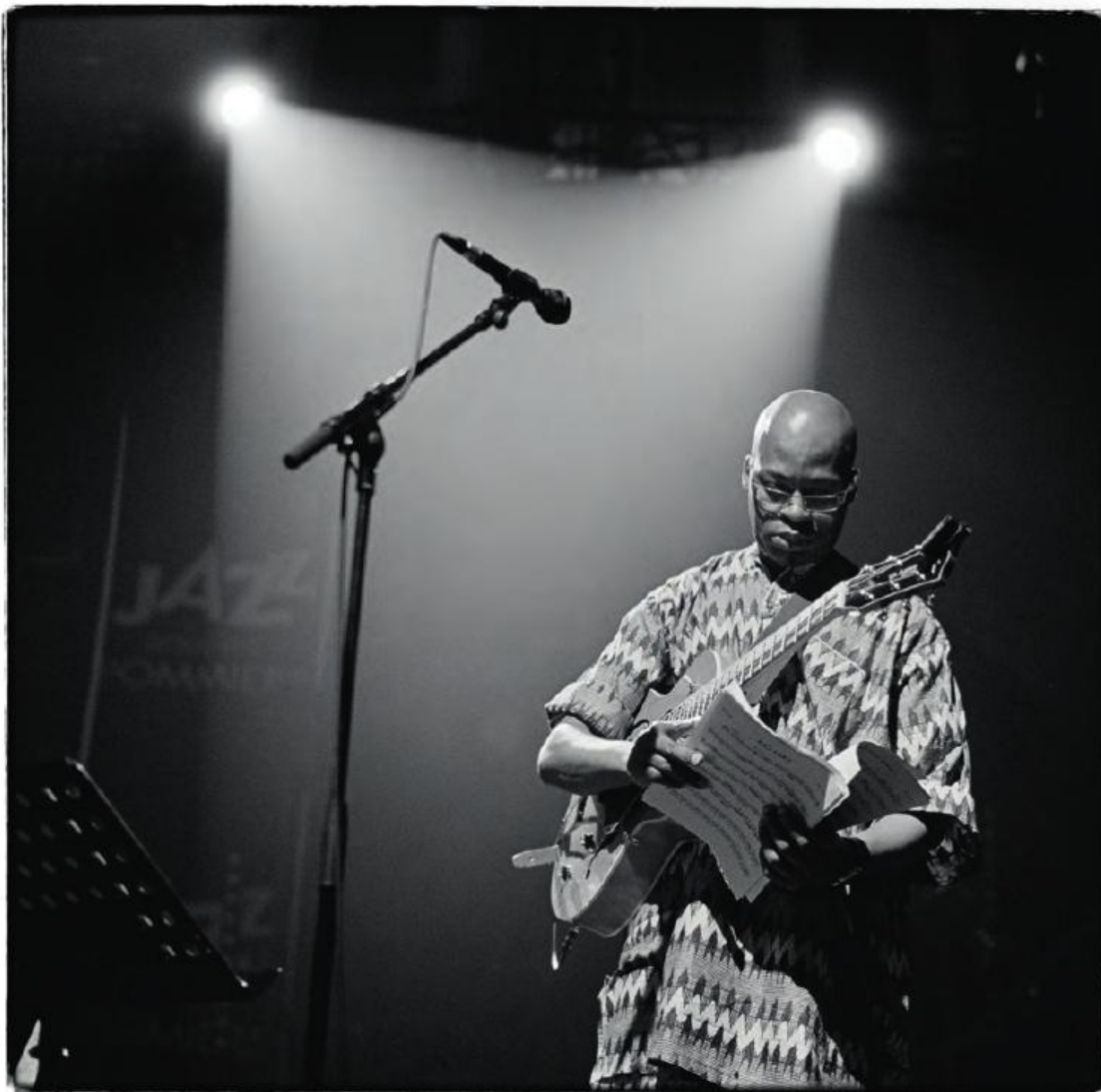
Frank Vaganée mocht als bezieler van het Brussels Jazz Orchestra dit jaar op heel wat belangstelling rekenen, aangezien hun vertolking bij de soundtrack van de film *The Artist* een Golden Globe en een Oscar won. Hij is ook actief in trio met projecten zoals Cyclop Max (visual jazz) en met Zefiro Torna. Zie ook zijn website: www.frankvaganee.com.

Jazz Hoeilaart besluit de wedstrijd op zaterdag 29 september met de laatste twee finalisten, de prijsuitreiking en een denderend slotconcert met internationale gasten: de uit Benin afkomstige gitarist **Lionel Loueke** in trio met de Amerikaanse drummer **Jeff Ballard** (bekend van Chick Corea, Brad Mehldau, Joshua Redman en de groep Fly) en de uit Cuba afkomstige jonge pianist **David Virelles**, die in 2003 de eerste Oscar Peterson Prize won.

Meer details in een volgende editie.

Bernard Lefèvre

Info: www.jazzhoeilaart.be
i.s.m. Muziekmozaïek vzw

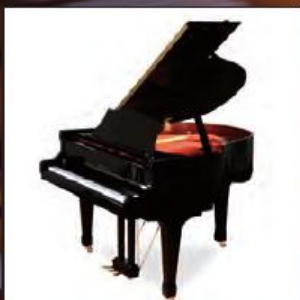
Lionel Loueke

Doutreligne Concerto 133 cm
5190,- €
huurkoop 116 €/maand

Nord Stage 2
huurkoop 82,33 €/maand

Doutreligne Conservatoire 185 cm
Huurkoop 268,20 €/maand

Essex - Designed by Steinway & Sons
EUP123 - 123 cm
Huurkoop 138,- €/maand

Piano's Maene Jazz

verkoop - huurkoop - concertverhuring - service

Steinway invoerder België
Concertverhuur - 4 recente Steinway D

De beste merken onder 1 dak :
Steinway - Boston - Essex - Doutreligne
Sauter - Yamaha - Kawai - Roland - Nord

Grootste aanbod stagepiano's

4 locaties: Brussel - Antwerpen - Gent - Ruisselede

FESTIVAL GENT JAZZ
gentjazz.com 5 - 14 JULI 2012

GentJazz PROMOTIE
U krijgt op vertoon van uw persoonlijke GentJazz inkomticket 250 € korting op de normale nettoprijs van een **tweedehandse** buffetpiano, en 500 € op de normale nettoprijs van een **tweedehandse** vleugelpiano. Daar bovenop krijgt u een **gratis abonnement op JazzMozaïek**. Meer info en voorwaarden vindt u op onze website.

JazzConcert@Maene - 29 juni
Traditiegetrouw concerteert de winnaar van Jong Jazztalent Gent 2011 in onze concertzaal in Ruisselede :
Vrijdagavond 29 juni - 20 uur - 12 EUR
Ifa Y Xango - Duoconcert met Sander De Winne Group
Meer info op onze website.
Reserveren via concert@maene.be

Piano's Maene

Uw pianospecialist sinds 1938.

Passion for musicians

Voor meer info over onze instrumenten,
info over actuele promoties, concerten- en activiteitenkalender :

www.maene.be www.steinway.be

JAZZ HOEILAART T2012

27/09 - 29/09

WWW.JAZZHOEILAART.BE

WILFRIED VAN DEN BRANDE & JOS MACHTEL
QUARTET

TRIO LIONEL LOUEK E, JEFF B ALLARD & DAVID VIRELLES

FRANK VAGANEE
OCTET

ZES JAZZ
HOEILAART
FINALISTEN